Skogsväsen

Trolltjäder Se även Mästerskyttar och Jakt!

Ljungman

Acc: 6 fol.

Skogsvasen

Huddunge, Vstmld.

En pojke kommer i skogsfruns tjänst. Om man stannar i hennes tjänst ett helt år, är man hjälplöst i hennes våld.

s. 1

Ljungman

Acc: 9

Skogsrået, Älvsby, Norrb.

Syn av en kvinna, som råfsar löv i skogen.

s. 10 - 11

Liungman

Skogsvásen

Acc: 12 fol.

Ujölby, Ögtl.

"Hinds" jakt. Den jagade kvinnan kallas Hinda.

s. 3–4

Liungman

Skogsrasen

Acc: 17.

Vånga, Sk.

Uddins jakt.

s. 9

Liungman
Acc: 24

Skogsväsen

Hässleby, Sm.

En kvinna i svart, släpande dräkt går framför en skjuts, som omöjligt kan hinna upp henne. Hon försvinner in i skogen.

s. 3

Ljungman

Skogsväsen

Acc: 31 fol.

Bälinge, Uppl.

Skogsfrun värmer sig vid en kolarkoja.
Hon är ihålig i ryggen.

s. 15

Ljungman

Skogsrået

Acc: 30 fol.

Dalarna.

En man möter "Rondan" och får se
hennes råttsvans; han säger att hon tappar
sitt strumpeband. Mannen får massor
av fisk den dagen.

S. Lb

Liungman
Acc: 30 fol

Skogsväsen

Kaga, Ögtl.

"Hindjakten" (Odins jakt).

s. 17-18

Liungman

Skogsväsen

Acc: 36 fol.

S:t Olov, Sk.

Skogssnuvan o. skogsmannen uppsöka hus, när det blir kallt. Skogssnuvan säger till bonden, att hans ko fallit i källan.

s. 7

Liungman
Acc: 36 fol.

Skogsväsen
Malmö, Sk.

Skogsnuvan ställer till förtret för en man, som köpt en tunna brännvin.
Hon sätter sig ofta på lasset.

s. 7

En man har stämt möte med sin fästmö, men träffar istället skogsnuvan.

s. 7

Ljungman

Acc: 50 fol.

Skogsråsen

Hammenhög, Sk.

Skogsrået förvillar folk; är ihålig i ryggen.

s. 2

Liungman

Skogsvåsen

Acc: 54 fol.

Rypsby, Sm.

En skogsjungfru välter ett lass genom att ta av ena baklijulet. Skrattar och försvinner som en dimfigur.

s. 2

Liungman
Acc: 107 fol.

Skogsväsen

N. Västmanland.

Kolaren gifter sig med skogsfrun. Han skall hugga 8 slag i en viss tall, var gång han går till skogen. Han glömmer det en gång och får se hennes rätta skepnad. En klok gumma hjälper honom att bli kvitt hustrun.

s. 4–5

Ljungman

Acc: 130 fol.

Skogsråren

Piteå, Vb.

En spelman spelar för skogsråna;
de vill aldrig sluta att dansa.

s. 2

Ljungman

Acc: 138

Skogsväsen

Nora, Vstml.

Skogsråt erbjuder sin hjälp åt en skolare men blir avvisad; nidan fattar eld.

s. 2-3

Liungman

Skogsväsen

Acc: 139 fol.

Ekshärad, Vl.

Skogsfrun sammanför en vallgosse med en flicka, de enda överlevande efter "svarta döden".

s. 1-2

Liungman
Acc: 141

Skogsväsen

Hille, Gästrikl.

En kvinna mjölkar ihjäl en av skogsfruns kor. Till straff försvinner sonen; när han kommer igen, har han blivit så lång att han når upp i taket. Slutligen försvinner han alldeles.

s. 2-3

Ljungman

Acc: 1079 fbl.

Skogsråen

Saml.

Skogsjungfrun har lång svans, hårskrattar

s. 1

Liungman

Acc: 157 fol.

Skogsväsen

Haparanda, Sm.

Den vilda jakten. s. 9-10

Liungman
Acc: 157 fol.

Skogsväsen

St. Skedvi, Dal.

Den kolare väckes av häftiga hundskall, när milan fattat eld. Inga spår efter någon hund finnas i snön.

s. 3

Kolaren hör timmerkörare, men ser inga spår.

s. 3

Liungman
Acc: 160

Skogsvåsen
Gillberga, Vl.

Själv. s. 2

En man försöker skjuta skogsrån; hela skogen ses stå i ljusan låga.
s. 2

Liungman
Acc: 162 fol.

Skogsväsen

Gustav-Adolf, Vl.

Skogsråt visar sig för en man i förstmöns gestalt. Sedan dess kan han inte bli kvitt henne. Han får rådet att sy in ett par vigselringar i kläderna.

s. 6-7

Själv.

s. 8-9

Ljungman

Acc: 162 fol.

Skogsråsen

Gustav-Adolf, Vl.

En jägare ger skogsrået rådet att "gömma till en annan gång". Som tack får han tre i fjäderskytte. Skogsrået tar därmed på en annan jägare, som ställt till förhet för den hjälpsamme jägaren.

s. 14-15

Lungman

Acc: 188 fol.

Skogsråsen

Hormantorp, Sm.

Själv.

s. 3

Liungman

Skogsväsen

Acc: 232 fol.

Leksand, Dal.

Råndan "buffrar". Inga spår i det tunna snölagret.

s. 4

Två man övernatta i en fäbodstuga och höra, hur någon plockar ved ur vedhaven. Inga spår.

s. 4

Liungman
Acc: 232 fol.

Skogsväsen

Leksand, Dal.

En man lånar Rändan sin häst på ett par dagar. Hästen återlämnas fet och fin. Därtill får mannen ett skrin med guld- och silvermynt samt en del kopparkärl – mot tysthetslöfte. Mannen omtalar en gång händelsen, men får då en kraftig örfil och skatten försinner.

s. 6

Liungman

Skogsråsen

Acc: 235 fol.

Grinstad, Sk.

"Tasse, ta fot!"

s. 4

Liungman

Skogsväsen

Acc: 238 fol.

Torpa, Sm.

Två fiskare ge sig ut på fiskafänge i skymningen i Vemmeböke sjö. Det blir plötsligt alldeles nedmörkt och de måste ta sig i land. Då ljusnar det åter och ett okratt höres. Skogsnuvan spelar dem detta spratt.

s. 9-10

Ljungman

Skogsrået

Acc: 275 fol.

Elsa, Dal.

Ett troll (sic!) visar sig för en man i dottems gestalt. s. 2

Ett troll håller till bland kullorna i fäboden. När hon går, se de, att hon har en lång svans. De ge henne en kaka trumbröd; den lindas på taket till förstukvisten s. 2-3

Liungman

Skogsråsen

Acc: 267 fol.

Eda, Vl.

Själv.

s: 2

Liungman
Acc: 304

Skogsväsen
Simtuna, Västmel.

Skogsfrun hos kolaren. Han lovar att hugga 3 tag i en viss tall, var gång han går till milan. Han glömmer detta en gång. Han gör sig av med henne och deras barn, men är aldrig mera glad.

s. 8-12

Ljungman

Acc: 310 fol.

Skogsväsen i Appelbo, Dal.

En man får se skogsfrun vid en eld i skogen, sjungande en psalm ur svenska psalmboken. Han får ej omtala, vad han sett. Han bryter sitt löfte och krossas av ett träd.

s. 2-3

Ljungman

Skogsråsen.

Acc: 314 fol.

Åryd, Bl.

En jägare blir god vän med skogsfrun men höftar på hennes sällskap. Han skjuter henne med ett skott, som hon själv laddat bössan med.

s. 1-2

Liungman

Skogsväsen

Acc: 315 fol.

Runskulla, Sm.

Själv.

s. 8-9

Lungman
Acc: 379 fol.

Skogsväsen

Askeby, Ögtl.

I en glänta i skogen hör en skara ungdomar, först ett tjut, så kommer en vindpust, sedan syns en liten grå häst. s. 3

Hins jakt — ett band hundar, som rusar genom skogen; dåligt förebud. s. 3

Ljungman

Skogsväsen

Acc: 368 fol.

Dalhem, Sm.

"Tjidrans(?) jakt".

s. 12-13

Liungman

Acc: 376 fol.

Skogsråsen

Skirö, Sm.

Ur i Salje håller sig väl med skogsrået, vandrar med henne i skogen. s. 10

Skogsrået går in i en kōja, där Ur i Salje o. hans kamrat övernatta. Hon söker och skjuter med Urs bössa, den andres släpper hon genast. Ur får god jaktlycka, den andre inte.

s. 11–12

Liungman
Acc: 979 fol.

Skogsväsen

Nora, Vstml.

Skogsråt som kolarens medhjälpare. Han skall ge sig tillkänna genom att slå i ett visst träd. Mannen gör sig kvitt skogsråt; förföljes av hennes systrar.

s. 3-5

Ljungman

Skogsråsen

Acc: 400 fol.

Tranås, Sk.

Skogsmoran kommer in och värmer sig;
sedan springer hon ut i skogen och vrålar.
Strax efteråt uppstår åskväder.

S. 6

Ljungman

Acc: 704 fol.

Skogsråsen

Ljungsund, Vl.

Skogsrået hälsar på en bekant. Det utströmmar iskyla från henne; hon förvandlas till en stor ko, hög som tråden och med en lång, slapande svans.

s. 2

Liungman

Skogsåsen

Acc: 409 fol.

Eda, Vl.

Själv.

s. 1-5

Liungman

Skogsväsen

Acc: 410 fol.

Sollerön, Dal.

Syn av en hop jättestora kor och underliga vallhjon; synen försvinner.

s. 20

Liungman
Acc: 440 fol.

Skogsväsen

Vittsjö, Sk.

Skogsmusan är vacker framifrån, har hår som räcker till knäna; hon är ihålig i ryggen.

s. 3

Skogsmusan förvänder synen på folk. Medel mot vilsegång: vända förklädet. s. 3, 4

II Skogsväsen

Liungman

Kristianopel, Bl.

Acc: 454

Skogsfru har barn med en präst; han vägrar döpa dem, hon binder en gudgumma i jorden. Skogsfru leder folk vilse.

S. 6.

Skogsväsen

II ~~Saga om den lurade jätten el. djävulen~~

Liungman

Tålig, Vglnd.

Acc: 462

"Själv brände mig"

Aarnes 1136.

S. 5.

II Skogsväsen

Liungman

Acc: 475

Ystby, Hl.

Skogsnuvan förvillar folk. En man
går vilse, tror att han kommit till en stuga,
då han sparkar framför sig i sängen försvinner
allt, och han står i skogen. Hur man skall
rädda sig om man gått vilse. S. 3-7.

II Skogsvåsen

Ljungman

Karl-Gustaf, Vg

Acc: 4180

Skogsrå visar sig för en kolare i gestalt av en fin fru.

S. 15.

II Skogsväsen

Liungman

Dalskog, D.

Acc: #95

"Själv brände mig!"

Barnes 1136

S. 20.

II Skogsväsen

Liungman Håverö, Vgl.

Acc: 501

Skogsrå hjälper till vid kolning.
(Varnar kolaren då milan brinner)
S. 17–18.

II Skogsråen

Liungman

Acc: 506

Långserud, Vl.

Skogsrå visar sig för bolare.
Skogsrået promenerar på Karlstads bro,
en man säger åt henne att svansen syns,
hon hjälper honom sedan

S. 4/-

II Skogsväsen

Liungman Grangärde, Dal.

Acc: 5/6

Skogsrå varnar kolare, då det
är något i olag med milan.

S. 15.

II Skogsväsen

Ljungman Säfsnäs, Dal.

Acc: 5/6

Kolare har umgänge med ett skogsrå, som hjälper honom med kolningen. Rået lär honom hur man ska bli kvitt tvolftyg, han gör som hon lärt honom, då hon lämnar henne, blir hon ma-sande.

S. 16-18.

II Skogsväsen

Ljungman

Acc: 5/6

Såfsnäs, Dal.

Kalartomtar, väcker kalore då det är något i olag med milorna, eller om verktygen ej äro i ordning.

S. 19-20.

II Skogvåren

Liungman

Grangärde, Dal.

Acc: 5/6

Kalare ser fullt med katter i skogen, en katt kommer in i kolkajan.

S. 20.

[Djur]

II Skogsväsen

Liungman
Acc: 516

Västmanland

Skogsrå vill byta 6 getter och en bock mot en svart ko.

S. 28.

[Troll]

II Skogsväsen

Liungman

Säfsnäs, Dal.

Acc: 5/6

Kalare väckes upprepade gånger, då det är något i alag med milan.

S. 30.

Pojke varnas av ett rop att det är varme i de utrivna bolen.

S. 31

II Skogsväsen

Liungman Säfsnäs, Dal.

Acc: 5/16

Skogsrå hindrar kolare att bygga sin kolkoja på en plats som råket ej gillar. Man får ej fred i kojan förrän den flyttats.

S. 32 - 33.

II Skogsvären

Liungman

Säfsnäs, Dal.

Acc: 516

Kolartomten visar sig för en kolare i kojan, pekar på hans ögon.
Pickningar liksom av gruvpickare höres utanför kolkojan

S. 34.

II Skogsväsen

Liungman Säfsnäs, Dal.

Acc: 516

Piga, som vaktar på kolplatsen, får se en liten tomte, som kommer fram och värmer sig vid elden.

S. 36-37.

II Skogsväsen

Liungman
Acc 5 20 Stenberga (Sm)
Acc:

I Om Skogsfrun sid 3.

II Ful kvinna med långa bröst förföljas av svart ryttare och klic skjuten sid 4.

I Skydd mot Skogsmannen gm att vränga rocken sid 3.

Liungman
Acc 5 20.
Acc:

Skogsväsen

Stenberga (Sm)

Björkfrun har gett vaupojkar kyssar (sid 4

Bysen utfu arbetet åt skogsarb " 4.

" ger örfil åt en bonde, men denne skyddar sig gm att sätta mössan på ridspöet sid 5.

II Skogsväsen

Liungman

Acc 5 29 Dalstorp (~~Ögd~~) Vg.

Acc:

Pojke ser plötligt ett hos, går in, ser en gammal man med en klubba i handen, sid 1-3.

Skogsvásen

Karlstorp (Sm)

Liungman
Acc: 524.

"Bysken" står bjulet undan vagnen för en sup ig präst men måste själv lära vagnen i stället.

s. 45

Se Djävulen!

Skogsrösen

Liungman
Acc: 529.

Skänninge (Sk.)

I Skogsrå förvillar folk.
II Person får en örfil av en osynlig hand.

I. Skydd: Vräng ett kläderplagg! s. 5,

Liungman
Acc: 531.

Skogsväsen.

Urshult. (Sm)

1) Skogssnuvan villade en kvinna, som räddade sig gm. att vända tröjan. sid 3.

2) Man vid kolmila hör kvinna ropa, sedan skratta, si det ger ekv. sid 3.

3) Villar bort en man „ 3-4.

II Liungman Skogsväsen

Acc: 533. Göteryd. (Lm)

Skogssnuvan villar en bonde, som efter att ha sjungit psalmer rädder sig gm att "vräng a mössan." sid 4.

D2 villar en gumma. Rädder sig på samma sätt sid 13.

II Skogsväsen

Lungman
Acc: 533.

Sóteryd (Sm)

Tjärbrännare bränner skogsfrun. "Själv brände mig." sid 9.

Aarnes n:r 1136.

II Skogsväsen

Ljungman
Acc: 534

Dannäs (Sm)

1/ Skogsnuvan har en ihålig rygg. Det dänar i skogen då hon flyr. sid 2.

2/ Styr om att jägare ej kan skjuta tjäder -"- 3.

Skogsväsen

Liungman
Acc 5 35
Acc:

Fagered (H)

I Skogsrätt "frestor" en fiskare.

s. 80

I Ljungman
Acc: 535.

Skogsväsen
Karl Gustav (Vgd)

Man går vilse o. kommer till ett vackert hus m. trädgård och vacker flicka. Snubblar i "synen" fris vinner

S. 83-84

I Skogsvåsen

Liungman
Acc: 536.

Varifrån?

Skogsfrun med lång svans, hänskrattande.

s. 3.

II

Lungmark
Acc: 540.

Skogsväsen

S. Härene (Vgd)

En dräng ser under hästens betsel, då hästen g vikar draga lasset, en hel mängd "små gubbar" men fin en örfil. Lasset lättar på. s. 6-7.

II Skogsväsen

Ljungman
Acc: 540.

S. Härene. (Vgl)

Man går vilse, kommer thin en koja; Maten förvandlas thin djur, sängen thin en vattenpöl, när han nämner Jesu namn.

s. 9.

I Skogsvisen

Lungman
Acc 54
Acc:

Vänga (Vgd)

Skogsfrun villar fvek s. 4.

Skogsrået vacker fram som ett bakbiag bak s. 4.

Skogsvisen

Vänga (Vg)

Liungman
Acc: 541

Ordens jakt (= ett visen som fordfram gm luften) s. 5.

Skogsvisen

Jungman
Acc 541
Acc:

Vänge (Vgd)

I Fäll icke träd, där Lóviskan bor s. 5.

I När det brakade i skogen: "Det är busen" " 6

II Byren hänger hjulet på skattkärran för en man, som är vilse " 6.

I. Skogsvåsen

Lungman
Acc 543
Acc:

Hjorttorp (Vgd)

Socken ??!!!

I. Skogsfrun skön där fram, på ryggen lik ett Cakting. s. 19.

I Från Vibe föring rädder man sig gm att vränga klä desplagg. s. 20.

Skogsväsen

Liungman
acc 5 44.
Acc:

Tämta (Vgd)

Vaken kvinna m. blont, hängande hår
visar sig för en man s. 1.

Skogsväsen

~~Trollpackor o. Håror~~

Lungman

Acc 547

Näsbruk. (Dalarne)

"Fin fru" erbjuder en man att riva ut hans mila.

s 1.

I Skogsväsen

Liungman Häggenås (Jmtl)

Acc: 551.

N, är en offerhög i Österås anbändes sprang därur 2 harar (= skogsrå)

s. 17-18

Skogsväsen

Liungman

Mo. (Jmtl)

Acc: 551.

I Föreställningar o. sedvänjor ang. Skogsfrun II. Skogsfrun hänskrattar åt ett par jägare, som aldrig kunna träffa en hare, utan för varje gång de skjuta blir av en hare 2 harar s. 3-4.
Skogsfrun visar sig en natt för några ålyskyttar o. förbjuder dem jaga mera. s. 4-5.
III Skogsmannen gör lass tunga s. 6.

I Skogsväsen

Liungman

Borrby (Skåne)

Acc: 552

Sk-ogsnuvan söker leda en man vilse gm att framfr hästarna låta ett -ogripbart nysta rulla

s. 5.

Skogsväsen

Liungman
Acc: 555

Bjäre (Sk)

Prästens dräng villad av skogssnuvan. Uppger att han i skogen suttit under en kosvans och gjort kalsk inn åt prästen. s. 1-2

I Skogsvásen

Liungman

Hässleholm (Sk)

Acc: 556

Skogssnuvan växer framför ögonen på en jägare; villan även bort honom s 4

Skogsvåsen

Veddige (H)

Liungman
Acc: 559

Skogsrå ropar på en piga och anvisar var hennes bortsprungna kreatur äro s. 3

I Skogsvåsen

Liungman

Reuland (D)

Acc: 561

Skogsråen i Härslätt vackra framtill, vederstyggliga baktill. S 6

I Skogsvåsen

Liungman

Acc: 563

Ärnebola (D)

Skogsfrun drev sitt narrspel med jägare som ej besvarade hennes kärlek. Kunde skjutas om geväret laddades med en kula. gjord av ring, som genomgått 3 vigselakter. o. 4

II Skogsvåsen

Liungman
Acc: 564.

Billingsfors (D)

1) Kolare är god vän m. skogsrået. Förarpar em. henne en gång. och måste för att rädda kolmilan tillkalla en klokgumma, som går 3 ggr avigt runt milan.
Skogsfrun skrattar s. 3-4

2) Skogsfrun vidnar med jägares vapen under det de sover. Ger en gång jaktotur andra gången jaktlycka s 5-6

V-änd!

II Skogsvisen

Liungman D-óshult (Sk)

Acc: 565

1) Jägare, som skall med på kunglig jakt, förvillas av skogssnuvan s. 6

2) Jägare har sett skogsfruns vita kattor s. 6

I o II Skogsvásen (Ög)

Liungman
Acc: 567

'"Besynnerligt" med en eller annan skrof, då folk går vilse där' s. 3

2 stenkummel efter 2 i skogen ihjälhungrade barn skall bekastas med sten som skydd mot s. 3. vilsegång.

Naturförenål!

Skogsvásen

Liungman Färö, (Gtl)

Acc: 568.

I Skogsfrun o. Bysen för blandas med Hans-
frun o. Näcken s. 21-22

I Uppgift ang. Bysen. II. Bysen hindrar en friare att
komma fram. 22-23.

II Mjölkar ko för en piga s. 23.
(jfr. bjära)

I Haburgsgubben anses vara Byse s. 23
" 2 sägner s. 28-29

Skogsväsen

II ~~Samh. Naturväsen~~:

Liungman

Acc: 568

Färö. (Estl)

En ryss, kallad "Hamersman" gifter sig med en flicka ur "omättigt" rik. Vaktar sina skatter efter döden under namn av Hobergsgubben. Uppträder äv. som "Byse."

s. 24-29

I Skogsväsen

Liungman

Färö, (Gstl)

Acc: 568

1) Marogubben (jämfr Hoburgsgubben) = en lokalbyse har "skojat" med gamle Luste. s. 29-30

2) Tajgargubben ropar i skogen under höst 1. vinterkvällar s. 31

Se äv. Spökeri

I

Skogsväsen

Fors. (Gbl)

Liungman

Acc: 568

Sågsgubben bor inne i den brinnande kol el. tjärmilan

s. 31 32

I Skogsväsen

Liungman

Sanda (Östl)

Acc: 569.

1/ "Bysen" gråter som ett litet barn och förvillar såmedelst folk, så de gå vilse Bysen hänskrattar s. 5.

2/ Jägare hånar en byse, som sitter o. räknar pängar. Mister jaktlyckan, går vilse och får "värk i benen" s. 5.

I Skogsvåsen

Bälinge. (Upl)

Liungman
Acc: 573.

Skogsfrun: föreställningar: Vacker framihålig bok. råder över jakten, erotisk, narrar folk vilse. s. 2

II Skogsfrun kommer fram till ett par jägare, bedömmer bössor och mån. s. 11-12

II Skogsfrun, svartklädd, lång som 1/2 kyrktornet uppenbarar sig för ngra flickor s. 14.

II Skogsrisen

Liungman

Slaka, (Ög)

Acc: 573.

Skogsfrun kommer tiu ngra jägare. Kunde lärt dem skjuta om de tiutalat henne s. 13

Skogsväsen

Vikersvik. (Vstlm)

Liungman
Acc: 577

I. Skydd mot skogsrån under en vandring – blad av en religiös bok. s. 1.

II. Skogsfrum visar sig åtskilliga gånger för en arbetare, än i skepnad av en känd ung flicka än som mannens hustru, än högt lösande i en loge s. 3-4

III. Kolare blir orvad gm knackningar etc s 8

Skogrösen

Vikersvik, (Vstlm)

Liungman
Acc: 577

Förlovad man är samman med skogsrist som uppträder i skepnad av hans fästmö. Då han upptäcker bedrägeriet blir han "konstig."

s. 9.

II Skogsväsen

Örebro, (Närke)

Liungman
Acc: 179.

1) "Själv brände mig!" Aarnes 1136. s. 1,-2

2) Skogsfrun anvisar en man, född med regerhuva, hur ett "fall", som ständigt brinner skall släckas s. 7-8.

Skogsvásen

Liungman

Nora

Acc: 580

Kvinna med rävsvans uppenbarar sig fn bärplockare. o 7

II Skogsväsen

Liungman

Lysvik (Värmland)

Acc: 582

Skogsrået, 1) en svartklädd kvinna
2) iklädd grå kappa med stör
i handen s. 4.

Skogsväsen

Liungman

Järna (Dalarna)

Acc: 585

2 karlar sysselsatta efter solens nedgång i skogen; träffa vid hemkomsten i kojan en liten man, som varnar dem för "över tidsarbete".

s. 3.

(Tydn. 5 abr!)

Skogsväsen

Äppelbo. (Dalarna)

Liungman
Acc: 86

Skogsfinn vid berget Hunflen vill visa bonde var "brorslotten" finns.

s. 1-2

II Skogsväsen

Liungman

Acc: 587

Norrbärke (Dalarna)

1) Nyt övernaturligt väsen ovan på allehanda sätt skogsarbetare under natten i 4 månader. Gråter stundom som ett barn s. 2

2) Skogsfrun varnar, en mila råddas s. 2.

3) " " begärar kolare tjära, Bringar lycka. s. 3.

II Skogsväsen

Norrbärke, (Dalarna)

...ngman
Acc: 587

Skogsfrun uppenbarar sig och talar
Nästa dag händer en olycka s. 3.

I Skogsväsen

Liungman

Orsa (Dalarna)

Acc: N° 87

Skyddmot vilsegång — "vräng ett klädesplagg!" s. 6

II Skogsväsen

Norrbärke, (Dalarna)

Liungman
Acc: 587

Karl m. stor hatt på huvudet, klubba i handen bearbetar milan. s. 9

II Skogsväsen

Norrbärke (Dalarna)

Liungman
Acc: 587

Skogsrist skickar 2 främmande kar-
lar att slåss för att hindra en kolmile-
vaktare att somna. På sätt räddades ko-
len.

s. 10.

Skogsväsen

Liungman Hedesunda (fös brik land)

Acc: 588

Kolare hör en röst: "Nu kastar jag." En fladd bock kastas in. På morgonen ett vedtrå s. 1.

I

Skogsväsen

Ljursås, (Dalarna)

Liungman
Acc: 588

1/ Rånda bor i Gumberget och färdes dit och färdes dit en väg, som heter "Trollgåtu. s. 4.

2/ Rånda bor i Vatta fäbodar s. 4.

II Skogsvåsen:

Liungman Kärböle (Hälsingland)

Acc: 589

Man i kolkaja hór ngn spád kvinnoröst sága, då han lagt sig: "Maka dig för här har vi vår vals!" s. 15-16

I Skogsvásen

Liungman Hefta (Hälsingland)

Acc: S 90

1/ Skogsfrun slår sig på knäna s. skrattar s. 2

2/ — " — vallar kreatur. s. 3.

Skogsvåsen

Ösnarp. (Hälsingland)

Liungman
Acc: S 91

Skogsfrun kommer till en kolare, när han ligger inne på sin brits. Vill ställa sig in.

s. 3-4.

II Skrvgsfrun

Liungman

Acc: N 97

Hedenäset (Lappland)

Dräng skan hämtas av djävulen. Är innanför altaret i kyrkan, så djävulen misslyckas. v. gär. Skvgsräst kommer i en prästs skepnad. Förvandlas när drängen läser "fader vår"

s. N. 8

Aarnes n:o 810.

II Skogsväsen

Hangman
Acc: 600

Härjedalen

1/ Skogsfrun går framför en åkandes häst. "Ett par jättehänder" grip er den åkande och slungar honom ur vagnen. s. 1.

2/ Två män se 2 kvinnor spatsera på den stig de nyss gått. Försvinna plötsligt. s. 2

I Skogsväsen

Liungman
Acc: 600

(Härjedalen)

1/ Skogsfrun kryper under knäna, på jägare. Lön 3 tjäder tuppar s. 3.

2/ Skogsfrun får snus av jägare; Lön en -älg s. 4.

3/ Jägare vägrar att stanna hos skogsfrun en natt. Björnjakten miss lyckas s. 4.

II Skogsväsen

(Härjedalen)

Liungman
Acc: 600

Fårspojke lockas av skogsfrun i skepsnad av hans moder. Upptäcker till slut hennes svans v. Skogsfrun försvinner

s. 4

1 Skogsväsen

Liungman
Acc: 603.

Genvalla (Jämtland)

Skogsrået – osynligt – 1) råder över skogens djur (har givit dem sin "fritid.") s. 1.
2) över jordskalter, 3) jordtager djur. s. 1.

II 1) Jägare skjuter hål gm en tjäder, men han flyger ändock från dem. Hade sin "fritid."
2) Fäbodflicka kastar kniven över jordtagen ko s. 2.

Skogsvásen

Liungman

Acc: 605

Slevik! (Vy)

(= prästgården i Hunijö!)

~~Arevik?~~

Tjärbrännare – "Själv brände mig."

s. 8.

(Aarnes 1136)

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 12 fol. Blekinge

Skogsnuvan vilseledde folk; vända eocken ut och in. s. 7

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 11 fol.

Bohuslän

Skogsrået är en skön kvinna; lockade en fägare långt in i skogen; hon försvann och förvandlades till en trädstubbe. s. 29

Skogsrået vandlade om olyckor och svårt väder. s. 29.

Ett skogsrå förvandlades vid Guds namn till en karotig granstam. s. 36-37

V. F. F.

Skogsrået

Acc: 41 fol.

Bohuslän

En man somnade i skogen; när han vaknade, kände han något "fanteverk" på bröstet. Efter stora ansträngningar blev han kvitt bördan och i detsamma såg han en stor, grön kvinna försvinna bakom några buskar.

s. 75

V. F. F.

Skogsrasen

Acc: 93

Steneby, Dl.

"Tasse fa fot."

s. 1

V. F. F.

Acc: 93

Skogsväsen

Ärtemark, Dl.

Skogråa hade en lång hästsvans och sjöng bra. Hon ville gärna åt friare. Hon följde efter en friare, men kunde inte ta sig över en bäck. s. 2

"Sjöl." s. 3

Skogsrån höll för till på Krusefjället; en jägare såg henne där. s. 4

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 98

Lommelanda, B.

Skogsrået. hade hästsvans. s. 3

Själver. s. 4

Skogsrösen

acc 182 Q. Tmark (Vl)

När Hin onde fick tjära i öfmen s. 4.

-Aarnes n:o 1136.

(Djävulen)

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 184

Vänersborg, Vg.

Skogroa fick åka med en ung man på villkor att hon satt baklänges på lasset. Då han fick se hennes rygg, tog han ur betslet och läste fadervår baklänges. Då måste hon gå. s. 7-8

Själv. s. 8-9

En gumma, som var på väg till staden, mötte skogroa och tordes inte fortsätta. s. 10-11

Sägner: Naturväsen.

Acc. 192 Fjellerås Hl.

Sägen skrysså "Själv brände mej" s. 35-36.

- aarnes n:r 1136.

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 205

Lane Ryr, B.

Skogsrån förföljdes av vargar. "Hule, hölingar, ska' ja' betala er." s. 15

V. F. F.
Acc:

Skogsväsen

207 Fagered. Hall.

Fjärhanen (tjädern) skrämmer en skogsarbetare s. 107a-108

Pigan slog till en fjärhane och blev tokig. s. 108-109

Fjärhanen på taket; åt säd s. 109-110

Fjärhanen som liten gubbe och "skogafruas folk. s. 110-111

Fjärhönan framför vagnen s. 111

V. F. F.
Acc: 207

Skogsvåsen

Fagered. Hall.

Ovens jakt (joajakta) s. 112.
Pysslingen i skogen, som red på pajken s. 1126.

Skogsvásen

V. F. F.

Acc: 207

Fagered. Hall.

Skogsfrun s. 102-103.

Skogsfrun sóker lorka Hammars-Hans. s. 103-104.

Skogsfrun vil Danasjó s. 104-105

Skogsfrun skyddar vissa tráð s. 105-107a.

Skogsfrun visar sig; varker s. 107b.

Tre skogsfruar visa sig fór aū skydda eū tráð s. 107b-c.

N. F. F.
Acc: 207

Skogsvåsen

Fagered. Hall.

Dimma visar att "skogsfrun kokar."

s. 539.

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 249

Laske Vedum, Vg.

Djur som härstammade från skogsrået's boskap, voro svarta med röda fläckar. Man skyddade dem för skogsrået med en skära eller ett gädd-huvud.

s. 10-11

Skogsväsen

V. F. F. 268 fol. Vemge, Hl.

Skogsmuran : stor kvinna i träskor. o. H.

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 283

Annerstad, Sm.

Skogsnuvan visade sig för man och förfärde dem. Blev man villad av henne, skulle man vränga ett plagg.

s. 174

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 284

S. Unnaryd, Sm.

En man blev bekant med en "fru", som ställde till med "gillen". Han fick lämna lök som ersättning för trakteringen. En gång fick han se henne bakifrån och maten förvandlades då till mossa, och bark. s. 4

En man mötte skogsman; han tyckte att skogen ville ramla över honom. s. 5

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 356 fol.

Långaryd, Sm.

Skogsmans utseende; skydd, – spotta 3 ggr och vända ett plagg.

s. 2-3

V. F. F.

Skogsrået

Kola, Vl.

Acc: 399

Vände Tallemaja ryggen till, när man gick på jakt eller fiske, fick man otur.

s. 2

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 407 Näsinge, B.

Själv. s. 18

En man var i skogråas makt; han blev kvitt henne genom att ge henne flygrönn. s. 18

När man högg ned en viss skog, såg man skogsrån springa över till en annan skog. s. 18

Om skogsrån hade makt med en man, skulle hustrun "vri e vie bagvrangt i döre." s. 19

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 429

Tegneby, B.

Skogsrået kom in i en kvarn och blev när-
gången; mjölnaren "smörjade till" henne; hon var
ihälig, så att hon "föll ihop till ett skräp." Mannen
miste sedan ena ögat.

s. 7

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 447 fol.

S. Hestra, Sm.

Vränga trojan eller kjolen vid vilsegång; i detsamma fick man höra "skovfrua grina i skoven". s. 18

Skogsfrun ställde till trassel för nijöbnarna; bra att slänga eldmörja i kvarnhjulet på kvällen. s. 28

Skogsfrun "skottställde" bössan för en man; sedan hade han alltid jaktlycka. s. 28

Sågner Naturväsen

Acc 448

Gryteryd, Sm.

Skogsfrun

S. 12-13.

V. F. F. Skogsvásen

Acc: 456 fol. Dals-Ed, Dl.

Själv; skogsrået skrämde bort alla mjölnare från en viss kvarn. s. 1-3

V. F. F.

Skogsvásen

Acc: 468

Veinge. Hall.

Skogsfrun förvillar; härbergerar den vilsne; försvinner för Jesu namn

s. 1–3.

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 476

Lane-Ryr, B.

En man fick en son med skogsrån; pojken blev storväxt och åt så mycket, att gubben måste gå till kungs för att få göra sig av med honom. Detta lyckades efter många besvärligheter.

s. 3-5

V. F. F.

Skogsvásen

Acc: 478 fol.

Hemsjö, Vg.

Själv brände mig. s. 8

På Åsterga höll en mig vacker mamsell till; hon hade mycket fina kläder, men var ihålig i ryggen. s. 16

N. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 483

Halmstads hd. Hall.

Skogsman; lockar vilse s. 2

N. F. F.

Skogsråsen

Acc: 495

Deinze. Hall.

Skogsrået förvillar en dräng. s. 1-3.

Skogsmaan, som blev gift med Torparn och försvann s. 39-40

Lammet, som var skogsmaans barn s. 41-42

Drängen, som låg i skogsmaans stuga och räknade många ljusmaan. s. 43-44

V. F. F.

Skogsrået

Visnum, Vl.

Acc: 509 fol.

Skogsrån badade sitt barn i Björnkällan — så blev den bekant som hälsokälla. s. 2

V. F. F.

Skogsväsen

Västergötland

Acc: 522

En man, som letade efter sina hästar i Billingenskogarna, fick se en massa vita kläder o. några kvinnor, som sköljde tvätt. De ropade "Inga hästar sett", varefter synen försvann. Mannen var som från vettet och visste icke, var han befann sig.

s. 2

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 526 Karlanda, Vl.

Bergjätten jagade skogsråt, som sökte skydd i en jägarkoja; hon var helt naken och urholkad i ryggen. En svart person, följd av två hundar, kom sedan med skogsråt over gevärspipan. - Jakten föregicks av gastskrik.

s. 2

V. F. F.

a. 547

Skogsväsen

Kåbol, Dl.

Själv.

s. 3-4

II Skogsvåren

Acc 570 Trillesås, Hl.

Vråga rocken avig då man
gått vilse

S. 1.

Sagor Skrapsvåsen

578

Pojken stöpen bly i jättekäringens ögon sid. 11

(ansl. på sägen)

A. 1135

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 582

Källands hd., Vgtl.

"God dag, fästemö!" Giftermål med skogsrå.
Kästskon.
(Även fört på jättar) s. 30.
Skogsrået gömde kreatur på skogsbete. s. 33.
Offra pengar på en stubbe för att återfå kreatur. s. 33.
Baktill ihålig. Förvillade folk. s. 41.

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 583 fol.

Orust, B.

En man kallade skogsrån för sin fästmö. Han blev skuppt under en av dagarna på sitt eget bröllop.

s. 44-46

V. F. F. Skogsvåsen

Marks hd, Vg.

Acc: 596

Skogsfrun hade en lång slöja. s. 4

Syn av skogstomten med luva med röd tofs.

s. 4

V. F. F.

Skogsrået

S:t Sigfrid, Sm.

Acc: 600

En skräddare måste ut till "snyvan" varje kväll. Till slut lyckades han bli kvitt henne genom att skjuta henne med en bössa, som hon själv laddat. Det blev en svår storm (s. 1–5 när han skjutit henne, och han fick värk.)

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 613

Veinge, Hl.

En dräng, som letade efter korna i skogen, blev narrad att gå i cirkel. han hörde bjällran än här och än där. Det "höjgrina" i backarna omkring.

s. 9

V. F. F. Skogsvásen

Acc: 619

Uppland

Skogsråndan lockade på en ko: "Gamla paddan, Slisi-Stina; man hörde också fotsteg och barnskrik.

s. 2

V. F. F.

Skogsvásen

Brålanda, Dl.

Acc: 684

Jägaren som skót skogsråns hollhare. s. 7

V. F. F. Skogsvåsen

Acc: 723 Köla Vl.

Tallemåja och kolaren (Själv). s. 6

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 724

Orust ö. hd, B.

En jägare låtsades vilja bränna skogsrån och blev häftigt sjuk. s. 29-30

En jägare blev socknens skickligaste skytt som lön för att han hjälpt skogsrån ur en (rävsax?). s. 30-31

När skogsråma blevo för många, inköpstes "gröbbenane" från ett främmande land för att förgöra dem. s. 31

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 731

Ed, Dl.

När tjädern spelade, kunde man få se skogråa sitta på kvistarna under. s. 4

En man hade sett spår efter skogråa. s. 4

V. F. F. Skogsväsen

Håbol, Dl.

Acc: 734

Skydd mot skogråa: mura in en "rûmaekavel" i milans fot. s. 7

Det gick på tok med kolningen, sedan man sett skogråa på milan. s. 7

En man troddes vara ihop med skogråa. s. 8

Skogrån var som värst, när det regnade litet; det nynnade och sjöng i skogen. s. 9

V. F. F. Skogsråsen

Acc: 740

Håbol, Dl.

Skogsrån förgjorde bössan för en jägare. Han
ryckte bössan ur hennes händer. s. 43

V. F. F. Skogsråsen

Acc: 740

Häbol, Dl.

En skolare fick hjälp av skogsrån; de fingo barn tillsammans. Kolaren red ifrån henne på blankisen. s. 18-19

Skogsråa hade en vacker sång - ofteråt lät det som när en ko böljar. s. 19

Gubben, som råkat ut för skogsrån, blev kvitt henne genom att kila fast henne i ett träd. s. 21-22

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 757 Askum, B.

Vid Gemmunderöds vatten fanns en huldra. Hon sågs sitta i en klyfta o. kamma sitt hår. Vid ordet "hunde" kastade hon sig i vattnet.

Huldran ville locka en man till sig; han kastade sin yxa efter henne. Baktill såg hon ut som en ödlunge. Mannen fann sin yxa 200 m. längre bort, med märken efter blod.

s. 11

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 755 Krokstad, B.

Det fanns "skogsuler", — det var ett fruntimmer med stort svart hår. Hon tog till sig havande kvinnor och gjorde trolltyg av "ungarna å alltihop." Hon för-gjorde folk, så att de blev dåliga. s. 25

V. F. F. Skogsväsen?

Acc: 774

Kvekstad, B.

En soldat fick slåss med ett skog- eller sjöå i skogen nära Mörkeramne; hon hade långt hår.

s. 25

V. F. F. Skogsvåsen

Acc: 783

Skee, B.

Skogsrån var vacker framtill, men hade svans. Hon hade makt över en man; när hon knackade på fönstret, måste han gå. s. 12

Själv. s. 13

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 795

Skållerud, Dl.

Själv.

s. 2

V. F. F. Skogsrået

Acc: 824 Halna, Vg.

Den man talade om rätt namn och bostad för skogsfrun. På natten låg ett fruntimmer med långt svart hår hos honom; han blev trolig efteråt.

s. 2-3

V. F. F.

Acc: 828

Skogsvåsen

Torp, B.

En man råkade ut för en skogrå. Han måste till henne gå sin bröllopsdag och dog sedan.

S. 6

V. F. F.
Acc: 863

Skogsväsen.[2]

Svarteborg, B.

I Roms vatten höll huldran till; man kunde få en osynlighetshatt, om man 3 torsdagsnätter å rad ropade: "Huldra, giv mig en hatt, så skall du få en svart katt." Om man gjorde henne emot, blev det döden.

s. 3-4

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 882

Vapnö, Hl.

Om man blev villad av skogsrået, skulle man vränga rocken och läsa Fadervår.

s. 9

V. F. F. Skogsråen Ör, Dl.

Acc: 897 fol.

Vid det sista vargskallet säg man skogen komma fram till elden, som jägarna gjort upp, och tömma kruthornen däri. Skogen sökte alltid skydda vargarna.

s. 1

Sägner Naturväsen

Acc 897 Ör, D.

S kogrå

S. 1.

Sägner Naturväsen

Acc 898 Ör. D.

Skogsrå

S. 4

V. F. F. Skogsråsen Ur Dl.

Acc: 898

Husfrun, vars man förhållats av skogsrån, frågade
rån, vad hon skulle ge en tjur, som inte ville
vara hemma: "Sill och salt och sisslirot, det är
för tjurn en god bot." s. 4

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 9139

Leda, Vl.

Kvinnan som bad om skydd mot hunden och ryttaren på den svarta hästen. Ryttaren kom tillbaka med kvinnan tvärs över sadeln. — Man kunde skydda sig mot skogsrå genom att tvåla sig med tvål. S. 5

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 954

Karlskoga, Nl.

Skogsrån räckte kolaren, när det behövdes
för mulan. s. 3
Själv. s. 3

Skogsvisen

acc 954 (Vl.)

"Själo" s. 4

- Aarnes n:r 1136.

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 997 Mo, B.

En huling kom i "skonvsråns" makt. Till vist fick han rådet att köra en lång kniv i hennes bröst; hon fläkte upp hans käke från mun till öra. Frillesåsmärket! s. 10

Skogsvåsen

V. F. F. acc. 1001 Spekeröd, B.

En man hade sällskap med skogsrån; han måste ge sig iväg, när hon kallade. Hon var ihålig bak. Svans fanns det inte plats till! s. 19

Skogsråsen

V. F. F. acc. 1005

Torp, B.

Två män fingo skogsrån i sällskap, men lyckades skramma bort henne. Hon skrinade mycket högt.

s. 32

Skogsrået

V. F. F. acc. nr. 1070 Brastad, B.

Skogsfrun var som ett bakslag i ryggen.
Hon ville veta den mötande mannens namn

s. 36

Skogsväsen

V. F. F. 1011

Lyse. B.

Själv. s. 25.

Präst attackerades av skogsfrua men
bad Gud om hjälp och befriades sä:- s. 26.

Skogsväsen

V. F. F. 1018

Hemsjö, Vg.

Själv. s. 5a.
Möte med vaktlik ihålig kvinna. s. 5b.
Göra två lika långa. s. 5c.

Skogsväsen

V. F. F. 1024 Mo, B.

Skogsrå hoppade upp i kärran och åkte med en bonde. Denne aktade sig för att tala om, vad han hette. s. 18.

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 1035 Mangskog, Vk.

Skogsråa som fin dam men med svans. s. 21.

V. F. F.

Acc: 1040

Skogsväsen

Lane-Ryr (B)

Tag ej upp 2 kvistar i kors. Skogsrån kan lagt den så s/O.

V. F. F.

Skogsväcan

Acc: 1043

Bro, B.

Skogsrå i ett Tjärn i skogen. Växte Fill
i höjd med grantopparna.

s. 9.

II Skogsväsen

V. F. F. Bro (B)

acc 1043.

Skogsrå bor i en tjärn, Gumma ser det. Det växer långt som granarna i skogen s. 9.

Skogsväsen

Acc 1043. Skredsvik 3

"Skogskäringen" lockar en spelman in i sitt berg sid 40.

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1044

Grums, Vr.

En kvinna värmde sig vid kolares eld
- avlägsnade sig skrällande. Hade hästsvans.

s. 1.

Skogsvären

N. F. F.

Acc 1052

Tällerjö, Vg

Odens jakt

S. 30.

Skogsvåsen

Tossene (B)

V. F. F.

ace 1056.

Skogsrå giver jägare jaktlycka på harar. Kommer till jägaren, som kastar stål över henne. "Ordnar" med jägarens bössa. Hans skott gå sedan bakläng.

s. 21.

II Skogsväsen

V. F. F. Morlanda (B)

Acc 1064

Skogsrå griper burdgum o. håller honom. Befrias av bröllopsgästerna men blir sjuk o. tör s. 37-38

Skvgsvásen

Fräudefors (D)

V. F. F.
Acc 1066.

Skvgsrå, utseende o. förrättning
s. 1.

Skogsvásen

V. F. F.

Hjärttum (B)

acc 1070

Skogsrå förvillar folk. Skydd: Vräng ett ett klädesplagg, o. dansa 3 ggr runt ett träd

s. 15.

I Skogsvåsen

V. F. F.

Hjärttum (B)

acc 1071

1/ Ung flicka – 20 års åldern – kommer o protav med 2 karlar. Den ene rädd o. går. Flickan försvinner, då mannen vill gripa efter henne. Han går sedan vilse s. 10.

2/ Skogsrå träffar jägare o. ger jaktlycka s. 13

Sk. sys. b. äs. en

V. F. F. Hjärttum (B)

ase 1071.

Jäf are "samsmed" sk. sys. fruns
sk. juter aut tius han skjutit en pisk-
käring; då försvinner hans tur. s 15.

II Skogsrå

V. F. F.

Hjärttum (B)

acc 1071

1/ Skogsfrun förvillar jägare med en tjäder friar till honom. Han blir rädd s. 14.

Jägare 'samst' med skogsfrun; kan skjuta anting. s. 15.

Skogsrisen

V. F. F.

Forshåna (?)

acc 1074.

Skogsfrun i förbund med jägare.

a. 10.

(Mästerskytt)

I

Skogsväsen

V. F. F.

Isola (Vl)

-acc 1090

Pojke kastar stål över skogsrået. Hon följer honom ständigt. Vill bli av med henne o. råder av prästen att föreslå henne kristendom o giftermål.

s. 1.

Skogsväsen

V. F. F.

Lyung (B)

acc 1107

Skogsfrun idkar kärlek med jägare.

s. 5.

Lk. og svásen

V. F. F. Skce (B)

acc 1126.

Sjálv brände mig s. 7

– Aarnes n:r 1136.

Skogsvásen
Forss (B)

V. F. F.
-ace 1162

Sjálv brände mig
Aarne vir 1136 s. 22

Skogsvåsen

V. F. F.

Östervallskog (Vl)

acc 1179.

Två mån, varav den ene är en "trollgubbe" råka ut för en tjäder

s. 1-2

(Kloka)

Skogsväsen

V. F. F. Holmedal (Vl)

-acc 1179.

Man har ung ánge med skogsfrun. o. tur i jakt o fiske. Övernaskas av hustrun, som begär o. får råd av skogsfrun för hur hon skall få oxen att följa korna ur skogen.

s. 7

I Skogsvis en

V. F. F. Grava (B) VI

-dec 1181.

1) Drängser skogsriet, har ständigt
umgänge med henne o. ervar henne
giftermål.

2) När prästen skall till detta brännys
gå vagnsbjuden av.

3) Skogsfrun en god hustru, men
dränger behandlen henne illa. Visar
en gång sin styrka. s. 1-2

Skogsvisen

V. F. F. Munkfors (~~D~~ VI)

Acc 1182 Ransäter

Pojke förälskad i o. borttagen
av skogsrätt. Återkallas, av modern
gm att hon o. en bonde taga en
brödkaka o. gm dess hålsticka
ömsom ett rätt ullgarnsnysta o. ömsom
en brinnande torsticka o. samtidigt
bita av kakan s. 1-2

Skogsväsen.

V. F. F.

S. Finnskoga. (Vl)

acc 1184.

Skogsrå kommer till jägare, väcker honom och anvisar tvenne älgar.

s. 5-6.

II Skogsväsen

V. F. F. Acc 1202 Gräsmark, Vl.

Kolare blir antastad av skogsrået, som dock flyr då hon hör Guds namn nämnas

S. 20.

II Skogsvården

V. F. F. Acc 1203. Karlskoga, Vl.

Skogsrået vaktar milan åt en kolare, väcker honom då det är nåt i olag me milan

S. 6

II Skogsråsen

V. F. F. 1cc 1206 Skillingmark, Vl

Den yngste av 7 bröder vill ej gå hem om kvällarna. Hans bröder be en liten grå gubbe om hjälp. Denne skrämmer pojken med att hota honom att koka honom i en gryta för att han aldrig går hem ur skogen.

S. F.

II Skogsväsen

V. F. F. Acc 1206 Älgå, Vl

Skytt övernattar i en fäbod. Skogsrået kommer dit och vill köpa timmer. Han nekar att ta emot pengarna, skogsråt försvinner. Dagen därpå sitter en hare utanför fäboden. Han är osårbar, emedan jägaren förargat skogsråt.

S. 11-12.

II Skogsvåren

V. F. F. Acc 1202 Kåla, Vl.

Gumma ser en svart ko med svarta grisar i skogen. S. 2.

Pojkar, som plocka, bär, klättra i skogen; de se tre små gubbar som dansa.

S. 2-3.

II Skogsväsen

V. F. F. Acc 1208 Åmåls sn. D.

En person som letar efter sina kreatur möter skogsrån i gestalt av en kvinna, vacker framifrån, men med kotvans.

S. I.

II Skogsväsen

V. F. F. Acc 1208 Kåla, Vl.

Barn som plocka hår i skogen få se en stuga, gå in där. Når de komma hem bleva de sjuka, botas med en järnstång (glödgad) och hammare.

S. 2.

[Kloka]

II Skogsväsen

V. F. F. Acc 1210 Nor, Vl

Borde skjuter ett skogsrå med mäss-
kula. Tar henne med hem och håller
till med begravning. Skogsrået begraves
en bit från gården.

S. 1-2.

II Skogsväsen

V. F. F. Acc 1212 Sillerud, Vl.

Gumma ser skogsrået vid en tjärn i skogen. Skogsrået kommer till några ungdomar och dansar i en lada. Rädd att vitta ovanen. Gubbe sätter fast skogsrå i ett gärdsle. (Starnes 115-9.)
"Själv brände mig". Starnes 1136
Två synglingar på väg från en danslada se skogsrået gå över vägen

S. 4-5.

Skogsväsen

~~Jättar~~

V. F. F. Acc 1212 Sillerud, Vl.

Jätte blir bunden med stål av en gubbe. Lovar att ge honom en aldrig felskjutande bössa om han släpper honom lös. Han löser honom och får bössan

S. 12

Skogsväsen

V. F. F. Acc 1212 Sillerud, Vl.

Gubbe som bränner tjära träffar ett skogsrå, som visar honom sitt stora gap. Han håller tjära i gapet

Aarnes 1131 S. 24.

[Saga om den dumma jätten el djävulen]

Skogsväsen
Brunnskog (Vl)

V. F. F.
Acc: 1215

Yngling gifter sig m. skogsrist, som skaffat tillbaka hans häst. De fi flera barn.

s. 6

Skogsväsen

V. F. F.
Acc: 1218

Sunne Vl.

1/ Man får giftermålsanbud av skogsrået s. 5.

2/ Skogsrået förföljd kommer in i en lada. Hade så långa bröstän hon kastade dem över axlarna s. 6.

Skogrinsen

Ransäter (vl)

V. F. F.
Acc: 1219

Man arbetar "övertid." På morgonen finner han" doningen uppe i tiöd-toppen

s. 36

Skogsväsen
Ransäter (Vl)

V. F. F.
Acc: 1219

1) Tuntgubbe synes, riva is-är en mila. (Mannen därpå sjuk). s. 37

2) Man har umgänge med skogsrået, i hustruns skepnad. (Därpå konstig) s. 38

Skogsvisen
Gunnarskrif (vl)

V. F. F.
Acc: 1221.

Sjálv brúnde mig. s. 16.
-aarne 1136.

Förbindelse med skogsvist lyckobringande
för jakten s. 11

Skogsrån en
Gunnarskog (Vl)

V. F. F.
1224
Acc:

Skogsrå kommer t. kolare, Värmer sig
v. eden. Rusar ut. Blir skjut en
av skogsjägare, som hänger henne m.
bössan i kors över bösspipan s. 2.

Skogsvåsen
Köta (vl)

V. F. F.
Acc: 1245

Två jägare. En liten grå gubbe får mat av den ene men ej av den andre. Den förre får mycket gott jaktbyte. Den senare får synen vill ad.

s. 1-2

Skogsvisen.

Dragsmark (B)

V. F. F.
Acc: 1263.

Skogsrån hade sju huvud (medan hafsfrun har bara ett.) s. 4.

"Gärdslet" skulle klyvas. När barken är av vågar ej skogsrå gå över. s. 4.

Naturvårsen.

Acc nr 1302 Vårvik, D.

Skogrån

S. 6.

Skogsrösen
(V-g)

V. F. F.
Acc: 1309

Själv brände mig
barnes 1136. s. 5.

Skogsrå vänder syn s 18.

Skogsrösen
Morlanda (B)

V. F. F.
Acc: 1317

Skogsrå står på bryggan i fin frus skepnad. s. 10-11

Skogsrå hämtar bruden. Roddes av bröllopsgästerna. Dör strax efteråt s. 12.

Skogsvásen
Jõlanda (B)

V. F. F.
Acc: 1318

Skogsrå har umgänge med manfolk.

s. 5.

Skogsväsen
Sibbarp (Hl)

V. F. F.
Acc: 1322

Hemmansägare har skogsrå till älskarinna. Efter hans död ett vikt bo att dela. s. 2.

Skogsrå flägar komma till en gård s. fråga efter en man vid namn

Skogsvisen

Tvinker (H)

V. F. F.
Acc: 1322

"Haajakten." s. 5.

II Skogsväsen

Acc 1325 Herrestad, B.

Trolltyg förvänder synen på jägare, så att de gå vilse.

S. 15.

Skogsväsen
Kville (B)

V. F. F.
Acc: 1350

Själv brände mig s. 10-12

Aarnes 1136

Skogsväsen
I Kville (B)

V. F. F.
Acc: 1350

Sägnen om hur en pojk fir "trollpackan" att själv angiva medel till pojkens befriche: "Tystele bast, vilians rot och vittelé lök!" s. 24-29.

"Tibast och vendelrot."

Skogsväsen
V-ästerlanda (B)

V. F. F.
Acc: 1352

Skogsfrun vocker; när hon vänder sig om lik ett bakhåg. Jägare kastade eldbränder efter henne och hon försvann som ett eldblos.

s. 8.

Skogsrået

Västerlanda (D)

V. F. F.

Acc: 1362

Skogsrået ser på 2 kolare i en kolkoja; säger: " Den ene stacket den andre laing. s. 6.

Skogsväsen

Västerlanda (B)

V. F. F.
Acc: 1366

Sägen: Vargen ville ta skogs-
~~rast~~ rår. De ~~??~~ säger till vall-
hulingarna: "Hula, hula, hulingar
ska I aldrig bli fattiga. s. 32

Skogsväsen
Krokstad (B)

V. F. F.
Acc: 1382

Sjöl ha brânt mã. s. 6

Aarnes nr 1136

Skogsväsen
Moo (B)

V. F. F.
Acc: 1382

En gubbe ses komma springande med hundet under armen. Efter kommer en karl med en stor kniv i näven och ropar: "Tan, tan, ta fatt-en!"

s. 23.

Skogsväsen,
Tjärnö (B)

V. F. F.
Acc: 1387

En man blir ständigt
så svekk så han måste byta,
när skogsrått står utanför och skrålar
Botas genom att ta 3 stenar från
kyrkogården och stöpa över honom

s. 5.

Skogsvåsen

V. F. F.

Acc: 1387

Tjärnö (B)

Själo brände mig

r. 6

Aarnes m. 1136

Skogsväsen

Fjäruö (B)

V. F. F.
Acc: 1387

Gumma med ett rutigt
bomullsklädе på huvud och en schal
om halsen med en lång snibb, som
hängde ner, kommer fram ur ett
träd.

s. 26

Skogsväsen

Tjäruv (B)

V. F. F.

Acc: 1387

En räv vill locka
en man bort i bergen s. 53-54

Skogsväsen

Sjärnö (B)

V. F. F.

Acc: 1389

Själv har bränt mej

s. 6-7

Barnes nr 1136.

Skogsväsen

Djärnö (B)

V. F. F.
Acc: 1389

En man har talat om
sin namn för skogsrået och
är i kenna vild. s. 17

V. F. F.

Acc: 1399

Skogsväsen

Gåsens-Eriksberg (Vg)

Skytt skjuter på ett djur, som han aldrig sett förut blir lam

s. 2.

V. F. F.

Skogsvaisen

Acc: 1401

Löfstad, Sk.

Två röda kalvar ses om nätterna gå runt en gård. En man, som sköter gårdens bränneri, blir väckt då han behöver i bränneriet. Han har bränvin stående åt den som väcker honom. Mannen att det är skogsrået och att kalvarna tillhöra skogsrået.

S. 10.

V. F. F.

Acc: 1410

Skogsvåsen

Alfsbög, H.

"Sven brände mig".

Hames 1136

S. 16-17

V. F. F.
Acc: 1411

Skogsvägen

Morup, H

Då man går vilse, är man förvillad av "ordamakter". Man skall då gå tills man lycker sig känna igen omgivningen. Då skall man taga av sig rocken, vända den och taga den på avig och säga: "Tack för följet". Därefter hittar man rätt.

S. H.

V. F. F.
Acc: 1411

Skogsväsen

Gunnarp, H.

Man träffar skogsfrun i skogen, har kärleksförhållande till henne, träffar henne ofta. En gång råkar han få se, att hon är shålig där bak, rymmer. Skogsfrun brukar gå fram till gården, där han bor, och fråga efter honom.

S. 11-12.

V. F. F.

Acc: 1411

Skogsvåren

Arbild, H.

En man möter skogsfrun en kväll i skogen, får ett slag av hennes skinnkjol, då hon passerar honom. S. 18.

V. F. F.

Acc: 1414

Skogsväsen

Tvååker, H.

Då man gått vilse, skall man vända ugt klädesplagg avigt och sedan ta det på igen. Därpå skall man sitta och vila ett tag. Därefter hittar man rätt. S. 12.

Vitlök och "värnarot" var skydd mot kärlek av skogsfrun eller trollfruntimmer. S. 14.

V. F. F.

Acc: 1/1/1

Skogsväsen.

Tvåker, H.

Då man gått vilse, skulle man, knyta händerna om tummarna och gå så en stund, så hittar man snart rätta vägen.

S. 16.

V. F. F.
Acc: 1421

Skogsväsen

Vilske-Klefva, Vg

En torpare ser skogsfrun på vägen, svansen släpar. Han säger åt henne, att kjolfållen släpar, går sedan vidare. På en marknad ser han skogsfrun igen, hon ger honom en börs för hans finkänslighet. Han har sedan alltid tur i affärer.

S. 20.

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 1434

Undenäs, Vg

En man är ute på tjäderskytte en vår, en fin dam kommer fram till honom och frågar om de skola jaga tillsammans. Han ser att hon har ihålig rygg, och springer sin väg.

S. 2

V. F. F.

Acc: 1434

Skogsväsen

Undenäs, Vg

Enbonde och hans dräng ligga och kola i skogen. En finklädd dam kommer in i kojan, först en natt till drängen, så en natt till bonden. S. 5

Två gummor, som äro ute på bärplockning få i skogen nära en sjö se två gummor, som äro precis lika dem själva. S. 5.

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 1439 Sunne, Vl

En kolare får hjälp av skogsrået med att riva milan. Hon doppar sin svans i vattnet och släcker med den. S.l.
Kolare blir väckt flera gånger under natten, då milan brinner. S. l.

V. F. F.

Acc: 1439

Skogsvären

Karlskoga, Vf

Några män hålla på att riva en mila; se ett bloss, som först närmar sig och sedan försvinner. De bli rädda och gå in i kojan. Följande dag märka de att det ännu var eld i kolen, så att de skulle ha brunnit upp om de fortsatt riva. Blosset varnade dem. S. 13.

V. F. F.

Acc: 1440

Skogsväsen

Frändefors, D

Skogsråna stora starka och dumma. Gör efter allt vad människorna gör. Bryter upp stubbar, bär dem och hugger dem åt människorna, sedan hon sett hur de göra. Vill smaka på tjäran. "Själv brände mig?

Sarnes 1136. S. 15-16

V. F. F.

Acc: 1443

Skogsvåsen

Nösselmark, D

"Själv brände mig"

Barnes 1136 S. 1.

Gubbe jagar långfredagen, skjuter på en tjäder, men råkar den ej. Till slut faller den, han ser då, att det är en påse, med alla hans hagel i sig. Gubben jagar aldrig mer på en långfredag. S. 2

Skogsväsen

V. F. F.

~~Bergväsen~~

Acc: 1450

St. Lundby (Vg).

Dräng har umgänge med skogsrå.
Häktas och dömes till döden s 2-3

(Rättsväsen)

V. F. F.
Acc: 1456

Skogsväsen

Näs hd, Vl

Skogsrån en elak, vilseledande varelse. Uppträder än som en vacker flicka, än som en ful käring. S. 7.
En gumma plockar bär; söker förgäves efter några. Får plötsligt se en annan gumma plocka på en plats med mkt bär. Hon går dit, men då hon börjar plocka, försvinner alltsammans, endast Gungkvistar återstå.
S. 7

V. F. F.

Acc: 1458

Skogsvåsen

Harestad, B.

Gick man vilse i en skog var det troll, som hade makten med en. Om man vände tröjan och mössan och läste Fader Vår, hittade man rätt väg.

S. 3

V. F. F.

Acc: 1465

Skogsväsen

Vitsand, Vl

Skogsrån visar sig ofta som en ung vacker flicka. Lägger an på unga män. Få de en mans kärlek, äro de trofasta. Voro egensinniga och trofasta. Hämnades grymt om de förorättades.

S. 5

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 1/166 Forshälla, B.

Om man gått vilse i skogen vände man huvudbonaden och läste Fader Vår 3 ggr. Därefter hittar man rätt.

S. B

Skogsväsen.
Hidinge (Närike)

V. F. F.
Acc: 1504

T-all-maja-återgiver en man den käpp han förlorat
s 4-5.

Skogsväsen
Nysund (Närike)

V. F. F.
Acc: 1504

Dräng har sällskap med skogsråkt i gestalt av förstmön. Ser en gång hennes svans. Blir konstig.

s. 9-10

Skogsväsen
Tived (Vg)

V. F. F.
Acc: 1505

Hälsegranen. En gran, som man hälsade på, därför att man trodde, att "ngt rådande" bodde i den

s 18.

Skogsvåsen
Undenäs (Vg)

V. F. F.
Acc: 1505

Fina flickor besöker
kolare. s. 26,

V. F. F. Skogsväscu

Acc: 1506 Bråland a (Dl)

Skogsrått förföljt av vargar kastar en guldring till en mjölkerska v. säger: "hustru hasta"

s. l.

Skogsväsen
Karlskoga (Vl)

V. F. F.
Acc: 1508

Någon hjälper en vedhugga re med huggningen, så att denne blir ständigt före sina kamrater s 4

En man har hjälp av över-
vård.

Skogsväsen
V-äsl (Vl)

V. F. F.
Acc: 1508

Kvinnoskepnad av
övernaturlig storlek skrämmer
man och häst. s 5.

Skogsvåsen
Karlskoga (Vl)

V. F. F.
Acc: 1515

Sägen: Skogsrået rakar ut kolen med hän derna, släcker med svansen. s 1-2

Sägen: Skogsrået fastnar med sin svans och en man skrättar och får sedan hålla på att släcka hela vänd.

Skrasväsen
S. Hestra (Sm)

V. F. F.
Acc: 1535

Skrgsenvan skiftar gestalt, förvillar folk. ||

Skogsväsen

Fryksände (Vl)

V. F. F.
Acc: 155 1

Trovtjäder. En man som skjuter hör en röst: "Ha!... Du har inte tvättat dig i öga." s. 21

Skogsväsen
Fryksände (Vl)

V. F. F.
Acc: 1552.

Ungman utsatt för efterhängset skogsrå. s. 8

[Jfr. Palmqvists avhandlång: Primitiv Religion bland Värmlands Finnbefolkning s. 116-117]

Skogsväsen

Lur (B)

V. F. F.
Acc: 1561

Skogsrå härmar hustrun
uh "hujar" hem mannen;
stöter omkull honom med bakdelen, när han
vill hugga henne s. 2-3

Svara ej när ngn "hujar"
i skogen; skogsrån får makt med dem. s. 4.

Skogsvisen

Lur (B)

V. F. F.
Acc: 1561

"Tasse, tasse, ta'fot

s 10.

Bergjättekäring med pattar så stora att hon slängde dem över axeln förföljes av vargar

s 10.

Skogsväsen

Stafsnäs (Vl)

V. F. F.

Acc:

1572 Skogsrån ställer sig i vägen för skjuts. s. 8

Skogsrå i gestalt av hälften människa, hälften ko s. 8.

Skogsväsen

V. F. F.

Nyskoga (Vl)

Acc: 1573

Visar sig på en stenhäll

Bjällror höras

a 4.

Skogsvåsen

Ytterby (B)

V. F. F.
Acc: 1584

Hund hugger efter osynligt skogsrå s. 9-10

Skrysvösen

Kville (B)

V. F. F.
Acc: 1594

Ordens jakt. ? ? → 9-10

Skogsväsen

Romelanda (B)

V. F. F.
Acc: 1608

Skydd mot vilsegång:
Vränga ett plagg s 50
Kalrina i Sökler visar
sig s 6.
Brattebergs mamseller
s 11.

V. F. F.
Acc: 1614

Skogsväsen

Skredsvik, B.

Skogsfrua spann på sin spinnrock och "jätte" sin ko, som sög daggen av gräset.

s. 23

V. F. F.

Acc: 1616.

Skogsrået

Landa (Kall.)

Skogsrået sitter på ett berg och kammar sitt hår; åskväder. Skogsrået förvandlar sig till ett nystan, som gömmer sig hos en flicka. Då hör den en röst från himmelen: "Släpp ner ficken." Nystanet faller ner och dräpes av åskan.

(Se Troll). s. 2–3.

V. F. F.
Acc: 1619

Skogsväsen

Bokenäs, B.

Skogsråts utseende; vända mössan bakfram, om man ville bli kvitt "skåvroa". s. 7

Vränja rocken vid vilsegång. s. ~~7~~, 8

Skogsrån lovade en jägare jakthycka, om han gav henne en gåva. s. 8

Knyta knutar på halsduken vid vilsegång. s. 8

"Skogsrån" har hästsvans. s. 9

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 1623

Samne, B.

En man gifte sig med skogsrån och hade två barn med henne. Blev kvitt henne genom att låta henne sönderslitas av vargar. s. 1-3

V. F. F.
Acc: 1624

Skogsvåsen

Sanne, B.

Skogsråt såg nt som en märr bakifrån. Hon strök över en mästerskytts bössa: "Vacker bössa, vacker kär."

s. 10-12

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1626

Skee, B.

En kolare hade två barn med en "trollkvinna"; hon fick ofta besök av underliga varelser; han blev kvitt henne genom att rida sin väg så fort han kunde; därvid skulle han inte få ha någon "lycka" på sig.

s. 4-9

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1626

Skee, B.

En man hade kommit i skogsråns makt. Han botades med salt, malt och cecilierot. Skogsrån ropade: "Sjn fadertösa barn!" s. 10–13

"Sjöl brände mej". Kolaren hade en kamrat, som kallade sig för Bränta. s. 14–15

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1638

Morlanda, B.

När man tvättat sig, har skogsråt ingen makt över en.

S. F.

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 1638

Norrm, B.

Skogsråna var galna i manfolk; den de fått makt över, måste komma, då de ville. S. 25

V. F. F.

Skogsråen

Acc: 1655

Spekeröd, B.

En man var förälskad i en "hultra"; baktill var hon ihålig som ett bakhåg. s. 10

Skogsrået antog fästmös gestalt. Hon narrade folk vilse. Då skulle man bita på kniven och spotta 3 ggr. s. 11

Skogsnoma hade sådan makt över en dräng att han försvann mitt under arbetet. s. 12

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1655

Spekeröd, B.

"Den grå" var hitköpt för att ta livet av skogråt.
s. 13-14

En dräng hade sålt sig till en skogsrå; blev fri, om han kunde svara på två frågor. När han nämnde himlen, försvann hon. s. 14

En kvinna sades ha sålt sig till ett skogsrå. s. 14

V. F. F. Skogsvasen

Acc: 1655 Spekeröd, B.

Barnen skrämdes för skogsgubben. s. 15
En kvinna kom och rumsterade i en kvarn i kvällningen. s. 15
Vränga ämnena på tröjan vid vitsegång. s. 15

V. F. F.

Skogsrån

Acc: 1687

Skedvik, B.

Ten man blev för från skogsrået genom att kasta sin kniv efter henne. Hon var som ett bakhåg bakåt.

s. 3

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1704

Långelanda, B.

"Själver bränner mig." s. 4

Skogsrån satt på ett kulltlåst träd; hon hade långt gult hår. Mannen som såg henne gick vilse, tills han vrängde tröjan. s. 5

Skogsrån äger djur, som brukar rida på kalvar. s. 5

V. F. F.

Skogsrået

Acc: 1710

Myckleby, B.

Backen i berget vid Granvattnet kunde endast skjutas med malbardsbröd. s. 2

Skogsrån såg ut som ett baktråg baktill; vilseledde folk. s. 3

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1720

Tanum, B.

En man var i skogsråns våld, måste komma, så fort hon ropade. På en klok gubbes råd dödade han henne med en kniv, smidd av 7 sorters stål. Innan hon dog, vred hon hans mun på sned.

S. 11-14

V. F. F.

Vilsegång

Acc: 1726

Berfendal, B.

Vända ett plagg vid vilsegång. s. 69, 70

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 1759

Morlanda, B.

Skogsrået visade sig för en man, som kallade henne fästemö; sedan måste han möta henne varenda kväll.

s. 12

V. F. F.

Vilsegång

Acc: 1767

Trändefors, Dl.

Vända huvudbonaden och tröjan och läsa Fadervår 3 ggr bakvänt. s. 17

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1772

Bro, B.

Ord - gram framtill men ful bak - satt på en sten i ett träsk och kammade sitt hår. Äste vatten på en man, som kastade sten på denne.

s. 2

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 1815

Bäve, B.

"Sjöl brände mig". — "Tasse ta fot." s. 2

Ett troll kom springande med vargar efter sig till en gård. Hon skrek: "Huta, huta inte fatti bli i niende mans släkt." Vargarna revo henne. s. 3

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1856

Hjärtum, D.

En pojke skulle visa skogsrået vägen; han blev förgjord och dog strax efteråt. s. 3

Den som haft något med skogsrået att göra, blir aldrig skild från henne. s. 4

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1856

Hjärtum, B.

I Hästhagen bodde ett gammalt skogsrå, som hette Kari. Hon band sina strumpsband i alar och tjuvmjölkade kor och kärnade smör i bäckar. s. 5

En man sköt ihjäl skogsråt, sedan han lagt nattvardsbröd i bössan. s. 6

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 1852

Hjärtum, D.

En jägare, som skött bra, sades ha med skogsrået att göra. – En jägare sköt skogsrået. morgonen efter hittade man på den platsen skelettet av en hast.

s. 7

En viss jägare stod i förbund med skogsrået; hon knackade på hans fönster eller satte sig på taket till hans stuga.

s. 8

V. F. F.

Skogsvásen

Acc: 1869

Spekeröd, B.

En man försvann varje kväll vid ett visst klockslag.

s. 7

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1866

Resteröd, B.

En man gav sig i lag med skogsrået; han fick en örfil, så att han spottade blod hela sin livstid.

s. 2

V. F. F.

Skogsrået

Acc: 1868

Västerlanda, B.

Man kastade eldbrända efter skogsrået för att bli kvitt henne; när hon försvann, tycktes hela skogen stå i ljusan låga. s. 2

"Tasse ta fot". s. 3

V. F. F.

Skogsvásen

Acc: 1953

Gämmeröd, B.

Själv.

s. 1

V. F. F.

Skogsvásen

Jörlanda, B.

Acc: 1954

"Löveskerna" troddes vara en sorts djur, stora som en liten apa. De var rädda för mån, fruntimmer kunde de tåla. "Di skulle väl va som tomtegubbarnas kärringar". Vargarna gjorde slut på dem. Tasse ta fot.

s. 5

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 1954

Jörlanda, B.

Ten man hade jämt sällskap med skogrår. Ten bonde som sade till honom detta, blev illa sjuk. s. 6

Ten man i Stubbhult hade blivit känd med "skorår". De ställde till ett förfärligt liv, när han skulle gifta sig. s. 7

V. F. F.

Skogsväsen

Norum, B.

Acc: 1956

Villre-Yan råkade ut för skogrår och kunde inte vara inne om natten. En dräng råkade få se honom tala med några vackra fruntimmer, men blev sjuk efteråt.

s. 3-4

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 1961

Håby, B.

Skogsråns bad om hjälp mot vargen. s. 6

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 1965

Forshälla, B.

En rå höll till vid Tokvattnet; vacker framtill, bak som ett tråg. En dräng, som svor, när han svarade henne, blev från sina sinnen. Hon förvillade folk. Rån och de två olika långa fiskerna. Hon skulle gå efter sin lilla "yxpiska". Hon troddes ha sin bostad i en sorts brädskjul vid sjöns utlopp.

s. 2-4

V. F. F.

Skogsråsen

Acc: 1965

Torshälla, B.

Rån förvann, då jägaren sköt med en silverkula efter henne. s. 4

I Symtebols skogar finns ännu "något konstigt". Folk går vilse där. s. 4

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 1971

Myckleby, B.

En man kallade skogsråt vid Sötbeberget för fästemöa. På hans bröllopsdag kom det som ett stormsus och brudgummen försvann. Han hittades död vid berget.

s. 1

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 1975

Lane Ryr, B.

Lövjerskor sågos i alträd vid vattendrag; vid Holmälven sågos de förr.

s. 2

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 1985 Tryksände, Vl.

Åsergubben fick besök av skogsrån; hon var fin och klädd i sammet. Hon vände ryggen och då fick han se svansen.

s. 2

V. F. F.

Skogsrösen

Acc: 1991

Lycksele, Vl.

Själv.

s. 38

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 1991

Värmland

En kolare hade barn tillsammans med en troll-kvinna, som var urgröpt i ryggen. Han brände tillslut inne henne och barnen.

s. 35

V. F. F.

Skogsrået

Acc: 2009

Långelanda, B.

Pastor Winborg råkade ut för skogsrået. Hennes rygg var urholkad. S. 3-4

Ett skogsrå följdes av två vargar. Hon ropade "Huba gossar" åt dem två, om de räddade henne. S. 4

V. F. F.

Skogsrået

Acc: 2528

Spekeröd, B.

Ett fult och magert skogsrå, ihåkjet i ryggen, förföljdes och dödades av en varg.

s. 5

Troll och skogsråsen uppskommo under kriget, då befolkningen flydde till skogarna och förvildades.

s. 6

Skogsrå åkte med bonde på kärra.

Skällerud, Dl.

SFGH. 2054 D s. 2

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 2118

Ytterby B.

Jägaren, som skót skogsrået; det var en flicka med långt hängande hår. s. 14

V. F. F.

Skogsvåsen

Acc: 2221

Kville, B.

Skogsrå – Jager framtill. Bestod blott av ett skal, två tum tjockt. Farlig för män. s. 1.

V. F. F. Skogsvåsen

Acc: 2948. Svartsjö, B

Skogsrån satt och kammade sig s. 14.

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 2256

Skärv, Vg.

Skogsråel gav besked om försvunna kreaturs.
Hon var baktill ihålig som ett baktråg. s. H.

V. F. F.

Acc 2263

Skogsråsen

Bergstena, Vg.

Skogsrået – fin manuell s. 9

" sökte leda en man vilse. s. 9.

Skogsdjävul i ett träd beskötts av jägare. s. 13.

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 2268.

Själv. Ör, de

p. 3, 4.

V. F. F. Skogsväsen

Acc: 2272 Torrskog, Dl.

Skogsråa var mycket skön, förledde unga män till kärlek. Hade hästsvans. Hon vatten. fyllde gruvan för en, som snärt av henne. s. 4-6.

En kvinna vart dårad av skogsmannen. s. 7.8

Denne hade grönt hår och grön rock. s. 9.

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 2383

S. Härene. Vg.

Några stråk lämnas i slåttermarken åt
skogsråets kor, eljest otur. s. 1.
Skogsråets tjur betäckes kor. s. 1.

V. F. F.

Skogsväsen

Acc: 2406

Kulltorp, Sm.

Skogsfrun vill titta i Tjärbrännares bössa. s. l.

"Har du sett så lång näsa?" – "Har du känt så varm välling?" s. l.

V. F. Sj
Acc. 9450

Skogsväsen

Porp. B.

Skogråa, baktill ihålig. s. 11.

"Ge guda, fästemöa mi"! – "Håll ord med det!" s. 11

Då mannen gifte sig med sin rätta fästmö-kom skogråa och vred halsen av honom. s. 11.

Möte med skogsrået.

Morlanda, Bhl.

VFF 2601 H s. 4

Man besvärades av skogsrå.

Stala, Ahl.

VFF 2601 Ms. 1

Bernt i Branddalen såg tre fröknar med långt hår vid Granvattnet.

Stala, Dhl.

VFF 2601 Ms. 3

V. F. F. Skogsvåsen

Acc 2601 Morlanda, B.

Skogsrät förföljde en ung man, som sagt till henne: "Här kommer fästemön!"

s. 29.

V. F. F.

Acc. 2601

Skogsvåsen

Stala, B.

Skogsrået söker fresta vedluggaren till synd (mot 6:te budet) – han lurade henne sätta sina händer i stubben, som skulle klyvas.

s. 42.

V. F. F.

Acc 2602

Skogsvägen

Bohuslän

Samlag mellan skogshuggare och skogsrå — s. 43.
Hon tog hans yxa. — Sju år därefter kom en
pojke med yxan. "Är det ec yxa, är i min far." s. 43

Skogsvåren

J. F. G. H. Ö 2, 7.

Acc: 701

En man, som är ute i skogen för att leta efter sina hästar, finner skogsrået liggande i en säng. Då han nämner Jesu namn, försvinner hon.

S. S.

Skagsvåren

I. F. G. H.

Torsk. D.

Acc: 704

En man, som är ute på jakt en
långfredagsmorgon, ser en tjäder, skjuter 6
skott på den, då tjädern långsamt fly-
ger sin väg

s. 29

Skogsväsen

I. F. G. H. Torstorp. D.

Acc: 705

Skogsrået dödar en man, som flera gånger
undvikit att träffa henne. s. 32
Skogsrået visar sig för en man. Hon är vacker framifrån, men galbakifrån och har svans. s. 33.
Man blir dödad av skogsrået s. 34
En man jagar i skogen en söndagsmorgon. Ser en massa harar, skjuter på dem, men de blir en-

vänd.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 708

Bro, Vl.

En flicka som sett skogsrået, talar samma dag om det för sina föräldrar. Blir sjuk i 6 veckor.

S. 13.

I. F. G. H.
Acc: 709

Skogsväsen

Eskilsäter, Protilsäter, Vl

Tasse, ta fot – Tasse ta alltihop. S. 38

En kvinna ser skogsrået valla sina kor på en holme en natt. S. 39

Skogsrået förvillar en man, som tror sig gå på en fin landsväg. Han ~~[illegible]~~ vänder västen och blir hvitt det. S. 40.

Jägare ser skogsrået och Hdjur. Djuret skyggt för jägaren. Skogsrået: "Itvättad och omättad gör ingen skada".

I. F. G. H.
Acc: 710

Skogsväsen

Ölserud, Vl.

Skogsrået sätter sig på ett lass, lagar så att det kör ned i en mosse och hästen drunknar. Då hästen sjunker, hoppar skogsrået skrattande av lasset s. 21.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 711

By, Vl.

En kvinna hör och ser Odens jakt. Stora hundar med eld ur gapen. De jagade skogsråa. S. 15

Skogsråa hjälper kolare vid milan. S. 21
"Tasse ta fot- ~~ta~~ Tasse, ta alltihop. S. 22
Fick skogsrået reda på en människas namn, måste denna irra omkring i skogen. Kunde endast räddas, om han träffade ngn människa i skogen. S. 23

I. F. G. H. S kogsväsen

Acc: 713

Bro, Vl.

En fröken har lovat komma och hälsa på en familj. En flicka tycker sig se henne komma och springer emot henne. Då vänder hon sig om och flickan ser att hon har hästsvans. Flickan talar om vad hon sett. Blir sjuk länge sedan.

S. 2.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 714

Botilsäter, Vl.

En piga ser ett skogsrå komma springande, bärande ~~[illegible]~~ ett stenkar och förföljd av vargar. Hon tar sin tillflykt i en lada, sitter i gluggen. Pigan smyger sig bakom henne och knuffar ned henne, så vargarna äter upp henne. Stenkaret togs till kyrkan, användes till dopfunt

S. 1

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 718

Visnum, Vl

En kolare blir oroad på natten, emedan kolkojan står på ett skogs- eller sjöråsboplats. S. 30-31.
Skogsrået visar sig för några drängar, som leta efter enko, i gestalt av en piga. Då hon vänder sig om, se de hennes svans. S. 32
En flicka som är ute och letar efter kor, ser tre vackra fröknar, och frågar dem, om de sett till kon. De peka åt ett ~~sek~~ håll, men säga ingenting. Man vänd.

I. F. G. H. Skopvåsen

Acc: 718 Visnums-Kil, Vl

3 män arbeta vid en mila. De höra afta hur det arbetar i milan sedan de slutat, och väckas ibland om nätterna, då det är ugt i olag med milan S. 37-37.

En pojke är ute och kolar. Han hör hur hans namn ropas 3 ggr, går ut och ser då en liten ~~tomte~~ gubbe plåsa på milan, så lågorna stå upp. S. 39-40.

Vänd!

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 721

Skillingsmark, Vl

En man söker efter hästar i skogen, ser en herrgård, går in, ser en flicka. En äldre kvinna kommer och säger åt flickan ta sin far med sig och ge honom mat. Han nekar till att han är hennes far, kvinnan frågar om han ej drömt ngt sådant. Då han säger att han gjort det, säger hon, att flickan kom till då. Då mannen kommer ut ur gården, kommer hästarna, herrgården för-

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 722 Holmedal, Vl.

Två personer åker genom en skog. De se en vacker kvinna, som frågar, om det är långt till bygden. Då de komma till slutet av skogen, går hon framför hästen in i skogen; de se en svans under kjolen S. 8

I. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 723 Holmedal, Vl.

"Grankari", skogsrået, skrattar styggt på kvällarna, tar kreatur. Leder folk vilse, så att de sedan ej känner igen sig, även då de kommer hem till sin egen stuga. S. 3.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 725

Sunne, Vl.

Skogsrålt visar sig ibland som en gammalkäring, ibland som en vacker flicka, har alltid svans. Förvillar folk. Hjälper en del jägare, skaffar ohur åt andra. Tänder på milss S. 11.

En man möter en kväll skogsrålt med en mängd kreatur, blir förvirrad, springer länge omkring i skogen, innan han hittar rätt igen. S. 12.

Skogsrålt besöker en kolare i gestalt av hans fäst-

J. F. G. H. Skogsvåren

Acc: 725

Sunne, Vl.

Tantar vid kolmila väcka tolare
då det är regt i alag vid milan S. 18.

J. F. G. H. Skogsvåren

Acc: 727 Ekshärad, Vl.

Skogsrået kommer med på en gästgivargård, ser ut som en vanlig flicka. En pojke ser, att hennes svans slår under kjolen, säger åt henne, att slöjet hänger under. Hon blir glad för hjälpen, ger honom god jakttycka S. 5.

Skogsrået har svans. Förvillar folk, hjälper dem, som hon tycker om, med att skaffa dem rikt villebråd S. 6.

J. F. G. H.
Acc: 731

Skogsväsen

Brunskog. Vl

Skogsfrun hänger bakpå en släde, tar ur selpinnarna, så hästen stannar.

S. 9.

En man blir tagen av skogsrålet, som behåller honom i 3 dagar. Då han kommer tillbaka, är han sjuk och vansinnig. Dör på nionde dagen sedan han kommit hem. Korp. S. 10-11.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 735

Torsö, Vg

Skogsrået visar sig för en dräng. Hon ser ut som ett vackert fruntimmer framifrån, men urholkad baktill S. 19.

En person hör steg bakom sig, då hon går i skogen en kväll. Erbjuder sig att lysa den som går bakom. Blir sjuk S. 19.

Fullt av skogsrån i skogarna. Tog barn, om de ej hade ett band men silverknapp på sig, innan de döptes vänd. S. 21.

J. F. G. H. I skogvaktaren

Acc: 735

Torsö, Vg

En man, fiskaren i berget, är god vän både med skogs- och sjöfolken. De hjälpa honom med fisket och jakten. En gång är han sjuk, men han lovar en kjäder till en herregård. Skogsfolken skicka en kjäder fram till hans gård, och han skjuter den genom dörren. S. 25-26

Själv brände mig.

Barnes 1136 S. 27.

Vänd.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 737

Rekeskog, Vg.

Skogsrå väckte kolaren. Baktill ihålig.
Vränga tröjan. s. 11

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 737

Bellefors, Vg.

Några kvinnor med lyktor - baktill ihåliga - s. 14.

Skogsfrun varnade kolaren. Hämnas. s. 15, 16.

Hon var mycket grann. s. 20.

"Har du känt varmare välling?" s. 22.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 743 Liared, Vg

Odins jakt. Farligt att vara ute då. (överfört till Odens jakt) S. 8

Farligt att vara ute, då "Dagvakskäringa" var ute S. 8

Tiflered Vg

Själv brände mig (Aarnes 1136) S. 9

Skogsfrun lockar en vilse; vränger man norken, kunde hon ej förvilla en. S. 9.

J. F. G. H. Skogsråren

Acc: 743

Kålinged, Vg

Skogsrået vållade, att milan kom i olag.

S. 15

Om man gått vilse i skogen, skulle man gå 3 ggr motsols runt någonting och samtidigt spotta 3 ggr bakom sig. S. 15-16.

I. F. G. H.

Acc: 743

Skogsvären

Tiflered, Vg.

Skogsrått ihåligt på ryggen.

S. 17

I. F. G. H.
Acc: 743

Skogsväsen

Fiflered, Vg

En kvinna bakar. En annan kvinna kommer och ber om bröd. Får det. Då hon vänder sig, är hon ihålig i ryggen. S. 64

Tre pojkar ser skogsrået stå och kamma sig. Hon är afantligt lång. Pojkarna springa. Höra som om man dragit järnkedjor i skogen. Halmstrån på vägen, som är sopad. S 72.

J. F. G. H.

Acc: 747

Skogsnåsen

Sillerud, Vl.

En pojke skall hämta kor, Skogsrån jagar bort dem för honom. Då det börjar mörkna, far han åt det håll, där pojken bor, vallar dem nästan hem, försvinner sedan.

S. 38

I. F. G. H.

Acc: 748

Skogsmåsen

Ekshärad, Vl.

De som är vänner med skogsrået, behö-
va endast ställa sig i skogen, så kommer
vilddrådet fram till dem.

S. 23.

J. F. G. H.
Acc: 748

Skogsväsen

Ekshärad, Vl

Skogsrålet söker lorka män till sig. En gång ser hon en jägare, vars hundar jaga henne. Hon sjunger och ber honom koppla hundarna och komma tillbaka nästa torsdagskväll. S. 55.

Skogsrålet vackert, hade svans. Törkäxade manfolk. Jägare som var i gunst hos henne, kunde få hur mkt villebråd de ville ha. Hon hade eg-

J. F. G. H.

Acc: 748

Skogsväsen

Ekshärad, Vl.

En kolare får besök av skogsrået, som visar sig vacker. I ett obevakat ögonblick får han se hennes rätta gesalt, då hon märker honom, skapar hon sig vacker igen. S. 61.

Skogsrået förvillar folk i skogen. Vill åt män. S. 61, 62.

Kan skapa om sig i olika gestalter, blir al. Orig kvitt svansen. S. 61. Vänd!

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 750

Starrkärr, Vg

Man ser ljus i en skog, skogsfrun lyser över sin skatt. En bonde tänder ljus över en hög järn skrot, skogsfrun kommer och visar honom se-dan sin skatt. Han kastar stål över den, får behålla den.

S. 33.

[Skatter]

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 753 E. Frölunda, Vg

En präst är ute och jagar. Skjuter flera ggr efter en ovre. Kan ej träffa den. Skjuter då med en silverknapp, men bässpipan krokvar. S. 12

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 753 G. Frölunda, Vg

En gubbe som skall hämta kreaturen, blir förvillad, tills han vänder tröjan och hittar rätt igen. S. 20

Har man gått vilse, hjälper det, om man annan människa talar till en. S. 20.

En gumma har blivit förvillad, kommer fel, känner inte igen sig. Får se en man, talar till honom, då han svarar, är förtrollningen bruten och

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 753

Mårdaklev, Vg

En man är på hjädeegatt en vår. Får se en liten gumma sitta och spinna i en gran. Hon skall ta vård om tjädern, så att ej jägarna få se den. S. 30

En man ser en råget, kan ej skjuta den. En klok råder honom att gå ut snätt och otvättad. Han hör hur ugt i skogen varnar rågeten. Skjuter den. S. 30.

Vänd

J. F. G. H.
Acc: 758

Skogsväsen

Steneby, D.
Artemark, D.

Skogsrået har visat sig, sittande och sjungande på en stubbe. S. 13.
En gumma, som gått vilse, vränger kläderna avigt, läser Fader Vår och Välsignelsen, kommer sedan rätt. S. 14.

J. F. G. H.

Acc: 760

Skogsvården

Skepplanda, Vg

En gubbe står mål med skogsrået, kan skjuta vad som helst, sedan kan tala med henne. Säger en gång att han sett ett djur, som han ej kan skjuta. Han ladrar åt honom, säger att han nu kan skjuta t. o. m. henne. Han skjuter henne.

S. F.

J. F. G. H.
Acc: 762

Skogsväsen

Bjurtjärn, Vl

En man har barn med skogsrået; hans hustru känner på henne en dag, hon är alldeles kall; hustrun nämner Jesu namn, skogsrået försvinner. S. 44.

Kolare se ofta skogsråna dansa på kolbottnar. Nämnde de Guds namn, såg de svansen på henne. S. 44.

En man flyr, kommer till en grotta i skogen,

I. F. G. H.
Acc: 765

Stagsvären

Brunskog, Vl.

En kolare har "tussar" vid kolplatsen. Ger dem tobak, de hjälpa honom. Om tobaken var slut, gick allt på tok för honom.

S. 8.

J. F. G. H. Skogsvåren

Acc: 772 Silbodal, Vl.

En man ser ett skogsrå en gång, Hon
är naken, men storväxt. Mannen blir rädd,
fast hon vinkar åt honom. 3.14.

Skogsväsen

Bjurtjärn (Vl)

I. F. G. H.
Acc: 774

Trollrävar. s 6

Skogsväsen

Bjurtjärn (Vl)

J. F. G. H.
Acc: 774

1) Skogsrået visar sig s 7

2) visar sig på andra sidan av en sjö. En mans met-lycka förstörd s 8

Engubbe, Jon i Myra, har tre jungfrur (skogsrån) mycket rika Blir själv rik. s. 8-9.

Skogsvisen

I. F. G. H.

Bjurtjärn (Vl)

Acc: 774 Skogsråt 1) låter ej kolares kojdörr vara ifred s 10
2) vöcker kolare s 11 3) vill ha umgänge med kolare. Framsidan av kojan följer med när hon far iväg. s 11-12

J. F. G. H.
Acc: 775

Skogsväsen

Bjurtjärn (Vl)

Upplevelser vid en kolmila.

Bl. a. syn av "2 granna töser", som vattna kor i en så. s 9-10

En röst väcker kolare; milan i olag s 11.

En liten gubbe ställer sig ind elden v. säger: "Vi ä hundra å fem" s 11-12

I. F. G. H.
Acc: 775

Skoysvåsen

Bjurtjärn (Vl)

Skoysjungfrun 1) går i vall med kreatur (s 13.

2) värmer sig vid elden s 13

3) gör en bössa bra, en skämd s 14.

Fruntimmer sitter på en sten och kammar sig i håret s 17.

En liten hårig gubbe står vid spisen. Alla sjuka. Offer, s 17-18

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 776 Hammarö (Vl)

Skogsräct: 1) bådar regnväder.
2) har ful o. vacker gestalt
3) förvilla unga män s. l.

I. F. G. H. Skrysvåsen
Acc: 777 Tronskrif (Dl)

Ole Falmons jakt
(Jämfr I. F. G. H. acc. 778 n. 2-3) 0/2

I. F. G. H.
Acc: 778

Skogsvåsen

Or (Dl)

Skogsråa har "hästeromp" s 1

I. F. G. H. Skogsvišen

Acc: 778 Tourskog (Dl)

Falmons jakt s. 2-3.

(Obs! Se I. F. G. H. acc 777 s. 12 !)

Benämnes äv. Esaus jakt. s. 3.

I. F. G. H.
Acc: 789

Skogsväsen

Skillingmark (Vl).

Huldra makt med kreaturen, om de stäppas ut en söndag s 1–3.

Bergdösa hänger sig på oxlarna på folk, som lockar på sina kreatur, och far av med dem hem till ladugårds-boken s 6–7

Två granna kvinnfolk visar sig s 7

I. F. G. H.
Acc: 789

Skrysväsen

Skillingmark (Vl)

Man möter en kvinna så grannt så "gullet dröp tå'a."; ser sedan ett slott.

s 15

(Underbara slott o. städer)

I. F. G. H.
Acc: 291

Skogsvisen
Botilsäter (Vl)

"Tasse, tasse ta'fot"! s 2.

I. F. G. H.
Acc: 292

Skogsväsen
Sillerud (Vl)

Skogsrå sällar sig till de lekande midsommarnatten s. 44.

I. F. G. H.
Acc: 292

Skogsväsen

Sillerud (Vl)

Jätte vrider hundet av skogsrå ("Istråck rykane tån") s 4.

Skogsrået tappar svansen: "T-a' släpe åt dåj frua!" s. 5

I. F. G. H.
Acc: 793

Skogsväsen
Artemark (Dl)

Summa framåtlutad m. schal över huvudet hästrumpa s 8.

I. F. G. H.

Acc: 297

Skogsväsen

Sillerud (ve)

Skogsrået 1) sätter fast folk i en backe
2) åker med en man, blir avkastad
s 1-2

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 804 Stamnared (Hl)

Skogsrätt har makt med en gubbe s Z

J. F. G. H.

Acc: 804

Skogsvåsen

Ullared (Hl)

Skogsrået i silverdräkt och guldfransad schal 25

I. F. G. H.
Acc: 805

Skogsväsen
Ellekulla (Vg)
Bysen stjäl matsäcken för
en man. s 11–12

I. F. G. H.
Acc: 807

Skogsväsen 2
Brålanda (Dl)
Vilsegång s 1-2, 3

I. F. G. H.
Acc: 807

Skogsväsen
Brålanda ? (Dl)

Själv s. 13

Aarnes 1136

I. F. G. H.
Acc: 812

Skogsväsen
Sparlösa (Vg)
Skogsriet visar sig s 2.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 816

Istorp. Vg.

Skogsrå.

Grav-sjö-Marta, skogsrå vid Gravsjön - visade sig som fager mö och sökte förföra vandrings-män.

p. 3

J. F. G. H. Skopsväsen

Acc: 820 Kropsered (Hl)

Framtill vacker som en jungfru, baktill som ett baktråg; kommer emot en skjuts. Hästen stupar ▫ 28-30

I. F. G. H.
Acc: 823

Skogsväsen
Gustav Adolf (Vg)

Själv s 1

Annes nr 1136

I. F. G. H.
Acc: 828

Skrysväscu
Veinge (Hl)

Själv s. 8

Annes 1136

J. F. G. H. Skoysväsen

Acc: 828 Tonnersjö (Hl)

Skoysnuan ropar en mans namn v. hånskrattar s 56

I. F. G. H.
Acc: 830

Skogsväsen
Veinge (Hl)

Skogsrå, skogsjungfru, förvillar folk. s 36.

I. F. G. H.
Acc: 832

Skyspräsen
Fagerud (H)

Skyspfrun skrattar s. 20

J. F. G. H.
Acc: 832

Skogsväsen
Mårdaklev (Vg)

Smed säger till skogsfru:
"Goddag fästmö." Han kommer
o. bjuder på vin; tar själv en
glip i munnen s. 30.

J. F. G. H.
Acc: 834

Skogsväsen
Veinge (Hl)

En man har umgänge med skogsfrun; hans fru träder en gång i skogsfruns ställe s/-2

J. F. G. H.
Acc: 842

Skogsvisen
Markaryd (Sm)

Vacker kvinna skrattar. Det
låter samtidigt som om nyn slagit ett på gamla
sprucknа träskor skogs. Vilse s 22-23

I. F. G. H.
Acc: 857

Skogsväsen
Torpa (Hl)

Skogsråt: "Hu va vacker min far, men hu va lõen på arma"
s l.

J. F. G. H.
Acc: 862

Skogsväsen
Vedlige (Hl)

~~[illegible]~~ till ~~[illegible]~~ odens jakt!

En man talar till en av 3 skogsrå s 10

Skogsfrun tittar i bósspipan: "Den otvättade mannen får ingenting idag" s 11

J. F. G. H.
Acc: 862

Skogsvisen

Vedding c (Hl)

Själv s 15, 18-19.

Annus 1136

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 872 Gunnarys (Hl)

~~Ett~~ ljus försvinner. En fin fru visar sig s 10

"Min man Bo Börkelund, flera bränner" s 11-12

En man dansar m. skogsfrun, är sedan i hennes våld s 14.

I. F. G. K.
Acc: 877

Skogsväsen

Steneby, Dr.

Skogsrå skåts med silverkula. s. 8
" klädd i mässkrud – s. 9.
" visar sig för kyrkfolk. Har hästsvans. s. 10.
"Passe, ta fos!" s. 11.
Följer en körare – s. 12.
Par till sig en man – s. 12, 13
Sjunger. Förföljer en vallpojk. s. 14.

J. F. G. H.
Acc: 879

2

Skorpvåsen

Steneby (Dal)

Orre fåres med tre skott; man finner dock blott en sopkvast.

s. 26

I. F. G. H.
Acc: 881

Skogsvásen
Eskilsäter (Vl)

Bom på en orre – flatskraft.
Orren skjutes när kvicksilver blandats i
skottet. s. 5

J. F. G. H.
Acc: 882

Skogsväsen
Millesvik (Vl)

En man förvillad av skogsrået
- botas när man skjutit över honom
s 8.

I. F. G. H.
Acc: 882

Skogsvås en
By (Vl)

Ovens jakt s 24, 25-26,

Skogsrået ropar en (kvinnas) namn; hon har svans 27.

J. F. G. H.
Acc: 882

Skogsväsen
Kila (Vl)

En man hälsar på ett skogsrå 43
Fruntimmer visar sig framme vid
hästarna 44.
Skogsrå med hästsvans talar om för en
karl var hans häst är. 45.
Skogsrå lockade ur en man hans namn
o. fick makt m. honom 45

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 882 Kila (Vl)

Själv 46 (3 varianter)

Annes nr 1136

J. F. G. H.
Acc: 883

Skogsväsen
Bro (Vl)

Skogsrätt har makt med en man; ger själv rådet att ta'-av vita leret o. svarta smeten o. grås på nona sidan av skorstenen för att tjuren skall stanna hemma s. l.

J. F. G. H.
Acc: 885

Skogsväsen

S. Ny (Vl)

Själv s 1.

Annes nr 1136.

J. F. G. H.
Acc: 886

2

Skopvåsen

Borgvik (Vrml.)

Skopråu förstör fiskelycksan
s. 4

I. F. G. H.
Acc: 886

Skopväsen

Botilsäter (Vrml.)

Skopså förstör milan för ett par kolare

s. 6.

J. F. G. H.

Acc: 886

Skogsväsen

S. Ny (Vend.)

Skogsrån på Valeåsen

s. 23.

I. F. G. H.
Acc: 886

Skogsväsen

Kila (Vrml.)

Skogsrån har fått makt över en gubbe; för att honom utropade hon: "Olle, koa å lös."

s. 24.

J. F. G. H.
Acc: 888 fol.

Skogsväsen
Torrskog (24

Själo s 1.

Annes nr 1136

J. F. G. H.
Acc: 890

Skogsvisen
Åtemark (Dl)

Själv s. 4, 57,

Annes 1136

I. F. G. H.
Acc: 891

Skogsväsen

Torrskog (Dl)

En man skjuter ett skogsvå som han narrat i en båt. Kvar är blott ett slags slem på botten 1-2

J. F. G. H.
Acc: 891

Skrypvšen
Torrskog (Dl)

Sjálo s 3.

Annes 1136

J. F. G. H.
Acc: 917

Skogsvåsen (?)
Tivedsbygden (Vg)

"Klubbegubben" väcker kolaren 35.

En man i kolkojan ser karl o kvinna sitta vid spisen o kyssas; läpparna så långa att de räcka över hela stugan 35-36.

Två kvinnor håliga i ryggen i kolkojan 37

J. F. G. H. Skogs Väsen

Acc: 923 Bollebygd (Vg)

Skogsfina lackar hjorten i hornen
åt en mästerskytt 2 19.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 932 Fjärås (Hl)

Skogsfrun gör en man galen

6

J. F. G. H.
Acc: 937.

Skogsväsen
Älvsåker (Hl)

Ordstrid mellan skogsrå och kolare; slutreplik: "Stna din har bränt" — "När svansen syns är trollet känt."

s. H.

J. F. G. H.
Acc: 944

Skogsvåsen
Tölö, (del)
Varelser i gröna trojor och
röda mössor s 3.

J. F. G. H.
Acc: 948

Skogsvös en
Hyssna (Vg)

Odens jakt s. 7

Skogsrät villar en flicka 18.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 949 Látila (vg)

Ordens jakt s 1.

J. F. G. H.
Acc: 953

Skogsväsen
Alster (Vl)

Råa har långt släp, klädd som en vanlig människa, vill ej att man gör ngt eller talar högt efter solens nedgång 6-7

Ludna händer karar eldbränder ur spisen o. 8.

J. F. G. H. Skrgvåsen

Acc: 953 Alster (Vl)

Knackar på dörren hos kolare s. 7.

Bin der fast en kolare, som arbetat

sedan solen gått ned s 10.

J. F. G. H.
Acc: 953

Skogsväsen

Alster (Vl)

"Du Vetterstrand, du Vetterstrand koppla dina hundar...." s 11.

"Sex getter och den 7:de borken är en kv värd!" s 12

Flicka tar i kopparkärl. Kvar står en kaffekokare av guld 13-14

I. F. G. H.
Acc: 959

Skogsväsen
Angvik (Vl/26

Skogsråa har vis at sig
Gran-Kari 27

Skogsråa har fått makt mud
en man 27

J. F. G. H.
Acc: 961

Skogsväsen

Vitsand (Vl)

Skogsrå håller till på en sten i Mjögtjärn 8; hjälper s. villar folk; har svans s. 10.

I. F. G. H.
Acc: 964

Skogsväsen
Fryksände (Vl)

vill förföra en man; svar: "... jag vill inte ha' sådana som svansen släpar på 19. 20,

I. F. G. H.
Acc: 969

Skogsväsen

Gillberga (Vl)

Skogsråg har förvillat s. bergtaget 2 får. Tromma åter när ägaren en Torslagskväll läser "Fader vår" t. undo s 1.

~~Odens jakt s 2, 3~~

Skogsrå stannar vagnen för vägfarande skratter när milorna brinna, åker på ändan nedför berget 3.

I. F. G. H.
Acc: 969

Skrysväscu
Billberga (Vl)
Själo s. 5-6

Aarnes 1136.

Tall-Maja, Tall-Kari- s. 32.

J. F. G. H.
Acc: 970

Skogsväsen
Nordmark (Vl)

Råa a) vill dra bort en man 4
b) rycker en man ur vagnen 4.
c) knuffar en man i bäcken 4-5
d) kurtiserar en man i en grusgrop
e) narra kolare att se (c 7
milan brinna 11
f.) kommer in i kojan till en
man 12, 14,
g) En man befriar en annan från råa 12-13

J. F. G. H.

Acc: 970

Skogsvåsen

Nordmark (Vl)

Råa till vargarna: "Trass, tass."

s. 7

Råa "krokar kolen med näsan och slåcker med rumpan" 8-9/12

Råa tar den grannaste tjusen på Filipstads marknad 9.

J. F. G. H.
Acc: 970

Skogsvåsen
Nordmark (Vl)

Själv s 8

Annes 1136.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 970

Nordmark (Vl)

Råa hade grönt nävtag pi för-
klät s 13.

J. F. G. H.
Acc: 970

Skogsväsen
Nordmark (Vl)

Fribo-Långa Tillprästen:
"Vill du jordfästa min man, döpa
min son o. viga mig ve den här
vugglopen" 10.

{Råa bergtar kreaturen 55
{Skydd stål

J. F. G. H.
Acc: 973

Skopväsen
Karlskoga (Vl)

Skopri i fästmöns skepnad ger en man en näsduk. Sedan är han hennes 13-14

Ropar kolare vid namn 17, 45
Bygger om nätterna Tidö slott 17

Tall-Maja - lång rumpa 34.

J. F. G. H.
Acc: 973

Skogsväsen
Karlskoga (Vl)
45

Lövjerska = gördesgård
Gå vilse, om man gått över lövjerska 45

J. F. G. H.
Acc: 973

Skogsväsen
Karlskoga (Vl)

En man, som levt samman med ett skogsrå sätter ut henne och barnen på isen att frysa ihjäl 39.

Skogsrå a) har stöja o. krona bådar lycka. 51.

b) talar om var en skatt ligger 51-52

J. F. G. H.
Acc: 974

Skogsväsen
Degerfors (Vl)

Skogsrået 1) hackar ut kol; vattnar med rumpan. Man skulle slå 3 slag i tallen s. 4. Jfr. s. 34.

2) går i vall med en älgfamilj visar sig för jägare. Mannen skjuter tjuren. Blir sjuk. 33.

3) i bästmös pigas gestalt har umgänge med en man; han blir tokig 33-34, 43, 70

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 974

Degerfors (Vl)

Kr ämma Siri; svansen hade fallit ner:
"Fa' ryys slåpit, mamsell" s. 43.
Skogsrait synes sopa s. 44.

J. F. G. H.
Acc: 974

Skogsväsen
Degerfors (Vl)

Lövjerskor 1) skratta 2) kan gina en man tokig 40.

Odens jakt. s. 58.

En man skall skjuta tjädrar; skottet tillbaka o. tar tre hans fingrar 67

I. F. G. H.
Acc: 976

Skogsvåsen

Bjurtjärn (vl)

Skydd mot skogsrå stål 6

I. F. G. H.
Acc: 976

Skogsväsen
Bjurtjärn (Vl)

Skogsråa kommer tik en kolare; när hon sprang, rev hon dörra med sig. 11.

I. F. G. H.
Acc: 976

Skogsvåsen
Bjurtjärn (Vl)

"Hetare vålling har du aldrig känt." 13.

Aarnes 1136.

I. F. G. H.
Acc: 980

Skogsväsen
Gåsborn (Vl)

Skydd mot skogsråa är bl. a. libsticka och renfana.

Skogsrået hade näsan till brandkvok fingrarna till harker o. rômpa doppa hon i en vattbörk. 28-29.

I. F. G. H. Skoypväsen

Acc: 980 Gåsborn (Vl)

Skoypräct sitter o solar sitt silver. En man går förbi o. tar en kanna. Skoypräct efter; Han får se att kannan är ett hästhuvud Kastar det; Råg skrattar 30.

Skoypräct vill byta till sig en ko. En morgon står i ladugården: "Två gitter och så baluren." 31.

I. F. G. H.
Acc: 980

Skogsväsen
Gåsborn (Vl)

Skogsrået förföljt av vargar; skriker: "Stoja, stoja, barn, det skall nog gagna eder." 32

Skogsrået på dansttillställning; Svansen har fallit ned. En man säger henne att hennes strumpeband fallit ned 39.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 980

Gås born (Vl)

Skogsrået vill ha skjortan av en man, så skulle han få "en brödbit så stor att den räckte både i hans o barnens tid

39-40.

I. F. G. H.
Acc: 981

Skogsväsen
Rämmen (Vl)

Skogsrätt lär en man hur han skall få kreaturen att gå hem: "Libstick och tjurbastrot det är redlig bot 26-27

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 984 Valbo Ryr (Dl)

Sjöråa kommer som hushållerska till en man. Ingenting varar i huset. Han många ψ inne i stugan, när mannen är borta. Han slänger sopskvasten efter henne den fastnar i ryggen 10.

ψ?

I. F. G. H.
Acc: 984

Skogsvåsen
Valbo Ryr (Dl)

Själv s. 11

Arnes 1136,

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 984

Valbo Ryr (Dl)

1/ Pojk, gubbe "eller sån där liten pjäs" visar sig för folk, som plockar bär 13.

2/ En man väsnas i skogen; får en örfil 13.

3/ Skogsråa eldar 14;

4/ vill har karlar; har rumps 14

I. F. G. H.
Acc: 992

Skogsväsen
Fröskog (Dl)

En man har 3 barn med skogsrået i lämnar den julkvällen på isen och åt vorgarna 3.

J. F. G. H.
Acc: 994

Skogsväsen
Laxarby (Dl)

a/ Skogsrå går o "binder;" har messing spetor 14.

b/ Rycker en man av kännan; Han blir bruta 8 dagar 14.

J. F. G. H.
Acc: 999

Skogsväsen
Rölanda (Dl)

Skogsrå rödprickig framtill; häst svans; hänt t. marken; sjunger eller väsnas 1,

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1004 Tösse (Dl)

Skogsrå lär man att skjuta alltingen
"Du ska ta'lök o. bök o. gräs
pi nona sidan skorsten o. blanda i
kruttet." 1.

J. F. G. H.
Acc: 1007

Skogsväsen
Östsköld (Dl)

Skogsrå vill förföra en man på väg på kvarnen en kväll 2.

J. F. G. H.
Acc: 1007

Skogsvåsen
Ödskild (Dl)

Själv brände mig s 3.

Annes 1136.

J. F. G. H.
Acc: 1007

Skogsväsen

Ödskäld (Dl)

Ett arbetslag är hindrat att köra fram en stor stenhäll; Delgår sedan en havande kvinna tagit på stenen

36.

J. F. G. H.
Acc: 1010

Skogsväsen
Lerdal (Dl)

Skogsrået a/ manfolksgalen; med rävsvans; lockar till sig en nygift man s 7

b/ ge barn bröd 7-8.

Löviskor: bo i träd s 9.

I. F. G. H.

Acc: 1070

Skrygsvåsen

Lerdal (Dl)

Sjöälv 8-9, 13,

Annex 1136,

J. F. G. H.
Acc: 1014

Skogsväsen

Fröskog (Dl)

Skogsrätt 1) förvillar en man s. 4
2) ger folk skjuts s. 4.
3) visar sig som en manshusten
spelar på vinden s. 5.
4 ropar: "De har tagit mina
sängstolpar" s. 5.
5) sitter på vagnen o skrattar,
hästen skenar 6.

J. F. G. H.
Acc: 1014

Skogsvåsen
Fröskog (Dl)

Själv s. 5

Annes 1136.

J. F. G. H.
Acc: 1014

Skogsväsen
Fröskog (Dl)

Skogsrå 6) ropar o förföljer en man 6.
7) ges åt vargarna jämte
ungarna av sin man på isen 7
8) kommer in i en stuga undan
vargarna; säger: "Solvikgård
skall aldrig brinna så länge ...." s. 7
9) kommer åter med bortbyttbarn
: "Jag har inte varit så elak ...." s. 23.

J. F. G. H.
Acc: 1015

Skogsväsen
S. vy (Vl/2.

Skogsrått ses komma
~"~ bråker; har långt hår och
korumpa s 3.

Pansägnen: "Du Hasse med dinne
vite vasse tal om fór tullebulla att
tullekabbe ha' tulla i eld å bränut
upp sej." s 4.

J. F. G. H. Skrogsvåsen

Acc: 1015 S. Ny (VL)

Ordens jakt s. 5.

J. F. G. H. Skrysvåsen

Acc: 1015 Huggenås (Vl)

Odensjakt 22.45,

J. F. G. H.
Acc: 1015

Skogsväsen
Borgvik (Vl)

Höra skogsrået locka på korna: "Majros, Linros etc..." s. 25

En annan locksång: "Kovinna å Snötta etc...." s. 25.

Skogsrået byter till sig en unge 25

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1018 Bergslena (Vg)

Skogsrå vid Alvaråsen. 1.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1020 Finnerödja (Vg)

Det slår på dörren o i väggen när det gått hål på milan 2.

Man till skogsrået: "Guda fästemöa." Han får svårt att bli av med henne. 2-3.

Skogsrat a) får mat av en man o. hyfsar milan s.6 b) fügör en dräng; han springer runt s.6 c) ses ha' svans; skrattar 7; d) som en svartklädd fru. 8.

I. F. G. H.
Acc: 1020

Skogsvåsen
Finnerödja (Vg)
Själv s. 5

Annes 1136,

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1020

Finnerödja (Vg)

Lövvisker hålla till i träd och dansa runt där 19.

J. F. G. H. Skogsvärsen

Acc: 1022 Hova (vg)

Själv s. 5

Annes 1136.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1022 Hova (vg)

Ett starkt ljus kommer rätt mot en man, som kolar 7

Svartklätt rå – skogsnuva – kammar rig på en sten.

Skogsfrua på Storps marken:
"Fröken skall va'snäll å hanka in slöpet." s. 7

Har barn med en kolare s 7

J. F. G. H.

Acc: 1022

Skogsväsen

Flora (vg)

Karlgalet skogsrå; lagar en påse åt mannen "för att skydda kon"; Han skyddar sig själv; Glömmer en dag påsen; skogsrået vrir nacken av honom 6.

Skogsrået vid milan dyppar svansen i vatten och släcker s b.

D:r Blajstedt har beblandat sig med skogsrået o lärt att se henne 8.

I. F. G. H.
Acc: 1026

Skogsväsen
Artemark (Dl)

Skogsrå sitter på en stubbe, sjunger,
- skrattar

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1027 fol. Jönköpings län (Sm)

Vgn kommer som fr. jorden lånar jägares bössa, tummar den m.m. o lagar att jägaren fir skjuta så många vrar han kan bära hem 1 - 2

Jägaren kommer sedan till dennes stuga (= jordkula) o. blir undfägnad 2.

I. F. G. H.
Acc: 1028

Skogsvåsen
Okome (Hl)
Jaajakta 1.

J. F. G. H.
Acc: 1030

Skogsväsen
Svartrå (Hl)

Själv s. 3

Annes 1136,

Skogsfrua taktill ihålig. s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1040

Skogsvásen

Töftedal (Dl)

Skogsrån: har hästsvans och är begiven på kurtis.

s. 1-2

J. F. G. H.
Acc: 1047

Skogsvåsen
Ärtemark (Sl)

Skogråa, synlig för karlar; följer efter dem; kan ej gå över en bäck, utan ber: "tag mig i min snövita hand och hjelp mig över van."

Olika sätt att bli kvitt skogråa, skjuta efter henne, kasta eldbränder, formel

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1050

Skogsväsen?

Färgelanda (Dl)

Gläfsen: ser ut som en stor galte och har en segelimme av eld i gapet

s. 9

I. F. G. H.

Acc: 1050

Skogsvåsen
Färgelanda (Sl)

Skogeroa: Själv s. 6

Aarnes 1186

J. F. G. H.
Acc: 1050

Skogsvásen
Högsäter (Sl)

Skogerva har ryggen full av koromper
s. 53

J. F. G. H.

Acc: 1055

Skogsväsen

Räggård (Al)

Skogsroa. Själv s. 19-20

Hästar i skogen, hundar, en vacker kvinnorost. s. 19

J. F. G. H.
Acc: 1057

Skogsväsen
Ärtemark (Sl)

Skogråa får makt med en man. Sedan han bränt henne med en eldbrand får han vara ifred. s. 18.

I. F. G. H.

Acc: 1058

Skogsvåsen

Stenebry (Al)

Skogråt får makt med två män, som far genom skogen. s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 1059

Skogsväsen?

Håbol (Al)

Een gumma hör ett barn gråta i skogen, hon vill ta barnet med sig, men det är fastsuxet i berget. Hon svänger en eldbrand tre gånger runt hans huvud och då lossnar han. En kvinnoröst ropar: "Ska vi sen gå å lägga oss." Det var nog skogråa, som ropade.

Pojken växte upp hos gumman, men han var inte som andra.

s. 9

J. F. G. H.

Acc: 1059

Skogsrået

Håbol (Dl)

Kolare hör sång i skogen s. 4

Kolare måste ha kvinnfolk med sig till milen för att få vara ifred för skogrån. s. 5

J. F. G. H.

Acc: 1065

Skogsråsen

Skällerud (Dl)

Skogsråa vilar bort vägen för en arbetare

s. 1.

Skogsråa dansar naken på en stor sten

s. 2

Skogsråa skrämmes bort av prästens hund

s. 3–4

J. F. G. H.

Acc: 1065

Skogsrået

Skällerud (Dl)

Skogsråa tvättar en vit duk i en mosse.
Hon har grått lockigt hår och ser bra ut.

s. 4

J. F. G. H.
Acc: 1065

Skogsvásen
Ödskäld (Dl)

Skogråa sjunger: tillampti lamti lej. s. 12

Skogsråa sjunger vackert; hon utrotas av vargen. s. 13

I. F. G. H.
Acc: 1067

Skogsväsen

Seglora (Vg)

Skogsfrun bjuder en hungrig skogsarbetare på nybakat rågbröd. Innan han äter, säger han: "Mat i Jesu namn." Skogsfrun ser ut som ett bakträg bakifrån.

s. 12

I. F. G. H.

Acc: 1070

Skogsråsen

Saglora (Vg)

Skogsråns ser ut som en vacker mansell framifrån, å ryggen som ett talekråg. Förviller folk.

s. 4

I. F. G. H.

Acc: 1074

Skogsväsen

Härjevad (Vg)

Skogsråa: en stor käring med långt grått hår och trasig kjortel; sjunger vackert och springer efter folk.

s. l.

J. F. G. H.
Acc: 1077

Skogsväsen

Versås (Vg)

En 'funtimmersgalen' man får se tre vackra flickor och ger sig i samspråk med dem. De våga inte vända ryggen till; slutligen ge de till ett flabbskratt och försvinna.

s. 6-7

J. F. G. H.
Acc: 1079

Skogsväsen

Levene (Vg)

Skogsråt tillrätteskaffar kreatur, om man lägger en slant på en stubbe i skogen och tillber henne.

s. 5

Ett skogsrå bijälper en flicka, som förföljes av trollen.

s. 6.

J. F. G. H.
Acc: 1079

Skogsväsen

Levene (Vg)

Skogsrå: fina funtimmer, granna fram men på baksidan urhalkade.

s. 3

Skogsråt får vid påsktiden påkälsningar av påskkäringar, "Tinlandskäringarna.

s. 4

J. F. G. H.
Acc: 1092

Skogsväsen

Tvääker (Hl)

De flesta skogsväsen ha slagits ihjäl av åskan.

s. 40

J. F. G. H.
Acc: 1093

Skogsvåsen
Spannarp (Hl)

En skogsjungfru hälsar på en mjölnare; urhålkad som ett baktråg i ryggen.

s. 9

J. F. G. H.

Acc: 1097

Skogsråsen

Källandsö (Vg)

Skogsjungfrun hälsar på tjurkämpare. s. 26

Skogsjungfrun hjälper en man att lösa en lek. s. 26-27

I. F. G. H.

Acc: 1110

Skogsväsen

Björnered (Jtl)

Skogsjungfrun kan uppträda i olika skepnader. Hon får vänna sig och sitt barn vid spisen i en jägares stuga: han får jakttur.

s. 3-4

J. F. G. H.

Acc: 1112

Skogsrået

Karl-Gustav (Vg)

Skogsfrun gör sig till för en man. s. 5

Skogsrået vill förleda en man. s. 6

Skogsrået sänder maklhet på en man, leder en man vilse, förvänder synen. s. 7-8

I. F. G. H.
Acc: 1112

Skogsvåsen

Karl-Gustav (Vg)

Skogsrået vilseleder en man, förvänder synen för folk, blåser ut stickeblossen för några män.

s. 10-12

J. F. G. H.

Acc: 1114

Skogsvåsen

Grimmared (Vg)

En man möter skogsråt; det dånar och brakar i skogen; mannen ritar ett kors i marken med sin pennkniv; dånet upphör. s. 2-3

Skogsrået förvänder synen på folk. s. 3

J. F. G. H.
Acc: 1127

Skogsväsen

Breared (Hl)

Skogsjungfrun – vacker framifrån, ihålig i ryggen. s. 1

En dräng tingas att gå runt en sten; löses genom korstecken med kniv. s. 1-2

Två män föras vilse – vränga rockarna. s. 3

J. F. G. H.

Skogsvásen

Acc: 1131

Breared (Hl)

Móte med skogsfrun: hon ár nyskat stor kládd í flera kjolar, rutig huvudduk.

s. 1

I. F. G. H.
Acc: 1138

Skogsväsen

Torup (Hl)

En flicka går vilse i skogen; vänder sin hundduk; i detsamma höres ett skratt i skogen.

s. 2

I. F. G. H.
Acc: 1139

Skogsväsen
Arnäs (Ångermanland)

Flicka blir vilseförd av en man; snavar på en sten och säger: "Å herre jesses, va illa ja gjord me." Mannen försvinner.

s. l.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1143

Fridhem (Vg)

En man letar efter hästarna och får se en gränn fröken som kammar sitt hår; baktill är hon ihålig som ett baktråg.

s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1151

Skogsråen

Bro (Vl)

Om någon är rödhårig, hos kan ha med skogsrået att göra. s. 4

Skogsråa Fjunnjölkar kor. s. 26.

J. F. G. H.

Acc: 1152

Skogsvåsen

Ed (Vl)

Själv.

s. 3

I. F. G. H.

Acc: 1153

Skogsväsen

Fröskog (Vl)

Skogsrået sitter på en stubbe med sitt svarta hår utslaget.

s. 2

Skogsråt förvänder synen på folk, skriker i mörkret, slåss med män, så de bli svetta.

s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1154

Skogsrået

Grimm, Vl.

Sjöbo.

s. 6

Skogsväsen

I. F. G. H.

Acc. 1156

Sillerud, Vl.

Skogsrået sjunger vackert. s. 2
Har hästman och hästsvans. s. 3.
Sättes fast i kluven stock. s. 4.
Förvandlar sig till vit häst. s. 4
Själv. s. 5
Kallar på sina kor: "Änga, Linna, Ko-" s. 30

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 1160

Björnered (JH)

Skogspun i en gammal gummas gestalt ber om jägarens varma tröja. Hon får den inte och förstör mannens jaktlycka.

s. 1-2

J. F. G. H.
Acc: 1164

Skogsväsen

Bälinge (Vg)

Två skogsrån gå över en sjö. Den ena säger att hon måste ut från vitt hem, då julen kommer.

s. 2

Skogsråt narrar folk vilse. s. 3

I. F. G. H.
Acc: 1164

Skogsväsen

Bälinge (Vg)

Skogsråt är ihålig bak; om man råkar ut för henne, blir man sjuk.

s. 4

J. F. G. H.

Acc: 1165

Skogsrån

Hel (Vg)

Själv.

s. 4-5

J. F. G. H.

Acc: 1166

Skogsväsen

Nårunga (Vg)

Skogsrået nerar folk ulse. s. 9, 10

Trolltjädrar s. 9

I. F. G. H.

Acc: 1171

Skogsväsen

— Vg)

Likna bergtrollen; som ett baktråg

baktill. s. 6

I. F. G. H.
Acc: 1173

Skogsväsen

Ärtemark (Sl)

Skogsråt får makt över en man. s. 8

Urholkad i ryggen, bar bästsvans, är tokig i manfolk; man får ej nämna sitt namn för henne. s. 9-10

Skogsråt visar sig för en jägare. s. 15-16

I. F. G. H.

Acc: 1173

Skogpväsen

Ärtemark (Sl)

Själv.

s. 11-12

Skogpråt springer för vargen; gömmer sig i en lada.

s. 13-14

I. F. G. H.

Acc: 1181

Skogsväsen

Ö. Rekarne (Sdm)

Bysen tar elaka barn; lägger ut vill-gräs. s. 2

Skogsrået och huldran. s. 2

J. F. G. H.
Acc: 1186

Skogsväsen
Spartösa (Vg)

Skogsråt förtrollar dem, som gör henne illa. s. 1

Skogsråt talar om var en persons kreatur håller till. s. 1-2

Är som ett baktråg i ryggen. s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1190

Skogsråsen

Dals-Ed (Dl)

Skogsrået hörs sjunga om vårarna.

s. 1

J. F. G. H.
Acc: 1191

Skogsväsen
Håbol (Sl)

En soldat skjuter skogsråt med silver; han blir sedan sjuk.

s. 1

J. F. G. H. Skogsråsen

Acc: 1195 Håbol (Dl)

Skogsrået bortjagas med eldbrända.

s. 1

J. F. G. H.
Acc: 1197

Skogsväsen
Ärtemark (Sl)

En man vägrar att lyfta skogsrät över en bäck; får ont i benen.

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 1203

Skogsväsen

Stenebry (Al)

Ren man blir kvarhållen i skogen av ett skogsrå.

s. 1-2

I. F. G. H.

Acc: 1218

Skogsväsen

Brunskog (Vl)

Själv.

Skogsråts utseende.

s. 1

I. F. G. H.
Acc: 1220

Skogsväsen

Eskilsäter (Vl)

Man skjuter efter skogsråt, som fått makt med en man; den som sköt, blev enögd.

s. 30

Skogsråt leder folk vilse. s. 31

Om skogsråt fått makt över någon, skall man svänga kaffebrännaren med eld i kring dem.

Skogsråt kallas för grankötte-Kari

En man måste varje kvall hämta ett vedlass.

I. F. G. H.

Acc: 1220

Skogsväsen

Eskilsäter (Vl)

Ulster har inga lemmar, sitter i träden, skvallrar på mygt folk, som går till skogen.

Lövjerska: mer efterhängsen än skogsråt.

s. 32

I. F. G. H.

Acc: 1220

Skogsväsen

Eskilsäter (Vl)

Skogsråt tar en bock och en tjur. "Hake pöjken" hotar att tränna upp skogen; tjuren återlämnas med knäckt rygg.

Skogsråt ställer till en orkan. Samma hotelse.

Skogsråt och de de två olika långa väst-götarna.

s. 33-34

J. F. G. H.

Acc: 1220

Skogsråsen

Eskilsåker (Vl)

Skogsråt der maken från en vedhuggare, från en sågare

s. 39

J. F. G. H.

Acc: 1228

Skogsvasen

Långasund (Bl)

Sången om skogsrån, "Talle-Maja."

s. 6-12, 14-17

J. F. G. H.
Acc: 1231

Skogsväsen

Nor (Vl)

Skogsråt jages av vargarna; ropar 'ta foten'. s. 2

Själv. s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1233

Skogsväsen

S. Nay (Vl)

Skogsråt hänger sig på ryggen på en man; kan
-nke följa med över rinnande vatten. s. 20

I. F. G. H.
Acc: 1234

Skogsväsen

Ölsernd (Vl)

En jägare gifter sig med skogsråt; han försvinner, när han fått se hennes svans.

s. 3

I. F. G. K.
Acc: 1244

Skogpväsen

Gillberga (Vl)

Skogpråt jämrar sig, som om hon vore jagad.

Skogpråt är fint klädd; vill åka med en slejuts.

Skogpråt kallas Grankottekari el. Tallmaja.

s. 1-2

I. F. G. H.
Acc: 1245

Skogpråsen?

Gunnarskog (Vl)

Skogpråa – små gubbar med grå kläder och gråa luvor – säcker kolaren, när omlan fattat eld.

s. 3

J. F. G. H.
Acc: 1248

Skogsväsen

Visnum (Vl)

Skogsråts utseende; kan ställa till förtret vid miloma.

s. 1

Den som håller sig väl med skogsråt, får det bra.

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1251

Skogsrået

Sillerud (Vl.)

En pojke, som är utsatt för en efterhängsen skogsrå, får lära, hur han skall bli denne kvitt: han skall binda samman en talgbit och en blybit, doppad i tjära, med ett tagel ur hästsvansen och taga detta mot skogsrået och säga "talg", så brinner den upp. Detta skall ske en torsdagskväll.

s. 16-17

I. F. G. H.
Acc: 1251

Skogsväsen

Sillerud (Vl)

Skogsråt hindrar en skjuts att komma fram. Körsvennen tar av betslet, vänder skygglapparna bakfram, blåser å betselringarna.

s. 39

J. F. G. H.
Acc: 1252

Skogsväsen

Bjurtjärn (Vl)

Vår dimma uppstiger i skogen, säges Tallmaja kola; då blir det snart regn.

Tallmaja 'säjer te' om kolmilan; låser upp dörren eller bultar i väggen, om något är på tok med milan.

s./

I. F. G. H.
Acc: 1257

Skogsväsen
Töllsjö (Vg)

"Skogskäringa rökar" — dimman lägger sig över mossen.

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1270.

Skogsväsen

Okome (Hall.)

Skogsväsen förvilla.
Bot: vända trójan.

s. 2.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 1276

Våxtorp (Hall.)

En flicka lockas vilse på en myr av en fin kvinna, som baktill visade sig som en murken trädstam. Kom till rätta efter att ha vrängt tröjan.

s. 1-2.

I. F. G. H.
Acc: 1277

Skogsväsen

Markaryd (Sm)

Skogssnuvan ser ut som en fint klädd kvinna; vill förvilla folk; om man vänder ett plagg, försvinner hon.

s. 1

I. F. G. H.
Acc: 1281

Skogsväsen

Skellefteå (Vb)

En vallflicka möter en liten fin flicka, som visar henne på hallonris och ger henne hallon ur sin egen bytta. Till slut lyfter flickan henne högt i luften och säger: "Du är lätt som en fjäder". Vallflickan blir rädd och börjar läsa Fadervår. Den andra förvandlas till en hemsk gestalt, klädd i trasor.

s. 2

I. F. G. H.
Acc: 1282

Skogsväsen

V. Ämtervik (Vl)

Skogsråt är kritvit och går med händerna i sidorna. s. 9

Skogsråt är stor som ett berg med ögon som kaffefat. s. 9

Ej föra oljud vid milan; skogsråt väcker kolarna, om det är något på tok med milan. s. 10

Ej bra att låta fåren gå ute för länge. s. 11

I. F. G. H.
Acc: 1282

Skogsvåsen

V. Ämtervik (Vl)

Själv.

s. 11

I. F. G. H.
Acc: 1282

Skogsväsen

V. Ämtervik (Vl)

En rättare har sällskap med en fin dam. Han blir varnad och han säger till henne, att hon är ett troll. Hon försvinner och släpar en lång svans efter sig.

s. 15

I. F. G. H.
Acc: 1289

Skogsväsen

Huggenäs (Vl)

Skogsråt kallas Talle-Maja el. Grankötte-Kari

s. 4

En piga blir förvillad av en 'skogsbuse", så att hon måste ut om nätterna.

s. 4

Tasse ta fot.

s. 5

I. F. G. H.
Acc: 1289

Skogsväsen

Huggenäs (Vl)

Skogsråt ser efter milan åt kolarna ibland.
Kan visa sig som häst eller ko.
Förvänder ögonen på folk.

s. 5

Syn av en dräng och en "rosig" oxe.

s. 6

Skogsråt visar sig för ett sällskap, som skall på kalas!

s. 6-7

J. F. G. H.

Acc: 1289

Skogsväsen

Huggenäs (Vl)

En man skall leta efter får i skogen; blir förvillad av fårbjällror. s. 9

Själv. s. 8

I. F. G. H.
Acc: 1292

Skogsväsen

S. Ny (Vl)

Ett stort kar kommer vältande genom skogen; därefter viser sig ett stort fruntimmer med ihålig rygg och hästsvans. Hon går inte över bäcken på bron.

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1293

Skogsväsen

Tveta (Vl)

En kvinna kommer fram till en skjuts; försinner med ett skratt. s. 1.

Skogsråt tål inte att man arbetar natttid i skogen. s. 2

I. F. G. H.
Acc: 1293

Skogsväsen

Tveta (Vl)

Skogsråt visar sig som en fin dam. En dräng ber henne dra in svansen. Till tack får drängen sedermera hjälp av henne. s. 2

Skogsråt kallas Tallmaja; hennes utseende. Förställer sig, när man är ute och letar efter kreaturen. s. 3

J. F. G. ol.

Acc: 1295

Skogsvåsen

Håbol (Dl)

Skogsråt ropar på skolarna.

s. 2

I. F. G. H.
Acc: 1298

Skogsväsen.

Artemark (Sl)

Skogsrån är efterhängsen efter manfolk, ansätter kolarna i skogen. s. 2

I vårdträden har det funnits väsen.

s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1300

Skogsväsen

Kroggered (Hall).

En man gick vilse i skogen. Kom till ett hus och fick stanna över natten. En liggplats. Kvinnan bredde då bord, att de skulle ligga båda samman.

Karlen la sig och sa: "I Jesse namn." Då försvann det hela, och karlen satt med röven i ett vassplurr mellan två tuvor.

s. 12–14.

Skogsväsen

J. F. G. H:

Acc: 1300

Krogsered (Hall.)

En piga från Torbjörnhult gick vilse, sommade och var borta en hel vecka. Hon hade sovit hela tiden. Kyrkklockorna väckte henne.

s. 15–16.

I. F. G. H.
Acc: 1313

Skogsväsen

Brunskog (Vl)

Skogsråt sitter på spismuren och värmer sig. Försvinner, när kolaren sjunger en psalm. Skogsråt väcker kolaren; tål ej att han arbetar sent på kvällen.

s. 5

I. F. G. H.
Acc: 1313

Skogsväsen

Brunskog (Vl)

Skogsråt vänner sig vid jägarens eld. Hon tar hans långa bössa och lägger den bredvid honom, som är ganska kortväxt och säger: "Stutten kär å langt gevär".

s.6

J. F. G. H.

Acc: 1315

Skogsväsen

Dalsberg (Al)

Skogsråt ställer till skog vid en kolmila.

s. 3-4

Skogsråt hörs sjunga vackert. s. 5

I. F. G. H.

Acc: 1315

Skogsväsen

Dalskog (Al)

Själv.

s. 6

J. F. G. H.

Acc: 1316

Skogsrået

Gesäter (Hl)

Skogsrået har stulit en liten pojke. Efter lång tid kommer pojken till rätta. Den, som tagit tillbaka pojken, förföljes av oket.

s. 8

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1324 Bro (Vl)

En man från skogen kommer var lördag och kallar på en kvinna. Man ber henne fråga fästmannen, vad man skall ge en ko, som springer till tjur var lördagskväll. Han svarar att man skall ge henne den fule smeten (tjära) den starke gröten (vitlök), och något från norra sidan av skorstenen. Flickan botas med detta.

s. 2-3

I. F. G. H.
Acc: 1324

Skogsväsen

Bro (Vl)

Skogsråt kan skjutas med en laddning av stål, silver, jäst kaka och hagel.

s. 9

Skogsråt har stora fårskockar och förvillar vallhjonen.

s. 32

J. F. G. H.
Acc: 1326

Skogsväsen

Ed (Vl)

En pojke ser att det lyser i skogen. För att skydda honom för skogsråt, hänger hans mor en påse på honom, innehållande en vitlök och en stålbit. s. 2

Skogsråt är vacker framifrån, urholkad i ryggen; klädd i rutigt bomullskläde, svart kjol och liv; hänskrattar, när någon gått vilse. s. 3

I. F. G. H.
Acc: 1326

Skogsväsen

Ed (Vl)

Skogsråt tvättar fötterna i potatisvattnet, som kolarna ställt utanför kolkojan. En av kolarna får se henne och säger: "Nej se där, vecket helvete, som setter där." Den andre, som är på besök, blir under hemvägen kullslagen av skogsråt och blir ofärdig för hela livet.

s. 4-5

I. F. G. H.
Acc: 1326

Skogsväsen

Ed (Vl)

Skogsråt lär en man att skicka ut en holltjäder. Han tar en vanlig björkkvist, visslar på den och skickar ut den. Jakthundarna få driva hela dagen, men enda bytet är denna kvisten.

s. 6

J. F. G. H.
Acc: 1326

Skogsväsen

Ed (Vl)

En dräng råkar ut för skogsråt; hon tycker att han inte kommer ofta nog. En gång lockar hon honom över sjön. Den vägen han brukade gå, kallas för "drängspringa."

s. 24

I. F. G. H.
Acc: 1328

Skogsråsen

Gillberga (Vl)

Skogsråt förvandlar sig till ett får.

s. 2

Skogsråt hörs locka på korna. Om man inte arbetar på kvällen, hjälper hon till vid mjölna.

s. 3

I. F. G. H.

Acc: 1329

Skogsväsen

Grums (Vl)

En man har ett barn med skogsråt; han försöker skjuta henne, men var gång skjuter hon barnet framför sig.

Skogsråt förvillar folk och djur.

s. 1

J. F. G. ...
Acc: 1331

Skogsväsen

Kila (Vl)

Skogsråt har en grön schal och grönt huvudklä-
de. Har långa ben; försvinner blixtsnabbt.
Syn av en man med gröna kläder och grön mössa.
s. 5-6

Skogsråt leder en man vilse; han tror sig gå
i en mosse. s. 6
Vränga rocken el. vänster strumpa mot vilsegång. s. 7

I. F. G. H.
Acc: 1331

Skogsväsen

Kila (Vl)

Skogsråt kallas Tall-Maja. s. 7

En man hemsökes var natt av skogsråt. Hans husten frågar henne, vad man skall göra med en tjur, som inte kommer hem till kvällen. Skogsråt uppger som botemedel "vittanlök å svartan smet å gräs frå nolere sija om körsten". Mannen får detta och blir kvitt skogsråt. s. 7-8

J. F. G. H.

Acc: 1391

Skogsvåsen

Kila (Vl)

Själv.

Tasse ta' fot.

s. 8

I. F. G. H.

Acc: 1333

Skogsråsen

S. Nyg (Vl)

Skogsråa jages av hunden och vargar.
Skogsråsen är en bortskämda.

s. 3

I. F. G. H.

Acc: 1383

Skogsväsen

S. Ny (Vl)

Odens jakt:

En gubbe förföljer skogsråt; skjuter henne; binder hop hennes ben och bär henne på bösspipan. Håret släpar på backen.

s. 4

I. F. G. H.
Acc: 1333

Skogsväsen

S. Ny (Vl)

En man går vilse i skogen; kommer ut på en bred stor 'kungsväg'; hammar i ett 'fälle'. Skogsråt vill bjuda honom på smörgås med pannkaka på. Han säger: "Mat i Jesu namn." – Han sitter på en stubbe med en tallbark med en grankotte på i händerna.

s. 5-6

J. F. G. H.

Acc: 1335

Skogsväsen

Tösse (Al)

Själv.

s. 1

I. F. G. H.
Acc: 1336

Skogsväsen

V. Tunhem (Vg.)

Tjärbrännarna kasta tjära på skogsråt; sedan blir hon riven av björnar. Hon klagar sin nöd: "De har varm välling i Hårrum å skarpa katter i Håsten."

s. /

J. F. G. H.

Acc: 1339

Skogsväsen

Varnum (Vl)

Skogsråt belönar en man, som får sex hemmes svans och säger, att hon glömt att fästa upp släpet. s. 12, 17

Skogsråt förvillar en gumma, som plockar bär. s. 12

I. F. G. H.
Acc: 1339

Skogsväsen

Varnum (Vl)

Skogsråt räder över en del djur i skogen. Dessa kunna blott skjutas med ett psalmboksblad i förladdningen.

De karlar, som hon tycker om, ha jaktlycka de andra förvillar hon. Botemedel:

läsa Fadervår baklänges. s. 13, 16

Trolltjäder. s. 16

I. F. G. H.
Acc: 1339

Skogsväsen

Varnum (Vl)

En kolare får sitta besök av ett kvinnfolk, som han misstänker var skogsråt. Kolaren skall slå med yxhammaren i en viss tall, så snart han går någon stans. Han underlåter det en gång och röjer henne.

s. 14-15

I. F. G. H.
Acc: 1339

Skogsvåsen

Varnum (Vl)

Skogsråts kreatur äro skarpskodda, så som man kan se efter märken i isen.

s. 15

"Tass ta fot – Tass ta alltihop".

s. 18

Själv.

s. 19

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1373

Lungsund (Vl)

Tall-Maja och sjöråa träter på varandra. Tall-Maja lortar ner sjöråas tak.

s. 3

Skogsråt visar silvergruvor för en som varit artig mot henne och sagt, att hon glömt fästa nyp släpet, men vrider halsen av den, som kallar hennes svans för rävrumpa. s. 4-5

I. F. G. H.
Acc: 1343

Skogsväsen
Lungsund (Ul)

Tall-Maja har små vita kor med bark-skällor. De gå obehindrade på glansis.

Tall-Maja har sin bostad, där träden stå som tätast i skogen.

s. 6

I. F. G. H.
Acc: 1343

Skogsväsen
Lungsund (Vl)

Själv. s. 7-8

Tall-Maja är kall på kroppen; om man vill bli av med henne, skall man läsa Fadervår baklänges. s. 8

Tall-Maja har makt över djuren i skogen; förvillar folk. s. 8

I. F. G. H.

Acc: 1343

Skogsväsen

Lungsund (Vl)

Skogsråt, Tall-Maja, hjälper en kolare med milan under hans frånvaro. När han kommer tillbaka, skall han slå med yxhammarn i en gran. Han låter bli detta och får se hur hon bär sig åt.

s. 9-10

I. F. G. H.
Acc: 1344

Skogsväsen

Ölme (Vl)

En vallflicka får se två fruntimmer på ett berg, som stå och kamma sig. De försvinna genast, men i stället blev skogen full av djur.

s. 6

I. F. G. H.
Acc: 1344

Skogsväsen

Ölme (Vl)

Två kolare hålla sig god vän med Tall-Maja, som hjälper dem att vakta milan. En av dem blir svårt sjuk, trol. som straff för att han bränt Tall-Maja.

s. 6

J. F. G. H.
Acc: 1874

Skogsvåsen

Ölme (Vl)

Själv.

"Tass ta fot – tass ta alltihop."

s. R

J. F. G. H.

Acc: 1344

Skogsvásen

Ölme (Vl)

Tall-Maja hjälper en man att vakta kor. Han uppger inte sitt verkliga namn för henne. s. 8

Tall-Maja villar bort folk. s. 8

I. F. G. H.
Acc: 1346

Skogsväsen

Vassända – Naglum, Vg.

"Tasse ta' fot." s. 15, 17.

Man får inte svara skogsråt, då får hon makt med en. s. 15-16

Ett efterhängset skogsrå skjutes med silverkula. s. 16

I. F. G. H.

Acc: 1346

Skogsväsen

Vassända – Naglum, Vg.

Skogsråt kommer ~~...~~ och värmer sig vid elden; är ihålig i ryggen som ett baktråg.

s. 18

I. F. G. H.

Skogsvásen

Vane-Ryr, Vg.

Acc: 1348.

Om man går vilse i skogen, skall man vända tröjan och läsa Fadervår baklänges.

s. 2

I. F. G. H.

Acc: 1348

Skogsvásen

Väne-Ryr, Vg.

En pojke friar till skogråa. Föräldrarna håller honom innestängd. Skogråa lyfter på taket, och säger till dem att släppa ut pojken.

En pojke hoppar utför ett berg och är sedan spårlöst försvunnen.

s. 2

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 1349

Håcksvik, Vg.

Skogsråt är ihålig baktill. s. 13, 14, 15, 18
Är stor o. lång, har grön dräkt. s. 14
Själv. s. 14-15, 16, 18

I. F. G. H.
Acc: 1356

Skogsvåsen

Gullered, Vg.

Odens jakt flyger om nätterna.

Odens jakt – "sjöorra' som skriker i lufta mot ovär."

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1356

Skogsväsen

Gullered, Vg.

En lövjerska bär i en ihålig ek; är grå-
klädd o. har ett skynke över sig.

s. 3

I. F. G. H.

Acc: 1358

Skogsrásen

Strängsered, Vg.

Odens jakt bådar oroliga tider. (Odens jakt) s. 8

Skjuter ner troll. s. 9

J. F. G. H.
Acc: 1358

Skogsväsen.[2]

Strängsered, Vg.

En gubbe med röd mössa, åtföljd av en svärm tjädertuppar, övernattar hos en kolare; skaffar fram dricka med tillhjälp av en fällkniv; hjälper sin värd till jaktlycka.

Tjädrarna samlas om hösten av sådana små gubbar.

s-25

I. F. G. H.
Acc: 1365

Skogsväsen

Eggvena, Vg.

En jägare skjuter en tjäder. Ett skogsrå kommer och lockar fram tjädrar från alla håll.

s. 7

J. F. kj. dt.

Acc: 1383

Skogsrasen

Karl-Gustav, Vg

Skogsråt förhäxar en smed, för en gosse med honom, som blir mycket stark.

s. 9

J. F. G. H.
Acc: 1389

Skogsvásen

Karl-Gustav, Vg.

Skogsråt förvillar vandrare. Vränga rocken och spotta.

s. 9

Skogsfrua villar en man; han ser vackra hus med trädgårdar; vränger sin skinnhätta.

s. 15-16

J. F. G. H.

Acc: 1383

Skogsväsen

Karl-Gustav (Vg)

Byxen förvandlar sig till en fjärhane. När jägaren skall ta sitt byte blir fjärhanen till en stubbe; byxen skrattar. s. 34

En jägare skjuter skogsråt, som förvandlat sig till en fjärhona. s. 34

J. F. G. H.

Acc: 1388

Skogsrået

Älekulla, Vg

Den man råkar ut för bysen; får en örfil, går vilse; bysen häxskrattar; kommer rätt, sedan han vänt sin vante.

S. F.

J. F. G. H.

Acc: 1396

Skogsrå

Spannarp (Hall.)

Skogsrå förföljer en kvinna, "ihälig som ett baktråg."

s. 42.

J. F. G. H.

Acc: 1401

Skogsväsen

Landvetter, Vg.

Skogsrån äro uppronska varelser, som stjälpts ned från himlen.

s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1423

Skogsråsen

St. Sundby, Vg

Själv.

Skogsrået är vacker framifrån, urholkad i ryggen.

s. 1

J. F. G. H.

Acc: 1472

Skogsväsen

Borgink, Vl

Skogsrået är ute och vallar sina kor; lockar vackert.

s. 3

Västkärrskarn är efterhängsen efter manfolk. Om hon får veta en persons namn, får hon makt över honom.

s. 4

J. F. G. H.

Acc: 1472

Skogsväsen

Borgvik, Vl.

Skogsråt åker allhd med en bonde; vagnen
blir tung och hästen genomsvett.

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 1476

Skogsråsen

Ed, Vl.

Skogsrået har ormar. s. f

J. F. G. H.

Acc: 1978

Skogsrån

Gillberga, Vl.

Skogsarbetare arbeta sent på kvällen;
bullret uppges under natten.

J. J

J. F. G. H.

Acc: 1478

Skogsråsen

Gillberga, Vl.

Skogsrået sätter ut ljus på vägen för att förvilla vandraren.

s. 4

Skogsrået har en svart svans; vill byta sig till en synål av en vandrare..

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 1478

Skogsråsen

Gillberga, Vl.

Skogsrået villar folk, som letar efter kreaturen.

s. 6

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1479

Grums, Vl.

Skogsråt har fått makt över en man, så att han går ifrån sin hustru, som ligger i barnsäng. Hustrun frågar skogsråt, vad man skall göra med en tjur, som inte vill gå hem på kvällen. "Vendelrot"!

s. 5

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1479

Grums, Vl.

En kvinna letar efter korna i skogen; hör något "schasa" efter sig. Hon svär till; insjuknar vid hemkomsten.

s. 6

J. F. G. H.

Acc: 1485

Skogsråsen

Tösse, Sk.

"Tasse ta fot."

s. 9

J. F. G. H.

Acc: 1491

Skogsväsen

Bro, Vl.

Skogsråt visar sig som en "flådd, rö häst".

Skogsråt är svartklädd med vit huvudduk; har lång svans, springer som en häst.

s. 1

J. F. G. H.

Acc: 1491

Skogsväsen

Bro, Vl.

Skogsrået visar sig för en man i fästmös gestalt; blir bjuden på bränvin; biter av flaskhalsen. Växer och blir rödbrun till färgen.

s. 2

J. F. G. H.

Acc: 1791

Skogsväsen

Bro, Vl.

Själv. s. 3

Mannen som gifte sig med skogsråt; han misshandlar henne; hon byter sönder en hästsko (jfr jättar). s. 4

J. F. G. H.

Acc: 1791

Skogsråsen

Bro, Vl.

En man stämmer möte med skogsrået och får sedan öknamnet Rå-Per.

S. 4

J. F. G. H.

Acc: 1491

Skogsväsen

Bro, Ul.

Skogsråt har vackert ansikte, är klädd i granris, har kosvans; förföljes av två svarta hundar.

s. 5

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 1891 Bro, Vl.

Två män utmana skogsråt; de fanna henne i tur och ordning; hon tar hämnd på dem.

s. 6

J. F. G. H.
Acc: 1491

Skogsväsen

Bro, Ul.

Skogsråt vaktar mulan för kolaren; vid återkomsten skall han slå 3 slag på en trädstam. Han underlåter detta och får se "en gammal stygg käring". Återförvandling

s. 7

J. F. G. H.

Skogsvásen

Acc: 1491

Bro, Vl.

Skogsråt kallas Grankötte-kari.
Hon är svartklädd, har stor huvudduk,
liksom en sopkvast taktill.

s. 8

J. F. G. H.

Acc: 1495

Skogsrået

Skillingmark, Vl.

En man hör en vacker vals spelas i skogen vid ulvebergen; valsen kallas "Ulvebergsvalsen".

s. 15

J. F. G. H.

Acc: 1496

Skogsrået

Skillingmark, Vl

Om man inte tar hem kreaturen från skogen före solnedgången, tar "hônda" dem och behåller dem i 3 dagar. s. 1

Gran-Kari, Tall-Maja ger mån jakttur. s. 5.

F. G. H.

Acc: 1496

Skogsrået

Nordmarks hd, Vl.

En kvinna går bredvid en slädbana; frågar om det är långt till nästa by; hon har svans.

s. 8-9

J. F. G. H.
Acc: 1508

Skogsvåsen

Ör, Al.

Skogsråt varskor en kolare, när milan binner.

s. 5-6

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1513

Grinstad, Sl.

Skogroa är efterhängsen efter en bonde. Hans hustru söker jaga bort henne med en eldbrand.

s. 5

Skogroa har makt med en man; hustrun frågar vad man skall ge en tjur, som inte vill bli hemma: "malt, salt, tjära o. baggesöte rot."

s. 6

J. F. G. H.

Acc: 1516

Skogsväsen

Sundals Rye, Sl:

Själv.

"Tasse ta' fot."

s. 5

J. F. G. H.
Acc: 1518

Skogsväsen

Ör, Sl.

En trollorre; skjutes med en knapp; förvandlas till en sopkvast.

s. 3

J. F. G. H.

Acc: 1527

Skogsråsen

Bus, Vl.

Det låter i skogen som när en stor häst travar på en hal väg".

s. 14

J. F. G. H.

Acc: 1533

Skogsråsen

Sillerud, Vl.

Skogsrået är vacker framifrån; har lång svans och grön mossa på ryggen.

s. 1

Skogsrået vilseleder folk. s. 3-4

Sjunger vackert. s. 4

J. F. G. H.

Acc: 1533

Skogsåsen

Sillerud, Vl.

Skogsråt sätter fast fingrarna i en kluven stock.

s. 2-3

(Ramen nr 1159)

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1537

Stavnäs, Vl.

Skogsråt kallas "Irdi".
Förvillar folk. s. 1

Skogsråt väcker kolaren, när milan brinner. s. 2
Själv (fragment.) s. 2

J. F. G. H.

Acc.: 1540

Skogsväsen

Erikstad, Dl.

Tasse ta fot. s. 3

Ej nämna sitt namn för skogsrät. s. 3-4, 5

Ej ta smörgåsar, som skogsrät lägger ut på stubbar. s. 4

J. F. G. H.
Acc: 1540

Skogsråsen
Eirkstad, Sl.

Själv. s. 6

Skogsråt har hästsvans. s. 6

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1545

Sals-Ed, Sl.

Oxen, som sprang till skogen, skall botas med "tivens bast och virevanns rot".

s. 2-3

"Tasse ta fot."

s. 3-4

J. F. G. H.

Acc: 1559

Skogsråsen

Töftedal, Hl.

Skogsrån ser ut som en sorts apa; ~~sjungen~~ vackert.

s. 1

I. F. G. H.

Acc: 1564

Skogsvåsen,

V. Ämtervik, Vl.

Ej fora oljud vid mitan natttetid.

s. 1

I. F. G. H.

Acc: 1569

Skogsväsen

Bro, Vl.

Skogsråt tas för en grannkvinna; försvinner med dunder och brak in i skogen.

s. 1

J. F. G. H.

Acc: 1606

Skogsvåsen

Eskilsäter, Vl.

Ett skogsrå är ute i åskväder; vill söka skydd i en stuga, men kan inte komma över saxen, som ligger utanför dörren.

s. 13, 15-16

J. F. G. H.
Acc: 1606

Skogsvåsen

Eskilsåter, Ul.

Vad man skall ge tjuren, som ante vill gå hem på kvällen: korvben, orsten o. grund nol om skorsten.

s. 14

En bonde blir av med skogsråt, som satt sig på släden, genom att köra genom ett grindhål.

s. 15

I. F. G. H.
Acc: 1608

Skogsväsen

Glava, Vl.

~~Odins jakt (Mannen som angav rån, dör före årets slut).~~ s. 5

Ren man gick på fjäranlek; fick höra fjäran spela på andra sidan myren; musiken flyttar sig efter honom; slutligen spelar det runt honom i buskar och snår s. 5-6

I. F. G. H.

Acc: 1608

Skogsrået

Glava, Vl.

En man möter 3 kärringar med svarta kreaturen. Han går vilse hela natten. s. 4

En man blir antastad av skogsrån. Hon rämmer sig vid elden; jagas bort. Syn av ett högt berg, på vilket en kärnma står och sträcker en arm, en gubbe ligger i en säng. Berget försvinner. s. 8

I. F. G. H.
Acc: 1608

Skogsrån

Glava, Vl.

Skogsrån ropar på småtrollen: "Före dansar Vipa, efter Timelituta, efter kommer Tuta, Tuta bak, Tunnetopp och Vällingsäck."
Råns kreatur heter: "Lövria, Silkedocka, Gullstjärna o. Krausen. — Hon ropar: "Ko sätt".

s. 9

I. F. G. H.
Acc: 1608

Skogsvásen

Glava, Vl.

Själv. s. 52

Skogsrån blåser i bössppan för en jägare. Han skjuter henne. Hon förvandlas till en hösåt. s. 52-53

En man får en örfil av skogsrån. s. 53

I. F. G. H.
Acc: 1611

Skogsväsen

Ny, Vl.

Skogrån "lullar" vackert; frågar en flicka, om hon sett hennes stora, svarta tjur. Blir grov i målet och försvinner.

o. /

J. F. G. H.

Skogsväsen

Xcc: 1613

Värmland.

En man skjuter trollorren på Lurö Bratt i Vänern. Det skrattar inne i berget.

s. 1

J. F. G. H.

Acc: 1622

Skogsråsen

Venjan, Dal.

Skogsrån visar en kolare, var det finns silver-malm. Han får inte tala om det, förrän han är färdig med sina mulor. Han gör det, men dör samma dag, som sista mulan färdigkolats.

s. 1-2

J. F. G. jr. Skogsvärn

Acc: 1054 Hudene (Vg.)

Skogsrå söker locka män till samlag. Sky Guds
namn, vända baksidan åt den som nämner detta

S. 18.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1730

Rölanda, Hl.

Skogsrå. Hade vacker röst. Hade rödprickig hjortel. Manfolk, som arbetade i skogen, skulle akta sig att kalla varandra vid namn. Visste skogsrået en mans namn, kade hon makt över honom.

S. J.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 1731 fol.

Råggård, Hl.

"Skogroa" ojunger vackert; har hästsvans.

s. 27

I. F. G. H.
Acc: 1732

Skogsväsen

Vårvik. Dl.

Skogsgubben eller busen slog lijulen av åkdonen. Hade röd mössa o. långt skägg. s. 3.
"Skogsgubben piskar sin gumma". s. 3
Ledde folk vilse. s. 3
Skogsrån eller huldran, dess utseende. s. 3, 4.
Vilsegräs. s. 3.
Själv. s. 4

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1732 Vårvik, Dl.

Skogsväsen visade sig i gestalt av ulvar, tjädrar o. d. Kunde skjutas med malen av kyrkklockor. s. 4.

I. F. G. H.

Skogsråsen

Acc: 1752

S. Kg. Vl.

Skogsråt förvillar folk i ån varken.

s. 2

I. F. G. H.

Acc: 1759

Skogsråsen

Brunskog, Vl.

Skogsrån sitter och värmer sig på kojmuren; hon har kossans.

Bra att koka, där skogsrån håller till. Hon väcker, när något är på tok.

s. 1

I. F. G. H.
Acc: 1778

Skogsväsen

N. Råda, Vl.

Själv. s. 9, 10-11

En stor kåring ses locka på sina kor.
Bjällerklang höres; synen försvinner plötsligt.
s. 12

Skogsrät vill locka en man till sig; skrämmes bort med bibelord. s. 16

I. F. G. H.
Acc: 1778

Skogsväsen

N. Råda, Vl.

Man hor att det finns "lövfjäskor" i skogen.
Är med i Värmlandssägner, s. 53! s. 19

Skogsråt (bergakvinne) sköter mitan för kolaren. Han avlägger löfte att knacka i ett visst träd vid sin återkomst. s. 14-15

J. F. G. H.

Acc: 1782

Skogsvåsen

Sunnemo, Vl.

En fäbodjänta får besök av en främmande man. Hon frågar honom om ärendet mot den som man inte vill tala. Hon skrämmer bort honom med dyvelshäck. Han återvänder, men går ej in i stugan, utan sjunger utanför.

s. 13-14

J. F. G. H.
Acc: 1782

Skogsväsen

Sunnemo, Vl.

Skogsråt får makt över en kolare; visar sig först i hustruns gestalt; de få 12 barn tillsammans. En finngubbe hjälper kolaren att bli av med henne. En flock vargar äter upp barnen; deras blod är gult. Skogsrån själv nudkommer. En präst sätter ner henne i en backe. Där växer inte ett grässtrå. Mannen får en son som är till hälften rå. Han tuggar jämt på trasor.

s. 9-10

I. F. G. H.
Acc: 1782

Skogsväsen

Sunnemo, Vl.

Tasse ta fot. s. 11
Den som står väl hos skogsfolket, behöver aldrig försova sig vid milan. s. 11

Råa har fått makt med en man; varje kväll går han naken till skogen; kupper runt en stor sten på backen; kommer hem på morgonsidan. s. 12

J. F. G. H.

Skogsrået

Acc: 1782

Summer, Vl.

Ett stort fruntimmer visar sig i skogdörren; hennes gap fyller upp hela dörröppningen. s. 15

Ibland ropas ens namn i mulskogen. Lyder man inte då, blir det något spektakel. s. 16

Man hör skogsråas kreatur, men ser dem inte. s. 17

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1782

Sunnemo, Vl.

Vid ett berg, där skogsrået håller till, tystnar plötsligt koskällan. Bortom berget höres ljudet av en hel mängd koskällor. s. 18

Den kolare finner en getkilling i skogen o. tar den med sig till kojan. Den förvandlas till en kvinna, som får makt med honom, så att han måste gå i skogen nätt å natten. s. 19

I. F. G. H.

Acc: 1782

Skogsråsen

Summer, Vl.

Skogsråa råsar sig för en skolare i lustrums gestalt; hon har svans. s. 20-21

En skolare bygger en koja vid norra ändan av sjön Busken. Han får inte fred, förrän kojan flyttats. s. 21

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 1810

Skållerud, Dl.

Skogsrån vill vara sams med karlar. Hon vaktar milorna åt dem.
Tasse ta'fot.

s. 1

J. F. G. Jt.

Acc: 1812

Skogsrået

Törse, Hl.

Skogsrån ber allt få se på ett par jägares bössor. Sedan stryper allt vad de skjuta. De besluta att skjuta skogsrån. De kan inte skjuta henne, förrän de tvättat sig. (de tvätta sig med salix). När skogsrån dödats, ropar det i skogen: "Skjut ett skott te". Hade skytten lyft rådet, skulle han ha skjutit sig själv.

s. 1

I. F. G. H.

Acc: 1813

Skogsväsen

Valbo-Ryr, Sl.

Mannen räddas ur skogsråns makt med "den vite kleten och svarte smeten" (kalk o. tjära).

s. 1

Skogsväsen

J. F. G. H.
Acc: 1819

Knäred (Hall.)

Skogssnuvan gjorde spratt: lasset välte, vandraren gick vilse.

s. 2.

tvättar kläder.

s. 2-3.

Man skrämmer barnen för skogssnuvan

s. 3.

Skogssnuvebacken i Gunnarsbygget. s. 3

J. F. G. H.
Acc: 1819.

Skogsväsen

Knäred (Hall.)

Skogsnuvan låg och sov i en berghåla. trollade till sig en ko, men lämnade den tillbaka.

s. 4-5

Tvättar kläder vid Putscreds sjö.

s. 5.

2

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 1819.

Knäred (Hall.)

Skogssnuvan vänder hö.

S. 6.

Skogsväsen

J. F. G. H.

Acc: 1822.

Knäred (Hall.)

Skogsväsen tvättar.

S. I.

J. F. G. H.

Acc: 1880

Skogsrå°

Gunnarsjö, Vg.

Skogsrå med schal visar sig för en man,
som blir sjuk av synen. s. 2.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1871

Karl Gustav. Vg.

Själv tände mig. sid. 4.

Vällen vilsegång " 6.

I. F. G. H.
Acc: 1875

Skogsvåsen

Brunskog, Vl.

Ren jägare kommer m skogsråts makt genom att smöja sig (på råts råd) med lök beck o. lybbestickerat. Skogsråt försöker tvätta ren honom i ett tjärn. Han blir lite velig efteråt.

s. 2-3

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1875

Brunskog, Vl.

Een kolare här sitt namn ropas. Han går ut ur kojan. I det samma kommer en stor sten från bergbranten och går igenom kojan.

s. 4

Två korpar flyga rätt in i milan. s. 5

I. F. G. H.

Acc: 1875

Skogsvåsen

Brunskog, Vl.

Gasten är en fågel, som tillhör skogsås.

s. 16

J. F. G. H.

Skogsgräsen

Acc: 1887

Rämelanda, Dl.

Gäfv.

s. 5

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1887

Räggård, Dl.

"Skogersene" komma fram till kolkojan. Granna framtill, mholkade i ryggen. De spela vackert, men det luktar ont av dem.

s. 8

J. F. G. H.

Acc: 1887

Skogsråsen

2d, Dl.

Skogsrået ställer sig väl med en man, som skall ut och fria. Hon har hästtross.

S. 10

I. F. G. H.
Acc: 1893

Skogsvåsen

Gestad, Dl.

En får se flickor och tror att det är "Dahllövs fröknar". Han vänder sig om och ser, att de ha "romps". Han faller omkull och slår sig.

s. 1

I. F. G. H.

Acc: 1894

Skogsråsen

Botiläten, Vl.

Skogsrået följer fått bedrid en gumma.
Skogsrået brukar visa sig mot vräden.

s. 1-2

J. F. G. H.

Acc: 1897

Skogsråsen

Sunnemo, Vl.

Ren kolare hör bjällror och råmande kor,
men ser ingenting. s. 1

J. F. G. H.
Acc: 1917

Skogsvåsen

Nyed, Vl.

Själv. s. 4

Skogsråt och hennes barn uppätes av vargarna. s. 4-5

Tarligt att ge sig å lag med skogsråt. - Hon är rädd för att visa svansen. s. 6.

Skogsråt avlägsnas med hjälp av tjurstast och bävergäll. s. 6

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1917

Nyed, Vl.

En trollörre kan endast skjutas av en person, som orren inte ser. Den förvandlas till en utsliten "koststolk".

s. 8

En skjuten trollhare förvandlas till en trastuss.

s. 9

J. F. G. H.

Acc: 1917

Skogsväsen

Nyed, Vl.

Uppe på Höjda finns ett övernaturligt väsen, som kallas för Slaven. Slaven kastar en fyllbult i sjön. - Två kvinnor söka skydda samma man genom att skaffa framför och bakomhonom.

s. 7

J. F. G. H.
Acc: 1926

Skogsväsen

Skepplanda, Vg.

Vilsegång - vränga klädesplagg. Beror på att man trampat på villegräs. s. 12.

Skogsväsen tilltalar två barn, som plocka bär. Det är ihåligt i ryggen. s. 29

I. F. G. H.

Acc: 1932

Skogsvården

Östad, Vg.

Mannen som glömde att slå med yxan mot tallen. Han dränker rätt och barnen.

s. 4, S.

J. F. G. H.

Acc: 1932

Skogsrå

Östad, Vg.

Själven brände mej. s. 5

Skogsrået kommer som fin pöken in i en bondgård. Får en smörgås. Sen hade folket där en svanlig tur med allt. s. 6

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 1962

Linderöd, Sk.

Skaumannen och skausnuan villafolk.
Skausnuan är glad i vänne. s. 32-34

Skogsväsen

J. F. G. H.

Acc: 1964.

Abild (Hall.)

Skogsnuvan.

1. Min farfar såg skogsnuvan vid Källebole. s. 5.

2. Han såg henne en annan gång i skogen, då hon sökte närma sig hans kusin. s. 5–6

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 1996

Harplinge, Hall.

Sven skomagare hade sitt skogs-
snuan i Alehagen. Det var aut.

s. 5.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1996

Harplinge, Hall.

Skogsman.

"Vacker frammantill men i ryggen som ett baktråg.

Förvillade folk.

En kolare kastade kol på henne. Hon sopade: "Man Håute, man Håute! Askebrännaren bränner mina kånte!"

s. 3.

J. F. G. H.

Skogsväsen.

Acc: 2009

Karl-Gustav. Vg.

Skogsråt ger skytt tur på jaket. Men slutligen slijuter skytten skogsrået, som då försvinner.

1.3

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2016

Räggård, Dl.

Skogerva sjunger vackert. s. 3

Själv. s. 3-4

I. F. G. H.
Acc: 2017

Skogsväsen

Alster, Vl.

Skogsråa kallas också skogsnuva, huldra.

s. 4

Mot vilsegång: vränga rocken; läsa Fadervår bakfram.

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 2017

Skogsvåsen

Alster, Vl.

Själv.

s. 13-14

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2022

Kila, Vl.

Skogsrån talar om att hon skall flytta till sin bror och nudrar, om hon skall ta sin mor med sig eller döda henne. – Man hittar långa ben i skogen. s. 1

En man dränker sina och skogsråns barn (rönn i selpinnarna). Skogsrån kan inte drunkna. Hon skrämmes bort med vittelvin, stickelvin o. gräs fr. norra sidan om skorsten. s. 2-3

J. F. G. H.

Acc: 2025

Skogsråsen.[2]

Åmål, Dl.

Syn av en kvinna och en "rörsele gamm" ker. Den som sett synen, blir sjuk.

s. 1

J. F. G. H.

Acc: 2026

Skogsväsen

Brunskog, Vl.

En man befrias från skogsrätts makt genom att man skjuter över honom. S. H

I. F. G. H.

Acc: 2027

Skogsvåsen

Brunskog, Vl.

Det blir storm, när skogsnät vissat sig.
Man kan få höra vacker musik från skogen.

s. 1

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2028

Brunskog, Vl.

En grann kvinna – med svans – vallar en stor koskock. Synen försvinner tvärt.

s. 1

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2029

Boda, Vl.

Skogråa är rödfläkning i ansiktet, har en lång hårfläta. Hon försvinner plötsligt.

s. 2

J. F. G. H.
Acc: 2031

Skogsväsen

Högerud, Vl.

Skogsråt välter ut tjärtunnan för tjärbrännarna.

s. 4

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2034

Boda, Vl.

Själv brände mig. s. 3

En man räddas ur skogsråts makt med ekerot, vitlök och libsticka. s. 4

J. F. G. H.

Skogsvåsen -

Acc: 2038

Ovre Ullerud, Vl.

Ett fint fruntimmer väcker kolaren, när milan fattat eld. s. 2

Syn av "ett förfärligt fint fruntimmer". s. 3

Giftermål med skogsrå. Hästskon. s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 2039

Skogsväsen

Stavnäs, Vl.

Skogsråa hörs "lulle och locke" efter kreaturen på kvällen. Förvillar folk och djur.

s. 2

Skogsrån "våldtar" boskap.

s. 3

J. F. G. H.

Skogsråsen

Acc: 2075

Blomskog, Vl.

Skogsråa har en svart hund med sig. s. 14, 21
Skogsråan "lillar med klingande ljud". s. 15, 16
Håller sig väl med kolarna. s. 15, 16
Hon flyr, när de stora skogarna huggits ned. s. 16

I. F. G. H.

Acc: 2075

Skogsrået

Blomskog, Vl.

Skogsrån på marknaden. En dräng ber denne dra in "slåpet". Hon belönar honom med en guldklimp.

s. 17

En jägare får se en racker komma med långt hår o. röd klänning. Hon förvandlar sig till en stor vit hare.

s. 18

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2045 Blomskog, Vl.

"Tasse ta fot". s. 19

"Skogråa liller så vackert, men efteråt säger hon kin, kna." s. 20

Hon har hästsvans. s. 20

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2046

Blomskog, Vl.

En styv skytt står väl med skogsrån. Hon kommer till honom. Hon kan inte komma förbi den plats av golvet, där två bräder äro sammanfogade.

s. 26

J. F. G. H.

Acc: 2052

Skogsvasen

Frankil, Vl.

Själv.

s. 7

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 2057 Skällerud, Dl.

Skogsrån åker med på en skärra.

S. 6

J. F. G. H.

Acc: 2055

Skogsväsen

Gällstad. Vg.

Skogsråt vållar vilsegång s. 2

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2092

Wärö, Hall.

Skogsfrun (?) hjälper en vaktepiga att återfinna "stickshrumpan". "Spedera sedda i björka."

s. 3.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2097

H. Lundby, Vg.

Skogsråt kom in på ett ställe och ville ha hjälp med att spinna garn. De fick ej spotta på fingret, då de spann. Berättat själft. o. 4

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2105

St. Lundby, Vg.

Skogsrår – två vitklädda fruntimmer s. 1

Jångsmösefrua – ett skogsrå? s. 1

Slåtterkarl förföljes av ett fruntimmer. Han hugger huvudet av henne med lien. Det växer strax fast igen. s. 2

J. F. G. H.

Acc: 2111

Skogsråsen

Linde, Vstml.

Kolaren, som gifte sig med ett skogsrå. Slå i en viss tall. En klok gumma lär honom, hur han skall bli av med hustrun och barnen. Mannen blir sjuk därefter.

s. 1-2

Skogsrät väcker kolarna, då milan är i olag.

s. 2

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2122

Hammeda, Sm.

Skogsvån, fint klädd, försvinner vid ett i kors plöjt fält. s. 2

Cave! Johan Bergtsson!

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2123

Uräsa, Sm.

Odens jakt är trollens fiender, liksom åskan. Oden har förbrutit sig mot Gud och har dömts att jaga trollkäringar till domedag.

s. 2-9

Johan Bengtsson!

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2132

Skällinge. Hall.

Skogsrået plockar enbär på Kölery.

s. 3.

I. F. G. H.
Acc: 2136

Skogsväsen

Karl Gustav, Vg.

Man förvillas i skogen och ser gycklsyn.
Då den försvinner, hör han hånskratt. s. 1
Vid vilsegång bör man läsa Fader vår avigt. s. 2
Skogsrået försvinner, då hon hör orden
"Jesse namn". s. 3
Skogsrået hade en fjärhane (lusovre), som
skötts med skar av vigselring i förladdningen s. 4

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2160

Järstorp, Sm.

~~"Oans jakt" har hörts mellan Järstorp o. Rustorp.~~ s. 2

"Skogsfrua ellar på Blekeberg" säges, när dimman kommer från bergåsen. s. 3

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2178 Skällinge. Hall.

Skogsråån visar sig för en dräng.

S. 2.

J. F. G. H.

Acc: 2184

Skogsvåsen

Glava, Vl.

Skogsråa på marknaden; bélönar en dräng, som ber henne "dra på mjckelkmjssa".

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 2185

Skogsråsen

Högerud, Vl.

En man fisker i ett hjärn; får se ett stort, långt fruntimmer. Han får mycket fisk. Vid hemkomsten är fisken försvunnen av gråsen.

s. b

Skogsråa, en gråklädd gumma, lockar ut hjorthonsplockare långt ut på mossen. s. 7-8

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2185

Högernd, Vl.

Medel mot vilsegång: kråkbärsris i vänstra skon.

Farligt att härma skogsrån; hon har svans.

s. 9

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2187

Mangskog, Vl.

Skogvaktare Vätterstrands hr möten med skogsrat.

Jfr. JFGH 2194 s. 4

s. 1-2

J. F. G. H.

Acc: 2189

Skogsvåsen

Stavnäs, Vl.

Själv.

s. 6-7

Skogsråv som kolarens lustru; märkestallen; skogsråv och barnen lämnas ute på isen och ätas av ragarna.

s. 8-10

I. F. G. H.

Skogsrået

Acc: 2192

Sveg, Härjed.

Skogsfrun lockar en man med musik och skratt.

s. 9-10

Skogsfrun förvillar en fäbodjänta; låsa fadermån bakelänges.

s. 11

J. F. G. H
Acc: 2201

Skogsväsen

Tisselskog, Dl.

Skogråa orvar kolare. s. 10.

Skogråa skrattar åt en man, som ej orkar bära tung stock. "Skratta du, ditt helsefyr!" s. 11.

Hennes skratt vällar att häst skenar – s. 11

Skogsrå sjunger. s. 12.

Hade lång svans – s. 12

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2202 Tisselskog, Dl.

Trollorre – sopkvast. s. 63

Trolltjäder skjutes med silver, den förvandlas till ett fruntimmer, som sprang sin väg med ett gnäggande läte. s. 64.

J. F. G. H.
Acc: 2210

Skogsväsen

Hajom. Vg.

En fågel kallad Skain låter stundom
höra sig nattetid. Då kom man ej längre.
Ther man blir av med honom. s. 11.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2212

Knäred. Hall.

Människoben fördriver skogssnuvar och andra skogsväsen.

s. 5.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2214

Hittnet, Hall.

Två uppsenbarelser av skogsman.

s. 2–5.

J. F. G. H.

Skogsvasen

Acc: 2215

Stafsinge. Hall.

Ett lysande väsen följer en kvinna.

s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 2220

Skogsväsen

Hammeda, Sm.

Liten gubbe med svart, spetsig mössa o.s.v. rider på ett fruntimmer — — s. 2.

Skogsrauvan värmer sig hos kolare. skrattar. s. 3.

Skogsväsen

Uråsa, Kron.

J. F. G. H.

Acc: 2221

Uråsa, Kron.

Skogsmoran förvillar en kvinna i skogen och skrattar åt henne. s. 4.

Skogsmoran besöker skogsarbetare i gestalt av dennes hustru. Hon får makt över honom, sedan han ätit av hennes mat. s. 5

Lars Johan Bengtsson

J. F. G. H.
Acc: 2222

Skogsvären

Hoormantorp, Sm.

Skogsnuvan: "Själv skållat min änne."

s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 2222

Skogsväsen

Vrå, Sm.

Skogssnuan Tog gestalt av bondens piga. s. 27
Stor, lång man med rep om halsen. s. 28
"Skogsmannen" vill ta postilla från en man. s. 28

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 2228 Råvinge. Hall.

Skogsnuvan.

Ryttaren som skrämde henne med vitlök. s. 6.-7.

Skogsnuvan förtrollar börsan s 7-9.

" ihålig baktill s. 10.

" förtrollar en tjäder. s. 59

J. F. G. H.

Skogsvässa

Acc: 2238

Hishult. Hall.

Skogssnuvan plägade tvätta i bäcken vid Stavseltabacken.

Hon brukade förvilla folk.

Åskan har slagit i hjäl henne. S. 7-8.

J. F. G. H.
Acc: 2239

Skogsvåsen

Markaryd. Sm.

Skogsråt orsakar att milan brinner.
Skrattar.

s. 2.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2251 Knäred. Hall.

"Nu har skogsnuan stöbyk", då det är tät dimma s. 9.

"Skogssnuans skab" är en nisch i en berghäll i Björnalte skog s. 9.

J. F. G. H.
Acc: 2259

Skogsväsen

Ätekulla, Vg.

En gubbe såg "skogsråas" hreatur. s. 8.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2263

Stättåkra. Han.

Skogssnuan väl känd s. 6.

Uppenbarat sig vid en bäck s. 6.

Dimma uppstår, när skogssnuan "bykar" s. 7.

Karl bjudes in ihennes slott; läser en kvällbön och hela slottet försvinner. s. 7–8.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2266

Kuråred. Hall.

Skogssnuvan tjusar en karl. s. 4.

Tvåttar i Fardala å; tvåttenär blekta människoben. s. 4.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2291

O. Tågelvik, Vl.

Skogsrån har "rumpa". s. 1

I Att hag gå många vilse. s. 2

J. F. G. H.
Acc: 2301

Skogsväsen

Bro, Vl.

Skogråa eldade. s. 3. 4
Vill förvilla folk s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 2304

Skogsväsen

Eskilsäter, Vl.

Själv. s. 9.
Skogsrål upprepade männens jakt- s. 10.
Trollhare. s. 11.
Skogsrål satt på stubbe och kammade sig. s. 12.
"Mofatta" hotas av Odens jakt men klarar sig s. 13, 14.
(Odens jakt)

J. F. G. H.

Acc: 2307

Skogsväsen

Glava, Vl.

Skogsråt hänskrattar hemstet — . s. 2.

J. F. G. H
Acc: 4311

Skogsväsen

Kila, Vl.

Buse i skogen, skogsbuse - s. 3
Skogsrät fick makt över en man - s. 4. 5.
Rej nämna "skogsrå": s. 6.
Arsenik skyddar kreatur för skogsrå. s. 7.

J. F. G. H.
Acc: 2314

Skogsväsen

Sunnemo, Vl.

Skogsrået kunde ej få sin boskap över kolbottnen -

s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 2315

Skogsväsen

S. Ny, Vl.

Men man möter skogsråa – ful käring
som skrattar. s. 1.

J. F. G. H.
Acc: 2316

Skogsväsen

Älgå, Vl.

"Skogsbusen." s. 4.

Skogråd, Pall-Maja vållar inlagång – s. 4. 5.

J. F. G. H.

Acc: 9317

Skogsväsen

Ölsens, Vg.

Skogsrå skrattar – vålar vilsegång s. 3. 4. 6. 7.

Vargarna gjorde slut på skogsrårna. s. 5

Skogsrå med hängande hår. s. 7.

Samtal mellan man och skogsrå. s. 8.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2318

Ölsemd, Vl.

En gramm kvinna bad en kolare om litet tobak; sedan fick han aldrig vara ifred.

s. 52

J. F. G. H.

Acc: 2319

Skogsråsen.

Åmåls landsförs., Dl.

Skogsråsen skrämmer hästarna; sätter sig på åkdonet, så att hästarna inte orka dra.

s. 2

J. F. G. H.
Acc: 2320

Skogsvåsen

Fröskog, Dl.

Skogsråt löper jämnsides med körare. Rået hade svans. Mannen ber: dra åt helvete. Rået försvinner tjutande.

s. 2,3.

J. F. G. H.

Acc: 9329

Skogsväsen

Forsa, Hälsingland.

Skogsrå besökte ofta en man i dennes stuga. s. 6.

"Underjordiske dam" önskar få ett barn med en kristen man. s. 7.

Varg förföljer skogsrå som flyr in i en lada. s. 8.

J. F. G. H.

Acc: 9393

Skogsväsen

Hälsingfrena. Häls.

Skogsfru vid milan skrämmes bort med flinta och stål. s. 1.

Skogsturen förde folk illa och försvann deras syn s. 2.

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 2324 Idenor, Häls.

Hur man hälsar på skogsjungfrun, försvinner hon. s. 1

Vånga något plagg vid vilsegång. s. 1

Skogsrån vill råna sig i kolarkojan. s. 2

J. F. G. H. Skogsråsen

Acc: 2326

Torsö, Vg.

Syn av skogråa vid en "klyppig" gran.

s. 2

J. F. G. H.
Acc: 2351

Skogsväsen

Ånimskog, Dl.

"Tasse, ta fot –" s. 10
Skogråa hade svans. s. 11. 12. 16.
Skogråa hade fått makt över en man. s. 11. 12.
Hon Tynger lasset. Visas bort. skrattar. s. 12.
Själv. s. 13, 14.
Tibastsägnen. s. 15–17.
Tallemaja skämde bössor.

I. F. G. H.
Acc: 2353

Skogsväsen

Ämmskog, Dl.

Skogsrå o. jättar utrstades av vargarna.

s. 78

J. F. G. H
Acc: 2354

Skogsväsen

Tisselskog, Dl.

Skogra' vill leja en flicka till piga. Flickan ropar Guds namn och blir kitt skogrät. s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 2360

Vilsegång

Sandhem. Vg.

Villegräs förorsakar vilsegång. s. 39.

J. F. G. H.

Acc: 4376

Skogsväsen

Östad. Vg.

Gubbe sköt på skogsråt, men skottet
gick bakåt, så han sköt sig själv. s. 7.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4377 St. Landby, Vg.

"Själv brände mig." s. 7.8

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 9379 Stollebygd d. Vg.

Skogsrå vill göra två svarade karlar lika länga. "Sha ja' efter mi lella fila blanka"

o. s. v. s. 3

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2381

Kilanda. Vg.

Skogsfrun kom in i kvarnen. Slickade mjöldust. Mjölnaren hastar eldhand – "Själv brände mej".

s. 2

I. F. G. H.
Acc: 2382

Skogsvåsen

Högsäter, Dl.

'Själv brände mig!

s. 9

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 9381

Augned. Vg.

"Själv bränder mej."

s. l

J. F. G. H.

Acc: 2407

Skogsråsen

Berg, Son.

En man antastades av skogsfrun och bad henne "dra åt helsike". Han fick ett slag över ansiktet, så näsa o. mun sprang i blod.

s. 1-2

En jägare såg ett vackert fruntimmer framför sig. Det försvann i skogen, när han avlossade ett skott.

s. 3

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2414

Hög, Hals.

En fäbodstinta uppvaktades av en man från skogen. Hon blev inte fri från honom, förrän man skjutit 3 skott över hennes huvud.

s. 2

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2416

Ljusdal, Häls.

En fäbodflicka nyrpvaktades av en man. En klok gumma rådde henne att hänga "tivelbast" om halsen för att få vara ifred.

s. 28-29

J. F. G. H.

Acc: 2417

Skogsrået

Torsa, Hals.

Skogsjungfrun visar sig för en man i Lustrums skepnad. s. 6

Skogsrået föra folk vilse; skicka ut "hollfåglar". Tibast och Guds namn skydd mot dem. s. 7

J. F. G. H.

Acc: 2417

Skogsråsen

Torsa, Häls.

Ett "troll" i Delsbodräkt kom in i kojan och ville till kolaren. Hon hade hästsvans. Hon jagades bort med ett åskott. s. 17-18

En bonde högg av "rongsa" på ett fruntimmer, som ville ligga i lag med honom. s. 20

J. F. G. H.

Skogsvasen

Acc: 2417

Torsa, Häls.

En bojänta besöktes av en främmande man. Hon skyddade sig genom att bära tevåppling på sig.

s. 37

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2419

Hälsingtuna. Häls.

Skogsrå förvillade folk. Man skall då läsa Fader vår. s. l.

J. F. G. H.
Acc: 2420

Skogsvåsen

Norrbo. Häls.

Skogsrå kom ned genom skorstenen. Jägaren skjuter av ett skott. Skogsrå försvann. Ropar: "Han har bränt mej!" – Jägaren omgavs sedan av trollfåglar, som han ej kunde skjuta.

s. 1, 2.

Jägare ger en egendomlig man en smörgåa. Får sedan skjuta en björn vid sin stuga. s. 3.

Skogsrå vänner sig vid kolarens eld. s. 4

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2421

Njutånger, Häls.

Kvinna, lätt klädd och med utslaget hår, ses löpa över ett fält -. Det blir stort storm och åska. s. 1.

Skogsfrun förvillade bärplockare. s. 4

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 9425 Hälsingland.

Skogsrå och vargen. Tasse, ta fot! s. 9.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 9427 Bergum. Vg.

Skogsrå.

Vallflickorna råkar samman med en skogstös som dansar hela dagen med henne. Följande dag hjälper skogstösen henne att spinna - det blev mycket garn. Tredje dagen dansa de igen. Skogstösen ger flickan björkblöt - det förvandlades till guld.

s. 20-44.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2449

V. Torsås, Sm.

Skogsnuvan i fästmöns gestalt lockar
dräng till umgänge. s. 2, 3.
Stort puntimmer förvillade två pojkar. s. 5.
Skogsnuvan i gestalt av ett får. s. 6. 7

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2460

Borgvik. Vl.

Skogsrån vid Trouberget s. 1–2.
Hade lång rompa s. 1.
Kunde förvända synen s. 2.
Vända ett plagg s. 3.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2462

Borgvik. Vl.

Skogsrån visar sig för kolare s. 33–34.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2463

St. Kil. VI.

Själver; formel s. 11.

"Hebeläjen" bygger kvarn i Karlstad av sten från Lamberget, där skogsrån bor; bygget rives natt efter natt; Hebeläjen finner dock ett sätt att blidka skogsrån s. 13-14.

Skogsbersen förvillar djur och människor s. 15, 16.

På en vallpojke förvände han synen s. 15-16.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2463

St. Kil. Vl.

Underliga ljud i skogen s. 17
Inte arbeta efter skymningen s. 17
Skogsväsen förvandla sig själva s. 17–18
Skogsbusen förvillar s. 18
Bot för vilsenhet s. 19–20.
Skogsrån galen efter manfolk s. 20–21
Hon kunde förskapsa sig efter behag s. 21

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2463

St. Kil. Vl.

Skogsrån var styv i traudom s. 21.
Hon hade kreatur s. 21–22.
Hon själv eller hennes tjänare uppträdde
ofta i skepnad av fåglar s. 22.
De kunde inte skjutas s. 22.
Stål i vänstra skon skyddar s. 22.
"Själver" s. 23–24

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2463

St. Kil. Vl.

Karl, som snärjts av en skogsrå, befriades av sin hustru, som vrängde byxorna s. 24-25

Bonde, som fick skjutsa skogsrån s. 25.

J. F. G. H.

Acc: 9475

Skogsväsen

Bro, Vl.

Skogsrå säges springa för åskan. s. 1.
Skogsrå förvillar en karl och
skrattar åt honom. Då han svär till,
känner han igen var han är. s. 1.
Två skogsrån gråla. s. 2.

J. F. G. dr. Skogsväsen

Acc: 2484 Skallsjö, Vg.

Fruntimmer vill göra två sörande karlar
lika länga:

" Ja' ska ätter mi bile banga
å' jära en bägge lika langa." s. 5

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2493

Breared. Hall.

Skogsfrun nystar garn. s. 1

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2500

Långared. Vg.

Skogsfrun hade förbindelse med "Gammelskötten" i Stelid. Bjuren kommer till honom, då han jagade.

s. 41

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2508

Hemsjö, Vg.

Ett egendomligt skogsväsen kom fram till ett ställe och fick en bakekaha var gång där bakades.

s. 2.

I. F. G. H.
Acc: 3510

Skogsväsen

Genarp. Sk.

Skogssnuan förvillar en vandrare. Denne vränger "lommen" och hittar sedan vägen. Skogssnuan skrattar.

s. 1.

J. F. G. H.

Skogsvásen

Acc: 2518

Knäred. Hall.

Härliga trädgårdar i "Blåalte skog" i Altmut, Veinge. s. 9.

J. F. G. H.
Acc: 2573

Skogsväsen

Skärv, Vg.

Skogsrå i bärplockande gummas skepnad. Förhunnar för människorna, som leta efter hreatur, att de inte ska påträffa dessa förr än följande morgon.

s. 3

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2576

Bro. Vl.

5

Orasigt beväxt gumma sprang utmed sjö-
stranden. Det var troligen "skogsrå". s. 1
Dvärgar i skogarna. s. 4.

I. F. G. H.
Acc: 2579

Skogsrå

Grava, Vl.

Själv. s. 3.

Skogsrå som liten grå häring. s. 4

Hon hade fått makt med Olle i Myra, som måste ränna i skogen var natt.

Hon hallades "Gra-Kari". s. 4

I. F. G. H.

Acc: 2579

Skogsväsen

Grava. Vl.

Skogsrået sprang utmed en gärdsgård och letade efter ett hål att krypa igenom. Hur hon var klädd. s. 5

Hon vårdade kolaren, då så behövdes. s. 7

J. F. G. H.

Acc: 9580

Skogsväsen

S. Ny. Vl.

Skogsrån sprang för åskan. s. 18.
Skogshusen, busen i skogen, busen. s. 19
Granköttk-Kari s. 19
Hon kan förvandla sig till Fri:d i stubbar. s. 19
Förillar folk. Ger fur eller oturs på jakt. s. 20
Skickade trollfåglar och Trollkarar. s. 20

J. F. G. H.

Skogsrösen

Acc: 2580

S. Ng. Vl.

Skogsrå som gammal kärring. s. 20
Hon hade röd klänning. s. 20
Lockade man och fick sej. s. 20. 21.
Skogsrån och jättar slogos. s. 22.

J. F. G. H.
Acc: 2593

Skogsväsen

Ada, Vl.

Skogsfrua stod och betraktade mannen vid stockelden. Berghunden kommer och skogsfrua springer sin kos. Ett skott small. Bugjällen kom sedan med skogsråt hängande över sin bössa. Hade mannen lossat ett skott, hade jällen ej haft makt ta henne. s. 2. 4

I. F. G. H.
Acc: 2593

Skogsväsen

Eda. VI.

Skogråa, stor och graun, besökte en
smed i smedjan nattetid. s. 5, 6.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2593 Leda, Vl.

Trollhare - man skjuter av alla benen på honom, men han springer ändå: s. 9
Ledsnöd Trollhare skrämmer får. s. 9
Haren gick in i ett berg. s. 9.

J. F. G. H.

Shogsväsen

Acc: 2594

Eriksstad. Dl.

Jägare offrade till shogspun något av sitt byte. s. 5

Shogspun sökte locka jägare in i sitt slott s. 5

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2610 Längard. Vg.

Skogsråt kom till en jägare som gjort upp
en eld i skogen. Då han berömmer hennes
fägring, släcker hon elden och försvinner. s. 3.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2615

Brattfors, Vl.

Råa hade visat sig vid stugan. Mor satte en kniv i dörren som skydd mot henne. s. 4.

Skogsrå vächte kolaren. Hon satt som Gul käring på en mila. s. 5, 6.

Hon ropade kolarens namn. s. 6.

"Råstårt." s. 7

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4634

Älvsbacka, Vb.

Skogsråa förvillar folk. Förvänder synen på skolare. Skrattar. s. 5, 6.

Ropar en mans namn, då milan hotas. s. 6, 7.

Tål ej att man arbetar om söndagarna. s. 7.

J. F. G. H.

Acc: 2638

Skogsrösen

Sunnemo, Vl.

Skogsrån sägas "som en annan kärring". s. 10.
Hon hade kreatur. s. 10

I. F. G. H.
Acc: 2639

Skogsrå

Botilsäter, Vl

Skogsrå besöker kolare. Denne kostar tjära på henne.

s. 2, 3.

J. F. G. H.

Acc: 2640

Skogsväsen

Gillberga, Vl.

Skogsrå som vit gestalt. Kan skrämma
folk genom egendomligt sätt. s. 1

J. F. G. H.
Acc: 2649

Skogsväsen

N. Ullerud, Vl.

En hop skogsfågel. Omöjligt att skjuta dem.
Hånskratt från skogen. s. 7. 8.
Offer av halsklädе till skogsfrun. Sedan
skjuter karlen ej bom eller så se komtiga
fåglar. s. 8
Vächte kolare. s. 9.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2649

N. Ullerud, Vl.

Skogsråa följde Nyvalls barn. Var klädd som
hans avlidna hustru. s. 9.

Offra Tobak och brännvin till barn. s. 10

Själv. s. 10. 11.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2660

Håbol. Dl.

Skogsrå skjutes med spår av ögselring i laddningen. s. 11.

Skogsrå som vacker flicka med hästvans. s. 12.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4668

N. Ullerud. Vl.

Skogsrån hade kossan. s. l.

var som en fin fröken. s. l.

I. F. G. H.
Acc: 2449

Skogsvåsen

Mo. Dl.

Skogsråa ledde folk vilse. s. 3.
Hon tände eld i grantopparna ibland. s. 3.
Egendomliga hundar - s. 4
Skogråa ville ha en kvinna att följa
med sig - hon vill ej; går vilse. s. 5
Åkte med en man i en vagn. s. 5

J. F. G. H.
Acc: 4671

Skogsväsen

Mo. H.

Man rår skogsrat med barn - pojken kommer fullvärt till sin far. Yxan igenkänningstecken. Pojken storåten. Fick ta vänning. Kom med i krig. s. 5-9.

Skogsrat tålde ej. att mannan slog till på hennes berg med sitt järnrör. Gör orkan. s. 10

J. F. G. H.
Acc: 2671

Skogsväsen

Mo. Dl.

"Tasse, ta fot!" s. 11.

Skogsrät kunde bli skjutet med silverkula – blev "bemachel" (?) " s. 12.

Skogsrät mjölkar ko. Ägaren kommer. "Han är värken mättad eller tvättad, så han kan inte skada".

Skot henne: benflisor, stickor o. d. s. 13

J. F. G. H.

Acc: 2671

Skogsväsen

Mo. H.

Skogsråt fick makt med en skomakare;
denne måste ibland ut i skogen till honom.
Skogsråt maket: "Då va Gran-Kari, då" s. D. 14.
Skogsrå åker i vagn. Man tågen: "Va i Jesu
namn ä detta!" allt försvinner. s. 14.
Själv. s-15

I. F. G. H.
Acc: 2674

Skogsväsen

Stavnäs, Vl.

Skogråa med lång svans och tuppnäbb. Hon hade haft en kalv (och ridit på ?). s. 2

Skogråa lurar två män att tro, att de skadat sig. Hon förvandlar sig till tjäder och försvinner. s. 3

I. F. G. H.
Acc: 2674

Skogsväsen

Stavnäs, Vl.

Skogråa - Talle-Maja - vände synen på faster; denna vränger tröjan och läser Fader vår. Talle-Maja blev till en stubbe. s. 3.4.

Skogsrå fin - klädd i viden. s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 2703

Skogsväsen

Särsås, Sg.

Skogsfrua såg ut som gammal käring i ansiktet, stor hätt på huvudet; i bak liknade hon en ikålig gran. Hon kom in i stugan och tog ner fars bössa: "Du sha' inte skada mina pojkar mer!" Omöjligt att skjuta med bössan sedan.

s. 1

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2704

Brunskog, Vl.

Skogsråa värmer sig vid elden; försvinner, när Tadervår läses. s. 1-2

Råas kjol såg ut som granbarr. Försvinner, när ett skott skjutes. Den, som sköt, blev sjuk. s. 3

J. F. G. H.
Acc: 2704

Skogsväsen

Brunskog, Vl.

Skogsråa värmer sig i kolarkojan; har "korompe". s. 6-7

En skytt hör tramp som av hästar från kolbottnen vid Bergtjärnet. s. 7-8

Skogsrät anses hålla till där. s. 8-9

I. F. G. H.
Acc: 2704

Skogsväsen

Brunskog, Vl.

En man blir kvitt skogsråa med hjälp av lök, beck och lyttestickerot.

s. 13-14

Skogsråa villar folk: vränga rocken och västen. s. 14

Skogsråa har flytt för kristendomen. s. 14

J. F. G. H.

Acc: 2714

Skogsråsen

Edsleskog, Dl.

Skogråa, gran-Kari, villar och förvänder synen.
Har rosiga kor. Har hästtramns. Visar sig än
som gammal, än som ung. S. 12-13

Skogsrået har rosiga kor. S. 15

Skogsrået har makt med en man. S. 16

I. F. G. H.

Skogsråsen

Acc: 2714

Tedaleskog, Dl.

Ett fint frumtimmer vill byta till sig en svart bock av en vallflicka för många dygdeheter.

s. 17-18

Skogsråa kör in sin boskap före solnedgången.

s. 19

"Rönnrot och lindebarkⁿ skrämmer bort skogsråa.

s. 20

I. F. G. dr.

Acc: 2714

Skogsrået

Edsleskog, Dl.

Skogsråa dödar en man. Hon är särskilt
sökig efter gifta karlar. s. 20-21

Vid hallkällan vid Klövsend har skogsrån
sitt särskilda tillhåll. s. 22

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2729

Gunnarsnäs, H.

Kalle - Lenas möte med skogsrå. s. 1-2

En man skall ej nämna sitt namn för skogsrå. Blir kvitt henne genom att låna Fadervår. s. 3

J. F. G. H.

Acc: 2729

Skogsrået

Gunnarsnäs, Bl.

En man dödar skogsråets kalv; hon hotar med att nilan skall brinna upp för honom. Han kastade en brand efter henne; nilan brann upp.

s. 4

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2729

Gunnarsnäs, Dl.

Skogsråt säges ha inspärrat personer i Brantre kister (hällkistor). s. 5

Hon har varit synlig där. s. 6

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2782

Brunskog, Vl.

Gasten är skogsråas fågel; om man skjuter efter gasten, blir bössan skämd. s. 4-7

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2795

Mo, Dl.

Askan vill åt skogsråma. s. 69

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2824

Hishult. Hall.

Skogsnuvan att skrämma barn med. s. 5

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2841

Bergens. Vg.

Skogsråd styrker på skyttens bössa. s. 97

J. F. G. H.

Skogsvåren.

Acc: 2842

Bollebygd. Vg.

Skogsrat ger tolaren en smörgås.
Hade han ätit den, hade hon fått makt
över honom.

s. 1

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2860

Tönnersjö. Hall.

Skomuan, vacker fram, ihålig bak s. 4.
"Skomuan byker" s. 4
Hon skriker och förvillar folk s. 4.

En ryttare söker locka en vandrare upp på hästryggen s. 5-7.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2867

Södra Läm. Vg.

Skogsfrun bergtog folk - de blev "betagna" = sinnessjuka. s. 9.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2869

Knäred. Han.

Skogsmuan är ihålig bak s. 1.

För vilse s. 1

pa s. 1–2.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 2876 Vänersnäs, Vg.

Skogsrå. "Tesse, ta fot!" "Du kan ta allt-
ihop." Det blev inte mer än några kvart-
timmar kvar efter skogsrån. s. 8

J. F. G. H.
Acc: 2879

Skogsväsen

Hemsjö, Vg.

Fin flicka kommer till en dräng i skogen. Fick bli hans 24:de hustru.

Hästskon! s. 12. 13.

Skogsrål vill göra två män lika långa. s. 13.

Själv. s. 16

Skogsrål vill göra två män "lika vacka". s. 16. 17

I. F. G. H.
Acc: 2879

Skogsväsen

Hemsjö, Vg

"Rydbokäringer" sitta mitt på vägen och koka gröt. s. 18.

Själv. s. 19

J. F. G. H. Skogsrået

Acc: 2891 Örby, Vg.

Skogsrå talar en man. s. 2.
Skogsrået narrar folk vilse. s. 3.

I. F. G. H.
Acc: 2895

Skogsväsen

Nössemark, Dl.

Kolaren lämnade mat o. pengar åt nissarna el. skogsråa, om milan gick bra.
Ej svärja vid milan; då förvände skogsråa ögonen på kolaren, så att han blev som galen.

s. 31

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2908

Långared, Vg.

Skogsrået visade sig för en man.
Hennes utseende. s. 3

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4908

Råda, Vg.

Några skogsrån sutto på vägen och åto. In man trampar i deras mat. s. 5

I. F. G. H.

Acc: 2209

Skogsråsen

Nyed, Vl.

Skogsrået ville vänslas med kolaren; hämnades genom att sätta ny grå rökfånget. Kördes bort med en brinnande stång.

s. 2

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2916

Ödeborg, Dl.

Vacker kvinna med utslaget hår - var
baktill ihålig och hade hästsvans. s. 18
"Tasse, ta fot!" s. 19

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2920

Härna, Vg.

Skogsfrua såg min brors käring -
Hon talade till skogsfrua och blev sjuk. s. 3.

I. F. G. H.

Skogsvåren

Acc: 2922

Dannicke. Vg.

Liten häring baktill ihålig visade sig vid Gullereds bäck.

s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 2927

Skogsväsen

Ödeborg. Dr

Skogsråa med hästsvans under klänningen - s. 5
Gubbe vränger strumpan att skogsråa ej må
få makt med honom. s. 5
En man var ihop med skogråa. s. 6
Själv. s. 7. 8
Fin fröken pamtill - hästsvans i bak. s. 8
Gå baklänges att hon ej må förvilla en! s. 8

J. F. G. H.
Acc: 2932

Skogsväsen

Torp. Dl.

Skogsrå orvade en man, ställde till blåst, gjorde honom sjuk - s. 12
Hon hade hästsvans. s. 13
Hon hjälpte kolaren släcka milan, som brann. s. 13

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2949

Söndrum. Hall.

Skogsrå för vilse s. 1–2.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 2950

Fårgelanda, Dl.

Skogråa.

Grant fruntimmer, som sjöng vackert.
Hade stor, lång romp. s. 6
Hon hade fått veta namnet på en karl-
denne måste gå till henne varje hvåll. s. 7
Han fick ett barn med henne - tussade vargar-
på henne; de åto upp både henne o barnet. s. 7

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2950

Färgelanda, Dl.

Skogsråa gick alltid bakländes. Man bör vända rocken till skydd. s. 8.

Skogsråa sjöng vackert

Hon blev människa, om hon fick barn med en kristen man. s. 9

Mannen bör ej svara skogsrål - då blir han fort. s. 9

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2950

Färgelanda, Dl.

Skogråa dårade manfolk med vacker sång. s. 10.
Hon förvillade kvinnfolk. s. 10
En vise om skogsrån, som uttalade en förbannelse över mannen, som ej ville dricka ur hennes bägare - han skulle ej få omfamma sin brud. s. 11
Själv. s. 12

J. F. G. H.
Acc: 2955

Skogsväsen

Ödeborg, Dl.

Ful käring - klädd som stor, gul fågel - satt på en gårdsgård - skogsråa. s. 4.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2957

Värvik. H.

Skogsråa förvillade far - hon var ett par gånger så lång som far. Far ber Gud - hon försvinner. s. 10

Hon sjöng vackert. s. 10

Den man som varit trungen gå till henne var kväll. s. 10

Vad gör åt Tjuren som ej vill bli kemma - Tibast v.s.v. s. 11

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2957

Vårvik, Dl.

Själv. s. 12.

Skogsbusen – dubbel manshöjd, rött hårsskägg s. 13.

Skogsråa som ett torrt skinn. s. 13

Frivillade folk s. 13. 14

Skogsråa strök med handen på jägarens bössa – sedan hade jägaren tur. s. 14

Vargen Tog skogsrå. s. 16

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2957

Värvik. Dl.

Det schasade i skogen - det var skogsråa, som sprang. Då blev det snart ovåder.

s. 20

J. F. G. H.
Acc: 2959

Shogsvåsen

Vårvik. H.

Shogråa klädd framtill, naken baktill. s. 15
Hade hästsvans. s. 15
Ville till en dräng. Finge hon veta hans namn,
finge hon makt över honom. s. 15
Vränga ett plagg, om hon kom. s. 15
Sjöng vackert.. ville locka till sig manfolk. s. 15
Ej kärma henne – få se ful häring. s. 16

J. F. G. H.
Acc: 2972

Skogsvåsen

Laxarby, Dl.

Själv. s. 12
Skogsråa lillade – s. 13
Satter fast i en stock – s. 13.
Skogsbusen stor med svart slokhatt –
förvandlade sig till en stubbe – förvillade folk. s. 14
Skogsbusen befruktade en hustru – det
blev ett starkt piltebarn – s. 15

J. F. G. H.
Acc: 2972

Skogsväsen

Laxarby, Dl.

Skogsråa förvillade folk. Skapade sig till fågel eller hare. Vächte kolare. Ej tala om för henne vad man heter. Svår mot de manfolk hon fått tag i -. Hade hästsvans. s. 15. 16

Tillhörde Lusefärs släkte s. 16

Hon dräpte en man. s. 16/19

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2972

Laxarby, Dl.

Skogråa förvillade folk. s. 16
Satt på en stubbe och stickade... s. 16, 18
Själv. s. 17, 22
Skogråa lillade. s. 18
Stort, svarthlätt puntimmer – s. 19
Farligt att kola på skogråas backe – hon tog
hälften kolet. Satte eld på mila. s. 20

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4972

Lakarby, Dl.

Hur skogsråa var klädd när hon en julkväll hämtade ut gubben i Kasena. s. 21
Hon stickar strumpor. s. 22, 23
Utklädd i tak- s. 23
Hon körde i skogen efter hästar - s. 24
Hon kom in i stolvik och vänslades med karlen. s. 25

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2977

Vårvik. dc.

Skogsråa ville övernatta i en stuga. Fick ej stanna. Gick under tillrop av en förbannelse.

s. 9.

J. F. G. H.

Acc: 4978

Skogsväsen

Lakarby, Dl.

Skogsråa - en man tilltalar henne och blir förvillad. s. 4

J. F. G. H.
Acc: 2981

Skogsväsen

Gunnarsnäs. Dl.

Skogsråt fick makt över en karl. "Malt och salt och pepparrot är eran tjurs bästa bot". s. 1.2.

Skogsråt ville spinna åt Malin i Tångebyn. Malin skulle gissa vad skogsråt hette. Hennes man hör vaggvisa från berget: "Jag heter Ragnfrid. Skogsråts barn skulle ha kristet kött." s. 3.4

J. F. G. H.
Acc: 2985

Skogsväsen

Gunnarsnäs, Dl.

Skogsrå vid mälar. Kvinna på fin häst. Hästen har guldskor. Hon rider runt kolarens eld. s. 1, 2.

Skogsrå som fin dam vill övernatta hos kolaren. s. 3

J. F. G. H.
Acc: 2986

Skogsväsen

Åmåls landsf. Dl.

Skogråa - gammal gumma i granna kläder. s. 13
Bäst att läsa "fader vår", då hon visade sig. s. 13
Förvillade folk. s. 13
Skogråa hördes hugga- härmade kolaren. s. 15
Hon hjälpte en kolare- denne stack henne med
en eldbrand. s. 15
Hon vallade kor. s. 21.22

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 2986

Ämäls landsf. Dl.

Skogråa låg på Tjäderspel. s. 15, 17
Själv. s. 17
Fick makt över den vars namn hon visste. s. 17
Vålde ej sång. s. 18
Den som hon fått makt över- han löses
genom att man skjuter över honom. s. 18

J. F. G. H.
Acc: 2986

Skogsväsen

Åmåls landsf. Dl.

Skogråa hade hästsvans. s. 18
Skogråa i gestalt av stor fåget förrillar en man och skrattar så åt honom. s. 19.
"Skogsjungfrua" behöll koma i skogen över natten. s. 20
Skogsbusen, busen i skogen. s. 21
Det var smått folk i skogen. s. 21

J. F. G. H.

Acc: 2989

Skogsväsen

Tösse, Dl.

Skogsråa förvillar folk. Han hade svans. s. 5
Dräng såg henne på marknaden: "Fröken skall
vara snäll dra in släpet." Han fick pengar. s. 5
Själv. s. 6
Villogräs vållar irregång. s. 6

J. F. G. H.

Acc: 9990

Skogsväsen

Lekarby, Dl.

Skogsåa ledde folk vilse. Man skulle gå i motsatt riktning mot den man ansåg vara den rätta. s. l.

Ta av sej kunnskåret, göra en ögla därpå och se genom denna. s. l

J. F. G. H.
Acc: 2991

Skogsrå

Göteborg.

Skogsrå- vacker flicka med hästsvans. s. 5
Såg man skogsrål på ryggen, blev det ovåder. s. 5

J. F. G. H.

Acc: 2995

Skogsvåsen

Lemm. Vg.

Skogsmuran. (i Lemm !!!!½) p. 5.

J. F. G. H.
Acc: 3001

Skogsväsen

Botilsäter, Vl.

Skogsrå - hade man sett henne gå på en stig, skulle man ej gå på stigen på 8 dagar - eljest dödsfall. s. 1.

Skogsrå först som vacker, ung flicka, redan som en planka. s. 1

I. F. G. H.
Acc: 3004

Skogsvåsen

Gunnarsjö, Vg.

"Skogakåringa" shråmde en gubbe. s. 6.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 3005

Kalv, Vg.

Skogsrål som jungfru lockar man med sig, men han hinner henne ej. . s. 1.2

I. F. G. H.
Acc: 3017

Skogsväsen

Tveta, Vl.

Skogsråa skickade ut harar o. fåglar,
som ingen kunde skjuta. s. 2.
Klockshav eller järnfrån hyrkogården låg-
ges i bössan.. man kan skjuta skogsråa s. 2
Skogsråa kunde få makt mer folk och få. s. 3

I. F. G. H.
Acc: 3018

Skogsväsen

Bro. Vl.

Skogråa förvillade sagesmannen. s. 4
Gräs från taket norr om skorstenen botar. s. 4
Skogsråa gav lärdom ang. tjuren, som ej följde korna. s. 5

J. F. G. H.
Acc: 3019

Skogsväsen

Åmåls landsf. Dl.

Vargarna jagade skogsråt. "Passe ta fot"-motivet. s. 1

Skogsråa hoarhöll horna i skogen. s. 19

Pibast och vendlarot ordineras av skogsråa för tjuren som ej går hem — s. 20

Smågrisar trivas om de ha stråu från den hälle, varpå de fölts — s. 20

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3044

Karl Gustav. Vg.

Skogarna belönar en man, som gjort henne en tjänst - ger honom en ovanligt bra bisvärm.

s. 11

I. F. G. H.
Acc: 3025

Skogsväsen

Gestad. Dl.

Skogråa var öknader efter karlfolk - förvillade dem; de sprang till henne nattetid. s. 9

Visste hon karlens namn, hade hon makt över honom - s. 10

Vränga vänstra strumpan. s. 10

Villgräs - hur vilsen man kan bli - s. 10, 11

Skogråa som vacker, grann kvinna - s. 12

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3025

Gestad. Dl.

Själv.

s. 13. 14

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3040

Järnskog. Vl.

Skogsrät i dalkullas gestalt lälar på ett berg.

s. 5

J. F. G. H.

Acc: 3043

Skogsråsen

Gertad. Dl.

"Vasse, ta fat!" p. 3.

"Skogstrollet." p. 5.

J. F. G. H.
Acc: 3060

Skogsväsen

Gärdhem. Vg.

Bonde rädde skogsfrun med barnet.
Yxan! Pojken blev sedan adopterad av
sin far — s. 2.

I. F. G. H.

Acc: 3060

Skogsväsen

Vänersnäs, Vg.

Skogsråt anfalles av vargen. "Varre, ta fot!"

s. 16.

J. F. G. H.
Acc: 3069

Skogsväsen

Ulling, Vg.

Skogsråt bad en man att få låna hans vantar, vilket det fick. Tjungbyhörn: "du man som mig vantarna gad o. s. v."

Ihålig baktill.

s. 1

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3090

Svanskog, Vl.

Ej nämna någon vid namn efter solnedgången. Skogsråa fick makt över den vars namn hon kände. s. 17

Ge tjuren, som ej stannar hemma om nätterna vitlök, hackeben och pecksten. s. 17

Skogsråa har inte något manfolk. s. 18

J. F. G. H.
Acc: 3090

Skogsvåsen

Svanskog, Vl.

Skogsråa kunde ta mjölken från den kvinna, som sjöng när hon mjölkade. s. 18

Skogsråa på marknaden. Drängen säger: "Ta åt sej svansen, skön jungfrun!" s. 19

Giftermål med skogsrå. Skogsråt rätar at en hästsko. s. 19.20

Skogsråt ger vallgosse en bagge som beläning. s. 20

J. F. G. H.
Acc: 3090

Skogsväsen

Svanskog, Vl.

Spår efter nahen fot i snön – skogsråt hade gått fram där. Hon hördes sedan sjunga. s. 21
Rej säga ordet "skogsråa", när man är i skogen – då får hon makt med en. s. 21
Skogsråt som vackert klädd kvinna. Hade långt, ljust hår och lång hästsvans. "Frua ska hålla åt sej släpet." Lovas belöning. s. 22.23

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3090

Svanskog, Vl.

"Tasse, ta fot!" s. 24
Skogsråa med väldig kreaturshjord. s. 25
Man vrängde rocken, då man fick se henne. s. 25
Gran-Kari. s. 25
Ogvelsträck och kamfort skydda mot skogsråa. s. 26
Skogsråa får kvinna med sven. s. 26
Kallar en dräng "bortjus". s. 26

J. F. G. H.
Acc: 3090

Skogsväsen

Transkog, Ve.

Själv. s. 27.
Skogpåa Tog varje karl, som kom till skogen vid Nås. Flyr då man läser Fader vår. s. 28
Skogpåa stod med yxa över sovande man. s. 29
Skogpåa som stor, vit märr. s. 29
Visar gumma gyckelsyn. s. 30
Skogpåa som fal gumma med kreatur. s. 31

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3091

Svanskog, Vl

"Skogråå förvandlade sig till trollkare. s. 30
Skjutes med kvicksilver bland haglen. s. 30
Haren blev till en lös stubbe. s. 30

Ej sjunga medan man mjölkar. - Skogråa fick makt över "sjungmjölk". s. 34

J. F. G. H.
Acc: 3102

Skogsväsen

Dalstorp, Vg.

Mannen som hade en pojke skog med
skogsfrua. s. 4.
Milafrua tillade till kolaren ibland. s. 5

J. F. G. H.

Acc: 3104

Skogsväsen

Ljungarp. Sg.

Skogsrå ber mosmästaren gjuta en järnkrona åt henne. s. 11.

Själv. s. 11. 12

Milafrua besökte kolare. s. 13

Skogsrå kallad Sissla i Bonnö-kon säges kliva över vägen, men det blev inga spår i snön. s. 14

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 3107

Nittorp. Vg.

Kölafma kom till kolaren emellan-
åt. Hon var som en fin fröken fram-
till. s. 20

Benämningen skogsrå okänd. s. 20.

J. F. G. H.

Acc: 3108

Skogsväsen

Getinge. Hl.

Skogsråas utseende - s. 7.
Hon förvillade folk - vränga ett plagg. s. 7.
Skogsnuva - do. s. 8

J. F. G. H.

Acc: 3114

Skogsväsen

Steninge. Hll.

Skogsrå och Kärrå. p. 5.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3116

Skällerud, Dr.

Skogråa sjöng vackert s. 12
Var grann. s. 12
Hade hästsvans. s. 12
Skogråa ger råd angående botande av en
mans otrobet - hake och hyske - s. 13
sjäbo. s. 13
Hade inte något manfolk. s. 13

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3116

Skällerud, Dl.

Man skyddar sig mot skogsrät genom att vränga rocken. s. 14

Hon vallade kor - s. 14

Urholkad och med hästsvans. s. 15, 16

Kasta stål efter skogsrät. s. 15

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3118

Pisselskog, Dl.

Man som skogråa hade makt över – s. 5
Han skot skogråa med spån av en ring, som varit med om vigsel 3 gånger, stål som varit stulet tre gånger, väl kammad, tvättad-hade bitit i en lök. s. 5
Själv. s. 6
Stickade strumpor med silverspetor. s. 6

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3118

Tisselskog, Dl.

Skogråa kan ej gå över rinnande vatten. s. 7.
Hon spelade som tjäderspel. s. 7
Hon förvillade karlen. s. 7
Hade hästsvans. s. 7
Lillade vachert. s. 7

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3122

Skällerud. Dl.

Skogråa skör framtill - hade lång svans. s. 5
Besökte kolare. s. 5
Förvillade folk. s. 5.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3145

Gunnarsnäs, Dl.

Östan slog ihjäl ett skogsrå - med svans. s. 14.

Skogsrået fick makt över dem, vars namn
hon kände. s. 15

Svänga rocken - då hade ej skogsråa makt. s. 16

Att ha stål i skohlackarna - då kunde
hon ej följa efter. s. 16

J. F. G. H.
Acc: 3127

Skogsväsen

Gunnarsnäs, Dl.

Skogråa med lång svans - s. 4
"Mamsell ska dra opp släpet": Belöning s. 4.
Oroar milan. s. 4

J. F. G. H.
Acc: 3129

Skogsväsen

Sunnersberg. Vg.

Skogsfrua omtalar för karlarna, var de bortlupna hästarna funnos. De lägga $\frac{1}{4}$ kaka bröd på en stubbe som belöning åt henne. s. 2.

Tjälv. s. 2. 3.

Lövischa fanns i lövskogen i Sunnersberg – var en ung, fin tös. s. 3.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 3133

Älgå, Vl.

Skogsbasen, basen i skogen - s. 4
Skogrå - Grankott-Kari. förvillar folk. s. 4,5
Hon förvillade en kviga. De gav henne liber-
stelk; då kom hon hem. s. 4
Hon skrattade och sjöng - s. 5
Kom finklädd till karlfolk. s. 5
Skogrå i högen Högfögren. hade svans. s. 6

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3133

Ålgå, Vl.

Skogråå borhade på korna. s. 7
Hon var närgången mot en karl- Han läste
Fader vår och hon försvann. s. 7
Hon kom ledande med en ko. s. 8
Vargen och åskan förföljde henne. s. 9
Hade långt hår. s. 9

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 1133

Älgå, Vc.

Skogsråa ville låna mörkkärnan i bondgård. s. 10
Hon hade tvingat sina döttrar Lippan och
Snörlippan att åta ihjäl sig på hål-föräldr
ej att man kunde gömma mat till morgondagen. s. 10
En karl hade lagt sig i skogsråes väg.
Skogsråa "tilla" på sina kreatur. s. 10, 11
Skogsråa ägde en björnen. Rek. s. 37

J. F. G. H.

Skogsvänen

Acc: 3135

Älgå, Vl.

"Tasse, ta tot!" s. 61

I. F. G. H.
Acc: 3137

Skogsväsen

Gunnarskog, Vl.

Kvinna sitter på en stubbe och kammar sitt guldgula hår. Ju man gifte sig mer henne. Han blev stygg mot henne. Hon visar prov på o-vanlig styrka.

s. 5.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3140

Skogsråa, Ve.

Skogsråa.

Ger tur åt jägare som gjort henne till välje. s. 7.

Hon narrar folk vilse. s. 7

Hon "tillade" i skogen. s. 7

Förvandlar sig till en stubbe, skrattar o.s.v. s. 8.

J. F. G. H.
Acc: 3142

Skogsväsen

Järnskog, Vl.

Skogråa gjorde sig lik vilket fruntimmer som helst. Förvillade en gumma. s. 5

Hölls gärna i bärfällen och bråtar. s. 5

Karl, som måste ut till skogråa var natt, botas med murbruk på norra sidan skorstenen, liberstelk, hysko. hake —. s. 6

J. F. G. H.

Skogsråsen

Acc: 9142

Jämtskog, Vl

Skogsåa och sjöråa var samma företeelse. Var
ibland i skogen, ibland i sjön. s. 7.
Visade sig mot ovädra. s. 7.
Själv. s. 8.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3144

Karlanda, Vl.

Skogpåa hade långande brås. s. 2

själv. s. 3

J. F. G. H.
Acc: 3150

Skogsväsen

Asklanda, Vg.

Förskräckligt grann fru - det riktigt blänkte av henne. Ihålig baktill. s. 6.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3154

Östervallskog, Vl.

Skogråa var en stor kärring – s. 5
själv. s. 5.
En karl bad henne "stötte öpp rumpe." s. 6.
Skogråa hade kor s. 6.
Skogråa tvättade sin park vid sjön. Härtvarn. s. 7.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 3156 Hälanda, Vg.

Skogsrå ropade i skogarna; då skulle det
bli ont väder. s. 4

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3157

Nittorp- Vg.

Skogsfru ihålig i bak. s. 5
En karl hade en son med skogsfru.
Sonen igenkändes - hade fadrens yxa. s. 5
En karl gick mitt genom skrevet
på skogsfrua. Den, som var i syne, gick
åt sidan. s. 6

I. F. G. H.
Acc: 3163

Skogsväsen

Fotskål, Vg.

Några granna töser. Karl börjar tala med dem. De hänga sig på honom. s. 6

J. F. G. H.
Acc: 3171

Skogsväsen

Östervallskog, Vl.

"Tussbast och linnerot,
galet gjorde jag, när jag gav dej bot." s. 13
Skogråa repade gräs i ett gärde. s. 14
Skogråa med svans. s. 14,15
Skrattar då milan brinner. s. 15
Skogråa har långt hår och långa bröst. s. 15
Fick hon veta namnet på en karl — — s. 15

I. F. G. H.
Acc: 3176

Skogsväsen

Jösse Ny, Vk.

Skogråa kom ledande med en ko. Hon hade grön klänning och grön huvudduk. Långt hår. s. 8
Ledde folk vilse. Man bör läsa "Fader vår." s. 8
Kunde göra att fjärhanen blev omöjlig att skjuta. s. 9
Ej nämna någons namn, ej tala om henne på kvällen. s. 9
Hade hästsvans. s. 9
Själv. s. 9

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3176

Jösse Ny, Vl.

Skogsrået råd: "Du skall ta tibast och vändel-
rot och mossa på tahets norra sida" — s. 10.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3179

Jösse Ny, Ve.

Busen i skogen - skränna barn med honom. s. 6
"Gra-kötte Kari." Förvillar folk. s. 6
Hade hästsvans. s. 7
Farlig om hon visste ens namn. s. 7.
Vränga rock eller tröja. s. 7.

I. F. G. H.
Acc: 3180

Skogsväsen

Gunnarskog, Vl.

Skogsråa leder sin bjällerko förli en hvinna; lovar denna få en likadan. Troligen hade skogsråas tjur betäckt hvinnans ko – grå halv. s. 5.

Akta släpet. s. 5.

Som ett baktråg i ryggen. s. 6

Rij låta honom veta karlens namn! s. 6

Skjuta över den som hon fått makt över. s. 6

I. F. G. H.

Acc: 3180

Skogsvåren

Gunnarskog, Vg.

Vargen förföljde skogsrå, som sökte skydd på en mila.

s. F.

J. F. G. H.

Acc: 3181

Skogsväsen

Holmedal. Sl.

Själv.

o. 1.

J. F. G. H.
Acc: 3183

Skogsväsen

Alingsås landsf. Vg.

Vilsegång beror på örter - vränga socken. s. 4
Tjälv. s. 4
En mamsell kom till en man med smör
till hans bröd. han tordes ej rösa det. s. 5

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3187

Hedared. Vg.

Vilse - ta av sig vänstra strumpan och ta den på igen. s. 6

Måns hastade ett eldglöd på skogsråt-fick ett slag igen, så tre revben bräcktes. s. 6.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3188

Härryda, Vg.

Baktill ihålig, framtill grann kvinna vill ge en dräng smörgås. Då drängen högg av sig ett finger, förrökte hon ta detta. s. 4

Göra två män lika långa. s. 5

J. F. G. H.
Acc: 3190

Skogsväsen

Värmskog, Vl.

Skogråa tände på milan, men tomte-
gubben vakade och vächte kolaren. s. 40.
Skogråa som vanligt puntimoner. s. 40.
Tallmaja, Gramaja. s. 40

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3192

Kinnared, Hl.

Skogsfrun Karlgaten. o. 3.

I. F. G. H.

Acc: 3194

Skogsväsen

Gunnarp. Hl.

Skogsfrua vacker flicka- ryggen som
ett baketråg.

s. 8.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3198

Gunnarskog, Vl.

"Dra in släpet." s. 1.

Skogråa förvände synen. Koskocken försvann. s. 1.

Förvandlade sig till stubbe eller rot. s. 2.

Dräng gift med skogråa. Hästskon. s. 2. 3

Bortbyting: Skogsrå kom med rätta ungen! s. 24

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3199

Stavnäs, Ve.

Skogråa visar sig i gestalt av meddelarens syster. s. 27.

Knektar hade ont av henne vid Nås. s. 27.

Hon kom i Johanna Rapps gestalt. s. 28.

J. F. G. H.

Acc: 3205

Skogsväsen

Kvinnestad. Vg.

Skogsråa kallade på kolaren. "Nu har jag narrat kristet blod." Han blev ej av med henne på 15 år sedan —

s. J.

J. F. G. H.
Acc: 3207

Skogsväsen

Värmskog, Vl.

Skogråa hade kor. Hon vallade dem bindande på en strumpa. s. 9.

Skrattade. s. 9

Man som fick barn med skogråa. Finnhäring ordnade så att vargarna åto upp henne.

De skötto I gånger mellan honom och skogråa. s. 10

I. F. G. H.
Acc: 3207

Skogsväsen

Värmskog, Vl.

Skogråa å ute och driver med sina hundar. s. 11
Buse, skogsbuse. Gramaja. s. 12
Skogråa var 4 gånger större än vanlig kvinna. s. 12
Hade slånghappa på sig. s. 13
Vållade skjutsar olyckor. Åkte med. s. 13
Förvillade karlarna. s. 13.
Hade hundar och hreatur s. 13

I. F. G. H.
Acc: 3207

Skogsväsen

Värmskog, Vl.

Skogråa skickade ut trolltjäder och trollorre. s. 14.
Ej hälsa på skogråa - då får hon matet. s. 14.
Ej ropa någons namn på kvällen. s. 14
Nämna Jesu namn - då blir man hvitt kunne. s. 14
Själv. s. 16
Gubbe läste bort skogråa. s. 17
Skogråa - hur hon var klädd. s. 18

J. F. G. H.

Acc: 3211

Skogsrået

Frykerud, Vl.

Skogsrån förvillar folk. Exempel. s. 4.
Hade hreatur. s. 4.
Kan skjutas med silver. s. 5.
Hade hårtsvans. s. 5.

J. F. G. H.

Skogsvösen

Acc: 3212

Stavnäs, Dl.

Skogråa med halmhatt, förkläde, grön klänning.

s. 13.

J. F. G. H.
Acc: 3214

Skogsväsen

Skrö, Vg.

Skogsråa slog två gånger hatten av en man; denne svor till, blev förvillad. Hon var arg på honom, emedan han tagit ett paraply och ett halskläde, som han hittat i skogen.

s. 6. 7.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3257

Ambjörnarp. Vg.

Skogspun iakttagen i gick ned i Byrjön.
Baktill ihälig. s. 3

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3260

Tranemo, Vg.

Skogsrå-frun – granut fruntimmer. Meddelaren har sett henne. s. 5.

Baktill ihålig. s. 6

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3283

Knäred. Hl.

Skogsrået hörde med en bondes hästar över ett bottenlöst kärr.

s. 1.

J. F. G. H.
Acc: 3986

Skogsväsen.

Gällstad, Vg.

Skogsgubben, skogsbysen - klädd i granris.
Ledde folk vilse. Man skulle då sätta sig på
en vindfälla och vränga rocken. s. 10.
Julnatten högg skogsgubben sin årsved. s. 10,11
En pojke var son till en skogsbyse. s. 10,11
Kvinna omhuldas av skogsmannen - hon kunde
ej sedan "avla" barn. s. 12

J. F. G. H.
Acc: 3280

Skogsväsen

Gällstad, Vg.

Skogsfrun ledde folk vilse. s. 13
Ihålig i bak. s. 13
Hon äkte med på lasset. s. 13, 14
Hon skrattade. Försvann. s. 14.
Ville ta jägare i hand - han räckte henne bössan. s. 15
Förvandlade sig till rådjur - jägaren sköt bom. s. 15

J. F. G. H.
Acc: 3286

Skogsväsen

Gällstad, Vg.

Offra mat till skogsfrun på en stubbe — man får tur vid kolningen. s. 16.

"Tack för gott mål,
vid nole sidan blir det snart ett hål." s. 16

Skogsfrun besöker i hustruns gestalt kolaren. s. 17

Hustrun sticker vigselringen mellan mannen ah skogsfrun. Han är redan impotent. s. 18

J. F. G. H.
Acc: 3291

Skogsväsen

Gillberga, Ve.

"Skogråa" väcker kolaren.
Hon kom i gestalt av kolarens hustru. s. 22.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3292

Nor. Ve.

Ville man narra skogsråa, skulle man
svänga rock eller mössa. s. 8.

J. F. G. H.
Acc: 3292

Skogsväsen

Södra Ny. Ve.

Skogråa ledde en ko. Hon tillade in genom fönstret. s. 20

I den trakten gick Joek ofta vilse. s. 20

J. F. G. H.

Skogsrösen

Acc: 3292

Tveta, Vl.

Skogråa som trasigt klädd kvinna-
försvinner. Det skrattar i skogen. s. 29

J. F. G. H.
Acc: 3300

Skogsväsen

Hälanda, Vg.

Skogsrå förvillade en gumma. s. 3.
Åtkan slog efter sånt. s. 3

I. F. G. H.
Acc: 3302

Skogsrået

Ålgarås i Vg.

Skogsfrun beskrives som lagen, ung kvinna. s. 22.
Skälig i ryggen som en gryta. s. 22.
Fick makt över den man, som trampat i
hennes spår. Han kastar spegel och ställer
pamp i henne – hennes makt över honom slut s. 23.
Kunde göra 2 män lika långa. s. 23
Förvillar folk. s. 24

J. F. G. H.

Acc: 3302

Skogsrösen

Älgarås, Vg.

Kolabusen, koltrollet, väcker skolaren. s. 24. 25

Kolarpuken väcker skolaren. s. 26.

J. F. G. H.

Acc: 3304

Skogsväsen

Kållunga, Vg.

Kjälv.

s. 6.

J. F. G. H.
Acc: 3309

Skogsvåsen

Mjöbäck. Vg.

Fin pöken besöker kolare. s. 8.

I. F. G. H.
Acc: 3320

Skogsväsen

Surteby-Kattunga. Vg.

Vacker flicka värmde sig vid elden. Ville ej visa ryggen. En man skot på henne-men det var en ande! s. 7.

J. F. G. H.
Acc: 3323

Skogsväsen

Östorp, Vg.

Fin fröken ville bjuda en gubbe på brännvin.
"Nej, i Jesu namn!" Ihålig baktill. s. 2.
Åledalsfrua. Hon försillade en gubbe, förvände
hans syn. s. 3.

I. F. G. H.
Acc: 3327

Skogsväsen

Berga, Vg.

Stor, lång fru, ihålig i bak. Det var skogsråd. s. 6.
Själv. s. 6,7.

Stor fru agerar mora i ett hus, byggt över
hennes väg. s. 17.

J. F. G. H.
Acc: 3332

Skogsväsen

Ö. Åmtervik. Vl.

"Själv." s. 13.

Fick makt över den man, vars namn hon kände. s. 13, 14.

Visade sig som stubbe. s. 14.

Trampade man på skogsråts väg, blev man förvillad. Skogsråa hade svans. s. 14. 15

Hjälpte tolaren, som var henne till lags. s. 15.

J. F. G. H.
Acc: 3342

Skogsväsen

Bogen. Ve.

Skogsråa skiftade skepnad. s. 12.
Hon hade svans, som släpade. s. 12. 13.
Hon vallade sina kor
Fick makt över den man, vars namn hon kände-
man skjuter över en sådan – s. 13.
Hon sände en mängd fåglar, omöjliga att skjuta. s. 13.
Förvandlade sig Till en stor stubbe s. 14

J. F. G. H.
Acc. 1942

Skogsrösen

Bogen. Ve.

Skogsråa förvillar folk. s. 14.
Kvällsvart där hon höll till. s. 15
Berghunden var hennes vallhund. s. 16

J. F. G. H.
Acc: 3345

Skogsväsen

Ekshärad. Vl.

Bokhållaren Wennerstrand gift med skogsråa. Vad hon sjunger en natt, då W. ej kunnat komma: "Packa dig hem o.s.v." — s. 20.

J. F. G. H.
Acc: 3346

Skogsväsen

Gräsmark. Vl.

Skogsråa med svans, som släpade. s. 17.22.
Soldat hade samlag med henne. Tur med fiske. s. 17.
Förvände ögonen på folk. förvillade folk. s. 18.
Skogråa med vitrosig kalv. s. 19.
Hade ihålig gran till rygg. s. 20.22
Peckersgutten gifte sig med ett skogsrå – denna klämde ihop en hästsko. s. 21

J. F. G. H.
Acc: 3357

Skogsråen

Lysvik. Ve.

Skogsråa hjälper tcolaren. De få barn ihop. s. 16.
Skogsråa laddar bössan åt tcolaren - han
skåt henne. s. 18
Hon hade svans. s. 17.
"E rå" födde barn i tcolarekojan. s. 18.
Skogsråa plockade bort alla bären. Skrattade. s. 19.

J. F. G. H.
Acc: 3357

Skogsväsen

Sunne, Vk.

Skogsråa som vacker kvinna men med
röd rävsvans. En man förälskas av henne. s. 20.

J. F. G. H.
Acc: 3357

Skogsväsen

Lysvik. Vl.

Fin flicken besöker kolare. "Akta klåpet!"
Kolaren slår henne med en rönnvidja - då blev
hon borta. s. 21.

Skogråa på lasset. s. 41. 42.

"Vasse, ta fot!" s. 43.

Stål skyddar mot skogsrå. s. 43.

J. F. G. H.
Acc: 3359

Skogsväsen

Ö. Ullerud, Ve.

Skogråa sökte väldta en man. s. 11.
Skogråa hade svans. s. 11. 16, 18
Skogråa hade kreatur på bete. s. 11.
Hustrun frågar skogsråt, vad hon skall
göra vid Sjuren – ge honom dyvelsträck m. m. s. 13.
"Djusbast och bävergäll, tvi mej som lärde dej" s. 14.

J. F. G. H.
Acc: 3359

Skogsväen

Ö. Ullerud. Vl.

Skogsrå kom som en "telosse" och satte sig på milan. Själv. s. 15.

Kolaren skulle slå i tallen och varsko skogsrå, som skulle milan. s. 15, 16.

Skogsrå skjutes med silverkula.

Förvillar folk. man skall vända rocken. s. 16

I. F. G. H.
Acc: 3359

Skogsväsen

Ö. Ullerud, Ve.

Skogsråa gjorde sig till rugga med grisar. s. 17.
Hon visade sig som kvinna med duk på huvet. s. 17.
Hon vill göra två män lika långa. s. 20.
Tasse, ta fot! s. 20, 21
Hade kosvans. s. 21.
Farligt om hon fick veta en mans namn. s. 21.

J. F. G. H.
Acc: 3363

Skogsväsen

Ransäter, Vl.

Själv. s. 4.
Skogsräa förvillade folk. s. 5.
Gick man över hennes spår- vilse! s. 5.
Vränga hundplagget. s. 5.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3364

Fryksände, Vl.

Mila, som stod i vägen för skogsråa,
rämnade.

r. l.

I. F. G. H.
Acc: 3364

Skogsråsen

Lekvattnet. Vc

Skogsråa lockar på sin boskapshjord. s. 10.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3365

Örby, Vg.

Skogsman förrättade en kvinna - var
liten som den vackraste docka med långt
hår.

s. 14.

J. F. G. H.

Skogsråsen

Acc: 3371

Kinna, Vg

Skogsrået kom ut ur ett berg - följde en gojhe.

s. 4,5.

J. F. G. H.

Skogsvägen

Acc: 3377

Fors. Vg.

"Jasse, ta fot!"

s. 6.

Skogsvåsen

3380 Ambjörnarp. Vg.

Själv. s. 1.

J. F. G. H.
Acc: 3388

Skogsvåsen

Kyrkefalla, Vg.

En mans äventyr hos skogsfrun i ett berg.

s. 1-3.

I. F. G. H.
Acc: 3389

Skogsväsen

Sunnemo, Hl.

Skogsväsen varnar kolaren för att arbeta i dagsättet. s. 9.

Tomten ofta vid milor. s. 10.

Pojke måste följa skogsrå - kallas åter! s. 11

Skogsrå vaktar sina kreatur - dräng, som ropat efter henne, blir svårt sjuk. s. 12. 14

J. F. G. H.
Acc: 3389

Skogsväsen

Sunnemo, Vk.

Fin dam övernattade i kolarkoja – hon förvandlas till get. s. 15–17.

Skogsrå bosätter sig i stuga hos en gift man – först den tredje prästen lyckas få bort henne – s. 17

Skogsråt – vacker kvinna med svans. s. 18.

Par skepnad av vit killing – sedan fin dam. s. 18.

J. F. G. Hs.
Acc: 3389

Skogsväsen

Sunnemo, Vr.

Trappstoen fick barn med skogsrået. s. 19
Berghunden ha många rätt- s. 20
Skogsrå utklädd till kolarens hustru. s. 21
Skogsrå vallar kor. s. 21, 25,
Skogsrå som fjärbäss-get. s. 22.
Ola fick flera barn med skogsfrun. s. 23
Präst visade skogsrå + barnen ner i jorden — s. 23.

J. F. G. H.
Acc: 3389

Skogsväsen

Sunnemo. Vl.

Fragmentarisk Själv-sägen: "Har du känt varmare gröt?" s. 26.

Själv - s. 27.

Skogsråt utklädd till bondkvinna. s. 28.

Bergråt med långt släp - besöker kolare. s. 29.

Håll upp släpet! s. 29.

J. F. G. H.
Acc: 3393

Skogsväsen

Sunnemo, Vl.

Skogsrat med huvudduk och halskläde. s. 28. 29.

J. F. G. H.
Acc: 3394

Skogsväsen

Sunnemo, Vl.

Kolare och skogsrå ha barn tillsammans-
prävt driver ner henne i jorden under en
björk.

p. 14

J. F. G. H.

Acc: 3402

Skogsrået

Renåsa, Vg.

Skogsrå som vacker kvinna i ett träd- jäga-
ren tar ut skottet och går hem.

s. 4

J. F. G. H.

Acc: 3402

Skogsväsen

Hassle, Vg.

Två skogsrån visade sig — s. 8

J. F. G. H.
Acc: 3402

Skogsvåsen

Ransberg, Vg.

Hj sätta mälan över en skogsstig - s. 39.42
Skogsråts utseende. s. 41
Hjälper kolare. s. 41

J. F. G. H.
Acc: 3407

Skogsväsen

Värmskog, Vl.

Skogråa. Själv. s. 19.
Förvände synen på en kart. s. 20.
Narrade till sig kor och behöll dem. s. 20.
Mjölkade korna i skogen. s. 20.
Skjuts över ko, som hon förullat. s. 20
Vaktade milan. Kallade på kolaren. s. 21
Slåtte milan. Hur hon var klädd. Hade svans. s. 22.

J. F. G. H.

Acc: 3450

Skogsväsen

Gårdhem. Vg.

Skogsrå jagad av berggubbe tio hårt. s. 22.

Hade långa bröst. s. 22

J. F. G. H.
Acc: 3456

Skogsväsen

Väne-Åsaka, Vg.

Spår efter skogsråt i snön. s. 10.
Hon gav jägaren jaktlycka. s. 11.
Hon kunde förgöra bössor. s. 11

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3463

Segerstad, Vl.

'Skogråa' ropade gummans namn. s. 15

Var ett troll; kunde klä sig i vilken skepnad som helst. s. 15, 18.

"Hanka upp släpet!" s. 15, 16.

Vållade vilsegång. s. 16

Stål skyddar mot skogsrät. s. 17

Skogsrät åkte med på lasset. s. 17

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3470

Åsbräcka, Vg.

Skogsfrua - en gram kvinna, som sätt
vid Ulmehall och sydde på en näsduk. s. 12.
Hon var naken i bak. s. 12.

J. F. G. H.
Acc: 3475

Skogsväsen

Väse, Vl.

Skogråa gick framför en man – lika långt avstånd alltid –

s. 3.

J. F. G. H.
Acc: 3477

Skogsväsen

Ölme, Vl.

Själv. s. 19.

Skogråa laddar bössan åt jägare - sedan sköl denne ofantligt mycket. Blev förhäxad men botad genom skav av kyrknycheln - s. 20.

Skogråa fick makt med fock, som bar granris. s. 21

Skogråa förvandlade sig Till en stubbe. s. 22.

Skogråa klädde ut sig Till bondgumma - s. 23

J. F. G. H.
Acc: 3477

Skogsväsen

Ölme, Vl.

Skogsråa hade svans. "Dra in släpet"! s. 23, 25. 27.
Vächte kolaren. s. 24
Kolaren glömde att slå i tallen. s. 25
Skogråa satte sig på hästens rygg – s. 26
Skogråa gjorde sig 1) till hare, 2) till kvinna. s. 28.
Förvillar folk – hur de botas. s. 29.
Skogsrå på vedbacken. s. 30

J. F. G. H.

Skogsråsen

Acc: 3478

Olme, Vl.

Lövjerskan var "en sådan som skogsråa" -
var farlig.

p. 31.

J. F. G. H.

Acc: 3482

Skogsväsen

Lungsund, Vb

Skogråa med svans tvättade sig i sjön. s. 1.
Männen borde ej kalla varandra med rätta namn. s. 1
Stockändar, som blevo över vid kolning, kallades puker. Särskild nila av dem; kallas puke. s. 2.
En hop tjädrar, omöjliga att skjuta. s. 3.

J. F. G. H.

Acc: 1485

Skogsväsen

Finnerödja, Vg.

Kolarbusen väcker kolaren, om det blivit kål i milan.

s. 3.4

J. F. G. H.

Acc: 3488

Skogsväsen

Gällstad, Vg.

Skogsfrua förgjorde mån — s. 31.

Skogsman förgjorde kvinnor. s. 31.

J. F. G. H.
Acc: 3490

Skogsvåsen

Ammehärad, Vg.

"Tasse, ta fot!" s. 19.

Skogsrat tackar mannen, som räddat henne från vargarna. Han får tur på jakt. s. 20

Två mamseller samt en barnunge besöka Isolaren. De träffa barnet i Isolarkojan. s. 20, 21.

Kolaren väckes - en tupp gol - s. 21.

Hon hämnas på Isolaren, som behandlat henne illa. 22

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 3490 - Anneklarad, Vg.

Fjäder omöjlig att skjuta. s. 22.
Skogsråa lakade - hängde kläderna mellan
träden. s. 22.
Två skogsrå sökа dra en man ut i sjön. s. 22. 23
Skogsråa hade svans. s. 24.
Skogsrått vill göra två män lika långa. s. 24. 25
Skogsfrua var finare. Hon förvillade folk. Har slöja. s. 25. 26

J. F. G. H.
Acc: 3492

Skogsväsen

Halna. Vg.

Skogsrået hjälper kolaren med milan. Kolaren glömmer slå i trädet, då han återkommer efter bortavaro - får se skogsrået i dess verkliga fulhet. s. 11, 13

"Tibast, bävergall och vändelrot" förmår fördriva troll. s. 12.

Skogsrået hade yvig svans. s. 13.

Skogsfrun höll tjädern, som skulle skjutas. s. 46

J. F. G. H.
Acc: 3510

Skogsväsen

Dalum, Vg.

Skogsrätt ill göra två mån lika långa. s. 3.

J. F. G. H.
Acc: 3514

Skogsväsen

Mornp. Hl.

Hö offras under en buske åt "skogsfrua."
- Jöder åt hennes boskap. s. 24.

J. F. G. H.
Acc: 3515

Skogsväsen

Stafsinge, Hl.

Skogssnuvan besöker mjölnaren. "Har du hört ett sådant grinande förr?" – s. 4.

Skogssnuva med brösten över axlarna stjät vört. Pan. "Nu är Lilla-Lotta skållad!" s. 5

Nu man blir vilsen – kör hela dagen runt en kulle. s. 10

J. F. G. H.
Acc: 3525

Skogsväsen

Fröskog, Dl.

Skogråa visar sig som gammal gumma med risbörda på ryggen. s. 3.

Hon förvillar folk. Fader vår bör då läsas. s. 3. 5.

Far kastade kniven över hästen, "fall skogråa varit framme." s. 4

Skogråa skapade sig till djur eller stubbe. s. 4

Hade rompa som släpade mellan benen. s. 4

J. F. G. H.

Acc: 3525

Skogsväsen

Fröskog. 04.

"Vasse, ta fot!" Vargen åt upp skogråa. o. s.

J. F. G. H.
Acc: 3526

Skogsväsen

Ed. Vl.

En man hade flera barn ihop med skogsåa-
vargar åto upp barnen och skrämde bort rät. s. 18.

J. F. G. H.

Acc: 3526

Skogsvåsen

Gillberga, Vl.

"Hanka upp slåpet!" s. 42.

J. F. G. H.
Acc: 3527

Skogsvösen

Ö. Ullerud. Vl.

Bär man ett plagg avigt, råkar man inte ut för skogsråa. s. 23.

J. F. G. H.
Acc: 3528

Skogsväsen

Nor. Vl.

Skogsråa i grön klänning åkte med
jar över Sörmon - s. 26.

J. F. G. H.

Acc: 3530

Skogsväsen

Botilsäter, Vl.

"Lasse, ta fot!" Vargar att upp skogsväsen. s. 16, 17.

J. F. G. H.
Acc: 3537

Skogsväsen

Knäred. Hl.

"God dag, fästemö!" Drängen blev gift med skogsrat. Hästskon. s. 4.5.

J. F. G. H.
Acc: 3540

Skogsväsen

Ysby, Hl.

Skogsnuan förvillar vandrare. Han vänder rock eller mössa – s. 4.
Han förvred årkarlen i Lagan. Brudsäng. s. 4

J. F. G. H.
Acc: 3543

Skogsväsen

Knäred. Hl.

"Skosnuan" förvillar en man. Skrattar åt honom. Mannen vrängde mössan. s. l.

I. F. G. H.

Acc: 3548

Skogsväsen

Ägarås, Vg.

Skogsfrua. Hur hon såg ut. s. 28

Kolabusen väcker kolaren. s. 29, 30

J. F. G. H.
Acc: 3550

Skogsväsen

Torup. Hl.

Skusnuan förvillar folk. Shrattar. s. 5.
Vränga ett klädesplagg — s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 3559

Skogsväsen

Hishult. Hl.

Skogsnuvan, skön framtill men som en murken trädstam baktill, frestar en man. Denne skyddar sig genom att vränga mössan. s. 7-9.
Rået arbetade i smedjan nattetid. s. 13

J. F. G. H.
Acc: 3555

Skogsväsen

Knäred. Hl.

Skosnuvan lät höra ett vackert skratt, då hästen slog bakut och "gav salut". s. l.

J. F. G. H.
Acc: 3556

Skogsväsen

Stafringe. Hl.

Skogsrå eller huldra i en ung flickas skepnad visar sig för en man på väg till julottan. Hon ruckar tungt.

s. Y. 3.

J. F. G. H.

Acc: 3559

Skogsväsen

Comp. III.

Skogsman förvillar en man. Skrattar
åt honom.

p. 4

J. F. G. H.

Acc: 3563

Skogsväsen

Mulseryd. Sm.

Skogsfrua tchubbade nilan. Fick tol som lön. s. 10.
Vill göra två män lika långa. s. 10.
Hon sopade på den man, hon hade makt över. Vred till sist hans hufvud så han dog. s. 10.
Kolafrua tchubbade nilan. Tur att hon hade hemne. s. 10.

J. F. G. H.

Acc: 3574

Skogsväsen

Bedslared. Vg.

något i skogen förvillade folk. Man skall vränga rock eller tröja. — s. 7.

Det sägade i skogen, men inlet syntes. s. 7.

"Själs har bränt mig". s. 8, 9.

J. F. G. H.
Acc: 3577

Skogsväsen

Sjötofta. Vg.

Skogsråa anropar en man: "Johannes, här
å jolbär å krösez å vackra töser!" s. 4.
Som ratten furustock där bak. s. 4.
Askan har utrotat skogsrårna. s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 3580

Skogsväsen

Ödenäs, Vg.

Skogsråå vill göra två sovande män lika långa.

s. 43.

J. F. G. H.
Acc: 3582

Skogsväsen

Algutstorp - Vg.

Skogsrå åkte på en kärra - s. 7.
Skogsrät förvaxlas med vården för en gumma, som dog 14 dar senare - s. 7

J. F. G. H.
Acc: 3588

Skogsväsen

Kullings Skövde, Vg.

Skogsråa som vacker kvinna kallar fram massor av vilt åt en bonde och en skräddare. s. 28.

Granner mamsell. s. 29.

En hullra. Gram framtill, ihålig baktill. s. 29.

"Den förtrollade marken" - skogsråt förvillade. s. 29.

Vränga mössan. s. 29.

J. F. G. H.
Acc: 3599

Skogsväsen

Närunga, Vg.

Själv. s. 4.

Skogsråa hade sänkt Närunga hyskhlocka i Ålingasjön. s. 4.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3595

Grimeton, Hl.

Tre flickor, ihkäliga i ryggen. "Fästemös."
"Håll ord med det."

v. 11.

J. F. G. H.
Acc: 3602

Skogsväsen

Rolfstorp. Hl.

Skogsråt ligger hos en dräng: "Roligt att lura kristet blod –" s. 8-10.

Vilsegång – vränga ett plagg. s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 3605

Skogsvösen

Skällinge, Hl.

Två vackra fröknar, bahtill ihåliga, gick till Ramdal för att bära barn. s. 14.

"Jag har lurat kristet blod". s. 14.

Vilsegång - vränga rocken. s. 14.

J. F. G. H.
Acc: 3610

Skogsväsen

Glava, Vl.

Skogsrån frestar en man. s. 14.
Hade svans. s. 15. 17. 19.
Vill göra två lika långa - s. 15,
Vilsegång, Vilsegräs. Vränga humdklädet. s. 15,
Skogsrån hade kreatur och vacker rödmålad byggning. Bjöd vallflicka på mat. s. 16,
Hon skämde en jägares bössa. s. 17,

J. F. G. H.
Acc: 3610

Skogsväsen

Glava, Vl.

Skogsrån hade en Tjädertupp, en Tjäderhöna och en orre på armen. s. 18.

Höll ofta Till på Tvåkannebacken. s. 19.

"Får jag låna felestecka di, jag skall slå på dunreka nu". s. 20.

Vill blåsa i jägares bösspipa. Jägaren slijuter henne - det blev "posserom" (gevrom) av henne. s. 20.

J. F. G. H.
Acc: 3610

Skogsväsen

Glava. Vs.

Vilsegång. Vrånga ett plagg. s. 20.
Skogsfröken gungade på toppen av en björk.
Kastade en man över skogstopparna. s. 21
Kallas Gran Kari. Dräptes av åskan. s. 22.
Besöker en man natteti d. Liknar en granflicka. s. 23
Hade fått makt över en man. s. 24.
Björg rackert. s. 25.

J. F. G. H.

Acc: 3610

Skogsväsen

Glava, Vl.

Skogsrån gråggade som en kråka. s. 25.

Dansar i en flickas skepnad med en man,
denne blir varse hennes svans. s. 26.27.

Han förföljde den flyende ynglingen. "Du skall
bli min i alla fall." s. 28.

Medelaren skötte ett trollskott över henne. s. 29.

I. F. G. H.
Acc: 3617

Skogsväsen

Ålgå, Vl.

Meddelaren har sett skogsråa på nära håll.
Beskriver henne – s. 4.
Hon kastar i sär elden. s. 5.

I. F. G. H.
Acc: 3618

Skogsväsen

Holmedal. Vl.

"Skogråa" hade stora, slängande bröst. s. 11, 12
"Busen i skogen." Beskrives: är behornad. s. 11.
Skogråa blåser så att kolarkojan vaseras s. 12.
Skogråa skämmer skottet. Skrattar. s. 12
Skogråa hade svans. s. 13
"Tasse, ta fot!" s. 13.
Själv. s. 13. 14.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3618

Holmedal. Vl.

Skogsråt sattes fast med händerna i en stock. s. 14.

Skogsrå lockar en man - får flera barn med honom. s. 15.

Förtrollar bössan. s. 15.

J. F. G. H.
Acc: 3621

Skogsvåsen

V. Fågelvik. Vl.

Skogsvåsen - stygg käring sid milan. Förvänder kolarens syn. s. 12.

Skogråa kastade med svansen vatten på milan. s. 12.

Skogsråa skrämde bort fåren - s. 13

Hon vallar får (sôgg) — s. 13

Vränga hundklädet o.s.v.! s. 13. 14

J. F. G. H.
Acc: 3621

Skogsvåsen

V. Fågelvik. Vl.

Skogråa förvandlar sig. s. 14
"Dra ån släpet!" s. 14.
Hon gav drängen marknadspengar. s. 14.
Hon åkte med på lasset till hyrkan s. 15.
Hade ofantligt långt hår. s. 15.
Fick hon makt över en karl, blev hon som
en människa. s. 15.

J. F. G. H.
Acc: 3626

Skogsväsen

Nyskoga, Vl.

Skogråa hade långt hår; förvillar folk. s. 22.
Kasta vänsterskon över axeln tre gånger och läsa
Fader vår – s. 23.
Åskan slog efter skogråa. s. 23.
Skogråa böjde en hästsko. s. 24. 25.
"Vasse, ta fot!" s. 25.
Skogråa med kreatur och grå hund. s. 26.

J. F. G. H.
Acc: 3626

Skogsväsen

Nyskoga. Vl.

Skogråa förvillar en man för att få makt över honom. s. 20.

Hon ville in till kolaren. s. 20.

Talade man till henne, sich hon makt med en. s. 20

Skjuta mellan mannen och skogsråa, så hade hon sedan ingen makt med honom. s. 21.

Stort fruntimmer förte en hop jäglar framför sig. s. 22.

J. F. G. H.
Acc: 3626

Skogsväsen

Nyskoga, Vl.

En gumma bytte ko med skogråa. s. 26.
Skogråa mer gult hår, blå blus, blå kjol. s. 27,
Hade svans. s. 27. 31
Hon blev till en torr, ihälig gran. s. 27.
En gumma kastade knuv över skogråa. s. 27.
Man sammanlever med skogråa vid mälan. Glömmer slå i trädet. Får se ful häring med svans. s. 27, 28.

J. F. G. H.
Acc: 3626

Skogsväsen.

Nyskoga, Vl.

Skogsbuse s. 29.31.
Skogråa vallar kreatur. s. 30, 33.
Skogråa "klädde sig till kalv." s. 30
Hon hindrar vagn att gå. Skrattar. s. 30.32.
Skogråa stickar strumpor. s. 31.
Skogråa plockar bär. s. 33.
Skogråa sammanbor med kolare - hon har svans. s. 34.

J. F. G. H.

Skogsvägen

Acc: 3630

Nyskoga. Vl.

Rå kunde kvarhålla korna i skogen. s. 38.

I. F. G. H.
Acc: 3636

Skogsväsen

Kungsäter, Vg.

Skogsrå – granu tös med guld och grannlåt. Knekt låg ijämte henne. Hon var urholkad i ryggen. – Såg du jag kunde narra Kristi blod? s. 9.

Skogsrå dukar bord och bjuder en man äta. Mannen åt ej och gick sedan vilse. s. 9.

Skogsrå bakt ill ihåligt. För vilse. s. 10,11

Vränga huvudduk, tröja e.d. s. 10,11

J. F. G. H
Acc: 3639

Skogsväsen

Öxnevalla, Vg.

Skogsrått med grönt hår. En man klippte av henne håret men fann vid hemkomsten, att det var hängbjörksris. s. 8.

Skogsrått skrattade åt och förvillade en kvinna — s. 8.

En tjäder blev till den finaste fröken, baktill som en ekestubbe. s. 9.

J. F. G. H.
Acc: 3642

Skogsväsen

By, Vl.

Skogråa "med bröst så stora som en kovam".
Hon skölt av en kolare. Tiöring i bössan. s. 19.

J. F. G. H.
Acc: 3642

Skogsväsen

Ed. Vl.

Skogråa hade makt över en karl. Denne befrias genom att en man kastar kniv över honom.

s. Q8.

J. F. G. H.

Acc: 3643

Skogsväsen

S. Ny. Vl.

Skogråa kallas Kari. Hade fått makt över en kark. s. 5.

Då hon vinat sig, blev det dåligt väder. s. 5.

Skogråa tog vara på "fåren. Hon var rödhårig. s. 6.

J. F. G. H
Acc: 3645

Skogsväsen

Laske Vedum, Vg.

Skogsråt vill göra två sovande män lika långa. "Jag skall gå efter min birebånga – s. 21.

J. F. G. H.

Acc: 3648

Skogsvägen

Torup, Hl.

"Skussman byter" ; det blir mycket regn. s. 5.

Hur skussman ser ut. s. 5.

Vilsegång - orörda ett plagg - s. 5.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 3652

Hishult, Hl.

Skogssnuvan beskrives. Kolare sticker henne.
"Min man Fjönte!" — s. 1.
Skogssnuvan tvättade kläder. s. 2.

I. F. G. H.
Xcc: 3654

Skogsväsen

Istorp, Vg.

Skogsrå - fin dam framtill, ihålig baktill. s. 4.6.
Ropade hon, skulle man inte svara ja utan
ho - s. 4.
Skogsrå här kallades Åledalsfrua; hon för-
villade folk - man borde vränga ett plagg - s. 4.6.
Flera skogsrå vid Telesjö - kallades även troll. s. 5
Skogsrået kammar sig - s. 6.

J. F. G. H.
Acc: 3654

Skogsväsen

Istorp - Vg.

Skogsrået förtrollade bössorna — s. 6. 7.
Skogsrået som gammal gamma, som spann. s. 7.
Skogsrået rädd om fåglarna, arg på skyttar. s. 7.
Skogsrået oroas av en karl. hon förföljer den-
ne till hyskogården — s. 8.
Skogsrået hade ett barn med sig. s. 8.
Hon hette Isabella. Var vacker — Hade ett slott. s. 9.

J. F. G. H.

Acc: 3657

Skogsrösen

Daretorp. Vg.

Skogsfrua satt och höll Fjädertuppen. s. 11.
En jägare sköt bakelänges - träffade tuppen;
fick sig en örfil. s. 11.

J. F. G. H
Acc: 3661

Skogsväsen

Norra Ny. Vl.

Skogsråa som vacker kvinna. Sjöng vackert. s. 11. 14.
Hon hjälpte kolare – s. 11
Skogsråa köpte havre av en bonde – Hon hade
en fin herrgård. s. 12. 15.
Håret hängde vilt omkring henne. Hon hade svans. s. 13.
Hon vaktade björnen. s. 13.
En sköt en hare – den blev till rutten trädstam. s. 13.

J. F. G. H.
Acc: 3661

Skogsväsen

Norra Ny. Vl.

Höll man sig på trampad väg, var man trygg gentemot skogsråa. s. 14.

Skogsråa kunde skjutas med en kula av silver, stöpt 3 torsdagskvällar. s. 14.

Förvillar folk. s. 14.

Passade milan, vächte kolaren. s. 14.

Skogsråa "förvänder öga" - man tycker sig se orrar. s. 18.

J. F. G. H.

Acc: 3661

Skogsväsen

Norra Ny, Vs.

"Vakna i kärret." s. 15

Stor kvinna på hästens rygg. s. 16.

"Hanka upp släpet!" s. 16.

Hade hon fått makt med en man, skulle denne byta namn. s. 16.

Hon hade grön klänning. s. 17.

Hon lät en man skjuta många orar. s. 18.

J. F. G. H.

Acc: 3664

Skogsväsen

Vitsand. Vl.

Skogsråa förvillar en man. Vränga skjortan. s. 14.
Själv. s. 13.

J. F. G. H.

Acc: 3666

Skogsväsen

Norra Ny. Vl.

Skogsråa skulle ha björnens blod i ett spann.
Förvillade folk- man skulle slå tre knutterbyttor. s. 5.
Klädd i kulörta kläder. s. 5.
Giftermål med skogsrå - hästskon. s. 5.6.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3670

Hishult. Hl.

Skogsfrun lurar en jägare att skjuta på ett förtrollat djur. Skrattar sedan åt honom.

s. 2.

J. F. G. H.

Acc: 3677

Skogsväsen

Högerud. Vl.

Fåren låka ut på skogsrå och försvinna. s. 6.
Sådana får skulle man skjuta över.- s. 6.
Skogsrå dog ut selskorna. s. 7.
Hon var gråklädd. s. 7.
Var skön jungfru men hade svans s. 8.

J. F. G. H.
Acc: 3683

Skogsväsen

Gustav Adolf. Vl.

Skogsråa fick makt med pojkar. lex. s. 9.11.12.
Vrängde man rocken, kunde inte skogsrat
göra en något. s. 9.
Hon sjöng vackert. Söker locka en kart. s. 9,10.
Kolaren som glömde slå i tallen. s. 10,11.
Vargar tog skogsråa och hennes ungar. s. 11.
Rå-Per ville vara hos råa. s. 13.

J. F. G. H.

Acc: 3685

Skogsväsen

Uydje, H.

Skogråo förvandlar sig till hund gumma. s. 11.
Förvillar folk - man skall inte ropa namnet till varandra i skogen. s. 12.
Vållar olust på jakt. s. 19.

J. F. G. H.
Acc: 3689

Skogsväsen

Tösse, H.

Skogsråå lilla' — s. 8.9,

Skogsråa stichar strumpor - har rosig schal över axlarna — s. 8.

Gubbe lurar skogsråa sälla händerna i spricken i ett trä — s. 8.10.

Skogsråa spann på handten. s. 9.

Hon hade getter och får. s. 9

J. F. G. H.

Acc: 3689

Skogsväsen

Töre, N.

Skogsråa antar skiftande gestalter. s. 10. 11.

Förvillar folk. s. 10, 12

Har långt hår samt svans. s. 11.

Farligt om hon får veta människans namn. s. 11.

J. F. G. H
Acc: 3691

Skogsväsen

Torup-Hl.

Skogsfrun - bakifrån som ihåligt träd. s. 4.
Skrattar. Söker förvilla folk. Vränga ett plagg. s. 4.5.

J. F. G. H.

Acc: 3701

Skogsväsen

Kuslöv. Hl.

Meddelaren har rätt skogsfrun — s. D.
En man som lovat skogsfrun äktenskap. s. D.

J. F. G. H

Acc: 3709

Skogsväsen

Kroppa. Vl.

Skogsråa som för pöken visar en flicka sitt
hus, bjuder henne på mat, får makt över henne. s. 9.
Bli "borttåjna" av råa. s. 10
Skogsråa kade svans. s. 10.
Farligt att tvola efter solnedgången. s. 11, 12.
Skogsråa driver kreaturs flock. Kullar. s. 12.
Den man skål råa - det blev som ett skämt. s. 13.

J. F. G. H
Acc: 3709

Skogsväsen

Kroppa. Ve.

Skogsråa i Meskog. Där finns malm. s. 14.

Skogsråa kammar sej. Säger till en riddare:
Kom te mej i Horne kulle,
ska du få bå' kaka å bulle!" Silvermalm där s. 15.

Skogsråa väcker kolare. s. 17.

"Håll upp släpet!" s. 17, 20.

J. F. G. H.
Acc: 3709

Skogsväsen

Kroppa, Vl.

Un del ha out av "skogstjuern": "Tjursbast" hjälper. s. 21.

"Tjursbast å vänerrot" – s. 21. 22.

Man glömmer slå i tallen – får se skogsråas rätta gestalt. s. 21. 22.

Råa förväxlas med Titta Grå. s. 23.

Tallkott-Maja rådde över fisket. Pengar offras. s. 23. 24.

Skogsråa " väcker kolaren. s. 24. 25.

J. F. G. H.

Acc: 3709

Skogsväsen

Kroppa, Vl.

Den gubbe som råa hade makt över. s. 26-28

Yxa eller annat stål skyddar. s. 27.

Skogsråa skön med vänd bössa — s. 28.

Okammad och otvättad tvättar sig och skjuter

sedan boskap på skogsråa — s. 29.

Skogsråa vill bjuda skytten tvål. s. 29.

J. F. Ö. dr

Acc: 3716

Skogsrösen

Fäglum, Vg.

Två vackra kvinnor betraktade en sovande man; det var skogsrå — o. H.

J. F. G. H.

Acc: 3717

Skogsväsen

Lars. Vg.

Skogsrå friar till en man, som sveder hank. själv.

s. 11.

J. F. G. H.

Acc: 3799

Skogsväsen

Karlanda, Sl.

Skogsråa åkte i glasvagn vid Hålevattnet.

o. H.

J. F. G. H.
Acc: 3726

Skogsväsen

Lungsund. Vl.

Skogsråå förföljer en man, som räddar sig in i en stuga. Hon ropar: "Treband kvast, kom och öppna!" s. 21.

En man som hade med råå att göra. s. 22.23

Lej-Sven fick hjälp av råå - skjuter sedan råa; det blev en "snörklyse" av henne. s. 24.

J. F. G. H.
Acc: 3726

Skogsvåren

Lungsund. Vl.

Två skogsråar, en ung och en gammal, besöka tolare. Denne friar sig genom att läsa en psalm – s. 25, 26.
En tolare ville bjuda "fröken" på god soppa – s. 27.
En som skogsråa hade makt med. Hon skrek, då han var död – s. 28.
En man täktade upp skogsråas svans – s. 29.
Hon bor i Kummelköjden – s. 30

J. F. G. H.
Acc: 3726

Skogsväsen

Langsund, Vl.

Drängen säger: "Där menar jag min fästemö sitter." – "Håller du ord med det?" En präst löste drängen från hennes makt. s. 30.31

Skogsråa ropade till kolaren, då det var fel på mälan. Hennes händer voro kalla. s. 31.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3728

Ljungsund, Vl.

Råa vill göra tre män lika långa - s. 26.27.

J. F. G. H

Acc: 3741

Skogsvisen

Sed. Vl.

Skogpåa i Svänkvikbackarna. Kunde sätta sig på lasset. Förillar folk. s. 26.27.

J. F. G. H.
Acc: 3742

Skogsväsen

Vitsand, Vl.

Skogråa förvillar en fäbodjänta - denna tycker sig se sina kor, men dessa försvinna plötsligt. Hemkommen finner hon korna i fähuset. s. 26.

Skogråa hade kor, getter och får. s. 27.

J. F. G. H
Acc: 3746

Skogsväsen

Millesvik, Vl.

Skogsråa i Hulteskogen - förvillade folk. s. 8.
Hade svans. Var som "inröten trädstam" i bak. s. 8.
Fick hon veta ens namn, fick hon makt över en. s. 8.
Skjuta över en man, som skogsråa fått makt med. s. 8.
Pibastsägnen: mossa på norra sidan skorstenen + "leberstech" och "mahulja" ges mannen. s. 9.

J. F. G. H
Acc: 3757

Skogsväsen

Millesvik, Ve.

Skogråa tog makt över betande får. Hon var iklädd röd schal. s. 7. 6.

En skogrå som kunde spela fiol. Hon kunde ej gå igenom grinden. s. 7.

Skogrå på Lurö. Fick makt över kreaturen. s. 8.

"En lång och en kort." s. 8.

Vällade vilsegång: Villegräs. "Själv." s. 9. 10.

J. F. G. J.
Acc: 3753

Skogsväsen

Toeta, Vl.

Grankotte-Kari förvillar folk. s. 9. 10.
Hon vallade kreatur. s. 9.
"Gudd ord har tagit bort allt tocket." s. 9.
Vilsegång häves- om man går tre gånger motsols i en rundet. Vränga rocken. s. 11.
Kasta stål över den hon fått makt med. s. 11.
Skogsråa med grön klänning och rött huvudkläde. s. 12.
Själv " s. 12. 13.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3757

Snaolunda. Närke.

Skogarå har en varg i sällskap. Hon frågar en vallflicka: "Är det dina kritter allihop?" s. 16.

J. F. G. H
Acc: 3762

Skogsväsen

Rudskoga, Vl.

Skogråa vill göra två män lika långa. s. 13.
-"- väcker kolaren. s. 13.
Niklas Gadd hade umgänge med skogråa. s. 14, 17.
Villgrås vållar vilsegång - s. 15,
Skogsrå kunde bo under lagården. s. 16.
Själv. s. 16.
Skogråa hade svans. s. 17.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3762

Rudskoga, Vl.

Skogsrå ; mors gestalt gick upp i en björk. s. 16.
Ej tala med skogsrå. då får hon makt över en. s. 19.

J. F. G. H
Acc: 3767

Skogsväsen

Nysund, Vl.

Skogsrå – käring med kreatur, bock och hund. s. 17, 18.

En jägare sköt henne med tre alepinnar i bössan. s. 18.

Tjäder skjutes – förvandlas till en liten gubbe, som föll ned död. s. 21.

J. F. G. H.
Acc: 3767

Skogsvären

Nysund, Vl

Gosse hade fått rida på en stock långt in i skogen. s. 15.

Två vitklädda skogsrår. s. 15, 16.

Skogsrå i hustrunsgestalt. Mannen säger: "Är det du, Kari?" Sén hade hon makt över honom. s. 16

Skogsrå med fårskock. s. 17.

Stulmossfrua, ett granut fruntimmer. s. 17.

J. F. G. H.
Acc: 3768

Skogsväsen

Gustav Adolf. Vl.

Skogråa borta nu - folk har så mycket stål. s. 5.8.
Hon passade milan. s. 5.
Farligt att bullra i solnedgång och soluppgång. s. 5.
Kolaren skall slå tre gånger i ett träd - glömmer
detta, får se ful käring med lång svans. s. 6.
Skogråa besökte en man om kvällarna. s. 7.
Skogråa förvandlar sig en stubbe. Vållar irlsegång. s. 8,11.

J. F. G. H
Acc: 3768

Skogsväsen

Gustav Adolf. Vl.

En man har hjälp med milan av skogråa. Han blir kvitt henne tack vare vissa knutar på tömmarna - s. 9.

Tjälv. s. 10.

Skogråa tillade - körde vall sina kreatur. s. 11.

Ville ha manfolk. Stål skyddade - Ex. s. 12.

Tibast- o. vendelrots - motivet. "Hysk o. hake etc." s. 16.

J. F. G. H
Acc: 3770

Skogsväsen

Gustav Adolf. Vl

Skogsråa har makt över en silvergruva. s. 30, 31.
Skogsråa vill byta sig till det mannens
hustru har under förklät (barnet). s. 31.

J. F. G. H.

Skogsrået

Acc: 3773

Södra Ny. Vl.

Skogsmånniskan - var ej skogsrå. s. 20.

Skogsman och - kvinna. s. 20.

I. F. G. H
Acc: 3778

Skogsväsen

Karlanda, Vl.

"Skoråa" hade tagit en ko; återlämnade hon, då hon hörde, att ägaren ämnade lysa efter den i hyrkan.

s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 3779

Skogsväsen

Södra Råda, Vl.

Skogsråa vill göra två män lika långa — s. 15.

" väckte tolaren. s. 16.

" som finklädd karl med svans. s. 17.

" vacker framtill, ihålig baktill. s. 18.

" hade svans. s. 18

Råna i jorden under tvolbotten - väcker tolaren. s. 19.20.

" hämnas, om tolarna bulbrat. ler. s. 20.

I. F. G. H.
Acc: 3786

Skogsväsen

Rämen. Vl.

Skogråa visade sig. Växte och blev hög som skogen. s. 10.
Skogråa i fästmöns gestalt. Bet halsen av en mans brännvinsflaska.
Kus-Lars sköt över råa och den man, hon hade fått makt med. s. 10, 11.
Skogsråa med urgröpt rygg och svans.
Vid vigselu hom skogsråa och tittade i fönstret. s. 11, 12.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 3786 Kåmen, Vl.

Den man som skogsråa hade fått makt med.
Han fick ett barn med henne. s. 13, 14, 16.
Vilsegång. Bäst att ha skjortan vänd. s. 14.
Skogsråa vid milan väcker kolaren. s. 14.
Skogsråa höll gärna till i lövskog. s. 15.
Skogsråa kammar sitt långa hår. s. 16.
Vränga stumpa — på se skogsrået i hennes fulhet. s. 17.

I. F. G. H.
Acc: 3791

Skogsvåsen

Frillesås, Hl.

"Själver". "Har du sett ett bocket gapane?" s. 5.6.

Skogsfrun s. 5.6.

J. F. G. S.

Skogsväsen

Acc: 3801

Veddige. Hl.

Gubbe hade en son i skog med skogsrå. Denna hämtar pojken var kväll. s. 7.

Själv. s. 15.

J. F. G. H
Acc: 3807

Skogsväsen

Å, Hl.

Skogrå i derome skog. Hade ett ljus i var hand.
Ville ej visa baksidan. s. 30. 31.
Hon förvillade karlar i skogen. s. 31.
Visade sig aldrig för fruntimmer. s. 31.
Själver. s. 42.

I. F. G. H.
Acc: 3811

Skogsväsen

Sällstorp, Hl.

Skogsrå - grannt kvinnfolk med ihålig rygg visar sig på Missfallsmossen. s. 32.

Starke Bögen var son till en karl och ett skogsrå. s. 32.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3813

Färnebo; Vl.

Skogsråa sjöng vackert, lillar efter korna. s. 19.
" i gestalt av en gumma. s. 19.
Åkan har dödat skogsråa. s. 20.
Vasse, ta fot! Drång skuffade ut skogsråa
till vargarna. s. 20
Vränga rocken - då tappar kon bort en. s. 21.22.
Kunde ta grön klänning på. Förvandlar sig till stubbe. s. 21

J. F. G. H.
Acc: 3813

Skogsväsen

Färnebo, Vl.

Skogsråa hade svans. s. 23. 27.
" gjorde sig till ett gammalt träd. s. 23.
Sjöl - s. 23, 24.
Vränga kläder - så släpper hon taget - s. 24.
Skogsråa väcker kolaren. s. 25.
Skogsråa tog fästmöns gestalt, men det var ingen skugga efter henne. s. 26.

I. F. G. H
Acc: 3813

Skogsväsen

Färnebo, Vl.

Dräng möter vacker flicka i skogen. "Jag tror det är fästemöa" – "Håll ord med det!" "Tibast och vändelrot friar honom. s. 27.

Skogsråa på en kvast. s. 27.

Hon har ej maht över förstfödd. s. 27.

Är rädd för rönn, stål m. m. s. 27.

Vilsen läser Fader vår baklänges – s. 27.

I. F. G. H.
Acc: 3813

Skogsväsen

Färnebo, Vl.

Rej nämna namn i skogen. s. 28. 30.
Mat och tobak ges skogsråa vid milan. s. 28,
Rej nämna Gudsord eller svärja över offret till s. s. 28
Skogsråa i hustruns gestalt kommer med mat
till kolaren. Men hon hade svans. s. 29.
Tibast och vändelrot i mat friar mannen. s. 30.
Skogsråa gör sig till hare, stubbe och tjäder. s. 30.

J. F. G. H

Acc: 3813

Skogsväsen

Färnebo, Vl.

Med kyrksilver kan skogsråa skjutas. s. 30.
Kunde skogsråa få människoblod i sej,
kunde hon äfven bli människa. s. 31.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3815

Färnebo. Vl.

Lögjerske var detsamma som skogsråa. s. 2.

J. F. G. K.

Acc: 3820

Skogsväsen

Dalby, Vl.

Skogråa fick makt över Wetterstrand. Han fick hälsa på henne alla tvållar utom torsdagstvållar. s. 21.

Visan om skogsråa och Wetterstrand - s. 21.22

Hon hade svans. s. 21.

Mannen har hjälp av skogsråa vid sömlan. Han måste slå tre slag i ett träd, då han varit borta. - s. 22.

Skogsråa tycks komma i en björns gestalt. s. 23.

J. F. G. H.
Acc: 3820

Skogsväsen

Dalby, Vl.

Skogsråa hade lång kosvans. s. 23.
Hon väckte jägaren - fullt med fågel runt kojan. s. 23.
Jägaren kan ej skjuta fåglarna. De försvinna, då
han läser Fader vår bakländes. s. 24.
Skogsråa var bergfolk - fanns i tjärnen och ställde
med fisken! s. 25.
Hon kunde förvilla folk. Hon gjorde fåren skygga. tex. s. 26

J. F. G. H.
Acc: 3820

Skogsväsen

Dalby, Vl.

Hur skogsråa var klädd. s. 26.
Själv. "De andra skogsråra" svarade. s. 27, 28.

J. F. G. H.
Acc: 3828

Skogsväsen

Hanhals, Hl.

Skogsråer utstötta från himlen, när Mikael stred med draken. s. 9.

Skogsrået var en ore – skogsoren – som förstörde korna. s. 10.

Vilsegång – vränga mössan. s. 11.

J. F. G. H.
Acc: 3835

Skogsvåsen

Skummeslöv, Hl.

Skogsnuvan ropar drängens namn. Hon vill ej visa baksidan – s. 48.

J. F. G. H.
Acc: 3836

Skogsväsen

Hishult. Hl.

Skogsnuvan vill värma sig vid tjärbränna-
rens eld. s. 8.

Hon omskapade sig till en bekant kvinna. s. 8, 9.

Skogsnuvan lät vädret gå- s. 9.

Skôvsnua förtrollade ett bär och förvillade den
som åt det. s. 10.

J. F. G. H
Acc: 3836

Skogsnuvan

Ysby, Kl.

Skogsnuvan baktill ihålig; förvillar folk. s. 98.
"Vakna i kärret." s. 98.

J. F. G. H.
Acc: 3851

Skogsväsen

Kirbille, Hl.

Äktenskapsmed ett fruntimmer från skogen-
mannen beordras täppa till ett kvisthål i stugo-
väggen.

s. 11.

J. F. G. H
Acc: 3856

Skogsväsen

Eldsberga. Hl.

Skogsnuan hos smeden. "Själv har bränt min kånte." "Självgjort är välgjort." s. 8.

Odens jakt sköl påskastek - skogsnuan. s. 8.

J. F. G. H.
Acc: 3857

Skogsväsen

Halmstadstrakt. Hl.

Skogsnua – s. 7.

Vränga strumporna, om man förvillats av skogsnuvan. s. 7.

J. F. G. H.

Acc: 3863

Skogsväsen

Lindome. Hel.

Skogsråa värnade sig vid elden. Behandlas illa och lämnas genom att förstöra elden — s. 7.

Förföljde en karl. s. 7, 8.

Vränga skjortan hjälp mot vilsegång. s. 8.

J. F. G. H.
Acc: 3867

Skogsväsen

Vinberg, Hl.

Skogsnuan med svans. "Hanka upp släpet." s. 31.
Ren natt varje år måste en man komma till
möte med skogsnuan. s. 31, 32.
Skogsnuan raktar milan. s. 32.

J. F. G. H.
Acc: 3869

Skogsväsen

Tilbodal, Vl.

Skogråa - kvinnfolken mest rädda för henne. s. 19.
Skogråa i granukvinnas gestalt. s. 20.
" kunde göra sig till vad som helst. s. 20.
"Hanka upp släpet". s. 21.
Skogråa plockade lingon. Sjöng. s. 22.
" vaktade milan. s. 23.
" tål ej kvällsarbete. s. 23.

J. F. G. H.
Acc: 3869

Skogsväsen

Tilbodal. Ve.

Mat offras av holaren till skogråa. s. 93.
Skogråa kan ej förvilla den som orängt vänstra strumpan — s. 93.
Själv. s. 94
Skogråå lika hög som träden ibland. s. 95.
Låt jägare skjuta på orrar, omöjliga att träffa. s. 95.
Vilsen läser Fadro vår bahlänges. s. 96.

J. F. G. H.
Acc: 3875

Skogsväsen

Karlanda, Vl.

Skogråa - farligt att komma i hennes "strek." s. 3.
" vållar vilsegång. Ex. s. 3.
" klädd i huvudduk, tröja, klänning. s. 3.4.
" hade kosvans. s. 4.
" förvandlar sig till fågel. s. 4.

I. F. G. H.
Acc: 3878

Skogsväsen

Nysund, N.

Skogsrå vacker kolaren. lex. s. 11.12
Skogsråa ropar kolarens namn. s. 12.
Själv. s. 12.
Två fina fruntimmer sökte skydd mot åskan. s. 13.
"Ja kun så när ha narra'on kristen". s. 13.14.
Skogråa uppenbar-ar när det skall bli regn. s. 14.
"Göm det till i morgon." s. 14.

J. F. G. H.
Acc: 3878

Skogsvåsen

Nysund, N.

Meddelaren har sett skogsråt och beskriver det. s. 15.
Kolare blev tokig, sedan han legat ihop med råt. s. 16.
Bortleyting. s. 16.
Kvinna som red på en älg. s. 18.
Skogsråt drev kreatur i vall. s. 18.
En man, som skogsråt fått makt med, botas — s. 19.
Ett skogsrå blev skjutet. s. 20.

J. F. G. H.
Acc: 3878

Shogsväsen

Nysund, N.

Shogsrät vållar sjukdom. s. 21.
" " vilsegång. Hur denna botas. s. 22.25.
Shogspu kallad Krämmer-Siri. Hade svans. s. 24.25.
Dalkars-Kersti i Dalkarlsberget. s. 24.25.

J. F. G. H.

Acc: 3883

Skogsråsen

Nyamd, Vr.

Tall-Maja - gav en pojk en örfil som straff. s. 3, 4

" vacker teolaren. s. 4. 5.

Krämmar-Siri - hade vans. s. 6.

I. F. G. H.
Acc: 3886

Skogsväsen

Tived, Vg.

Fin skogsrå med släpande svans. s. 18

Skogsråas älg. "Ingen skjuter dej, snälloren, utom söndasmätter och otvätter." s. 18.

J. F. G. H.
Acc: 3887

Skogsväsen

N. Finnskoga, Vl.

Skogsråt - ett stort kvinnfolk; förföljde en åkande man. Satt bakpå släden. s. 5, 6.

J. F. G. H.

Acc: 1888

Skogsrösen

S. Finnskoga, Vl.

Giftermål med "fru Hö." Hästskon. c. 28.

I. F. G. H.
Acc: 3891

Skogsväsen

Järbo, H.

Fint fruntimmer - skogråa - förvillar en man.
Han läste Fader vår och kände strax igen sig. s 6,7.

J. F. G. H
Acc: 3893

Skogsväsen

Rännelanda, Dl.

Tjälv. "Har I sett nô stort gapa?" s. 3.
"Tasse, ta fot!" s. 4.
Grankotte-Kari sjöng vackert. s. 5, 6, 8
Vränga rocken om hon förföljde en — s. 5.
Skogsråa vallade får och stickade strumpor. s. 6.
Skogsråa "förledde" folk. Hade hästsvans. s. 7.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3895

Visselsteg, Hl.

Meddelaren har varit illa ute på skogråa som hindrar hästen att komma fram — s. 46.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3897

Åsered, Vl.

Skogråa tilltalar en man. Hur denne blir av med henne.

e. u.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3902

Hyrinya. Vg.

Vränga socken - skogsrået kan ej förhålla
en. Stål ger ock skydd. -
På dagen hade skogsrået ej makt — s. 4.

I. F. G. H.
Acc: 3903

Akogsvåsen

Tengene, Vg.

"Tasse, ta fot!" "Tasse, ta alltihop!" s. 54.

J. F. G. H.
Acc: 3909

Skogsväsen

Acklinga, Vg.

Skogsfrun besökte nijölnare - hon gick baklänges.

..2.

J. F. G. H.

Acc: 3910

Skogsväsen

Varnhem, Sg.

Skogsfrun vill göra två karlar lika långa.
"Hade jag min lilla picka nicka —" s. l.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3912

Acklinga, Vg.

Skogssnuva bodde under hullblåst träd. s. 9.
skogsfrun vill göra två män lika långa. s. 14.

Sjöholm!!

J. F. G. H.
Acc: 3916

Skogsväsen

N. Finnskoga, Vl.

Skogråå kan göra sig till en buske – s. 20.
själv. s. 21.
Förvillar folk – bäst att då ställa sig på
huvudet tre gånger. s. 22.

J. F. G. H.
Acc: 3921

Skogsväsen

Skärv, Vg.

Skogsfrua kallar på en man. Hämnas på mannen, som tilltalat henne oväntigt. s. 33.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3922

Lyrestad, Kg.

Skogsfrua visade jägarna älgens spår. s. 11.
Man förföljes av skogsfrua – denna skrämmes
med ett skott. s. 12.
Många skogsrå – ibland fina, ibland tråiga. s. 13.
Förvillar jägare – s. 13.

J. F. G. H.

Acc: 3928

Skogsväsen

Björkäng. Vg.

"Skogstroll." s. 3.

Visan: Ungersven han gånger sig åt Rosenlund. s. 3. 4.

Motivet: slå i trädet. s. 4.

"Skogsjungfrun vill ej krigsfolk" s. 4. 5.

"Skogskäring" skyr tibast, vändelbrot m. m. s. 6.

Hjälper teolaren. s. 6.

J. F. G. H.
Acc: 3929

Skogsväsen

Finnerödja, Vg.

Dräng säger: "God dag, fästemöa!" skogsrat förföljer honom – s. 29.
"Det" sa till när milan hotade falla eld. s. 34, 35.
Fina damer och fina trädgårdar. s. 35.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 3936

Bolum, Vg.

Skogsfrun förföljer och förvillar en man. s. 3.

Vranga mössan. s. 3.

J. F. G. H.
Acc: 3936

Skogsvåsen

Skärv, Vg.

Man "vänslas" i skogen med en kvinna, som har en risknippa på ryggen. s. 37.

Gift och trogen man utsattes för besviken skogsfrus hämnd. s. 37.

J. F. G. H.

Acc: 3940

Skogsväsen

Tengene, Vg.

Skogsfrua satt med ett barn i knäet. s. 24.

Baktill som ett baktråg. s. 24.

J. F. G. H.

Acc: 1942

Skogsväsen

Bolum, Vg.

Skogsrå: "Rui upp gjolum etc." s. 8.
Skogsråa tog en gång en midsommarafton. s. 8.
Skogsrået Tog karlar - hur de befriades — s. 8
Frinquebbar sammanlevde med råna. s. 9.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3943

Torpa, Hl.

Vallgosse fick lägga sitt huvud i skogsfruns knä. Hon var skön framtill, urholkad baktill. s. 9.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3950

Lindberg, Hl.

Skogsrå - man och kvinna, vanligtvis ihåliga. s. 9.

J. F. G. H
Acc: 3950

Skogsväsen

Kolptorp, Hl.

Skogsfrua i berget Jungfrua i Jungfrudalen.

s. 12.

J. F. G. H
Acc: 3957

Skogsväsen

Dalskog, Dl.

Skogrå, skogsmänniska - hade hästsvans. s. 9.
Kolare hade sju barn ihop med skogsråt -
han dränkte hunne och barnflocken i en vak - s. 10.
Själv. s. 10.11.
Tibastsägnen. s. 11.

J. F. G. H.

Acc: 3956

Skogsväsen

Gunnarsnäs, Dl.

Skogsfrua störde man som satte upp en gårdsgård. s. 6.
Byta skor om man gick vilse. s. 7.
Vächte teolaren. Smörgås offras till skogsfrun. s. 7.
Låsa Fader vår skyddar mot skogsrå. s. 8.
Kolaren glömde packa i trädet - får se ful
gumma med hästsvans — s. 9.
skogsrå som hette Ragnfri. "Gussi, Ragnfri!" s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 3958

Skogsväsen

Ör, Dl.

Skogråå gick in i stugan. Gjorde sig osynlig. s. 3
"Tasse, ta fot" – "Tasse, ta alltihop!" s. 4.
Skogråå kan skjutas med hyrksilver. s. 4.
Var stygg, då hon visade sig för kvinnor, eljest gramm. s. 4.

I. F. G. H.

Skogsrået

Acc: 3960

Götlunda, Vg.

Skogsrå förvillar en skogsvandrare. Låter först som ett skrikande spädbarn, skrattar sedan. s. 2.

J. F. G. H.
Acc: 3969

Skogsväsen

Boda, Vl.

Skogsråa sjöng, lockade folk vilse – s. 4.
Hon Fog matsäck från kolaren – s. 4.
Skogsråa var grön på ryggen, bar vitt huvudklädr. s. 4
Frö sås runt kojan som skydd mot råt. s. 4.
Kolare hade flera barn med skogsråt – s. 5.
Kolaren underlåt att packa i tallen – s. 5
Vargarna åt upp skogsråt och hennes barn – s. 6.

I. F. G. H.
Acc: 3963

Skogsväsen

Boda, Vl.

Skogråa villade bort korna, så att de inte hittade hem. s. 40.

J. F. G. H.

Acc: 396 H

Skogsväsen

Frykerud, Vl.

Skogsråd som stor fågel. skrattar. s. 23.

Bären voro en syrsil-a — s. 23

Förvillar folk. Läsa Fader vår baklänges. s. 24.

Vargen tog "skogstroll och bergdueser" s. 25.

Vasse, ta fot! s. 25.

skogsråd driver sina kreatur, som hörasmen ej ses. s. 26.

Själv- s. 27.

J. F. G. H.

Acc: 3971

Skogsvåren

Härryda, Vg.

Skogsrå var trött. Man skulle ej svara på dess lockrop. Det hade ej makt att tvinga mer än två gånger.

s. 4/5.

I. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3980

Grevbäck, Vg.

Kolaren måste flytta milan, som byggts över en skogsstig. s. 4.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 3982

Mölltorp, Vg.

"Skogsrådet" gjorde jägare sällskap. s. 15

J. F. G. H.
Acc: 3986

Skogsväsen

Dagsås, Hl

Skogsrået förvillar folk. Vränga hättan. s. 16, 17.
"Några dägor" med utslaget hår o. s. v. sökte
fånga karlar - s. 18.

J. fr. G. H.

Acc: 3991

Skogsväsen

Apamarp, Hl.

Skogsrået ville ej visa ryggsidan. s. 6.

Flera "gamma dåger" visade sig- baktill ihåliga. s. 6

Silver i bössan skyddar mot skogsrået. s. 6.

Vända tröjan. s. 6.

J. F. G. H
Acc: 3998

Skogsväsen

Nysund, Vl.

Stulmossafrun: "Ge tjuren kalmersrot,
så får han bot.!" s. 8.

J. F. G. H.

Acc: 4001

Skogsrösen

Segerstad, Vg.

Vit häst i sällskap med gaidens hästar — Hästen Fål ej höra Guds ord — försvinner. s. 16.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4006

Abild, Hl.

Skogssunan, bränd av kolare, ropar: "Glyran brisner – "

s. 3.

J. F. G. H.
Acc: 4007

Skogsväsen

Asige. Hl.

Skogssunnan – "Man Holte, askeman brände min konte". Pre varianter. s. 11, 12, 13

Vitlök skyddade hästen mot skogssunnan. s. 11.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4008

Getinge, Hl.

"Själv veta min tedta" – "Självgjort är välgjort."

s. 44.

J. F. G. dt

Skogsväsen

Acc: 4010

Oleome. Hl.

Själv.

s. 5.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4010

Kävinge, Hl.

Skogsrået fick en eldbrand mellan benen:
"Ture, askemännerna bränner opp kurremurran!"
Milan blev förstörd. s. 42.

J. F. G. H.
Acc: 4011

Skogsväsen

Slättåkra. Hl.

Skogsnuan: "Min man Rånte, mannen brände min kånte" — s. 21. 22.

Snuans gabbe kunde ej komma över ringen. s. 21.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4014

Steninge. Hl.

"Ronte, han svedde min konte". s. 26.

Troll med vid dans, hade ej dolt svansen -

Nu säger: "Lyft upp släpet -" s. 26.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4016

Vessige, Kl.

Skogsråt blir bränt, kallar på sin man.
"Min man Hälte, min kusa bålbrand." s. 8,9.

J. F. G. H.
Acc: 4018

Skogsväsen

Långaryd, Sm.

Skogssnuan: "Hulte, själv brände upp min f- -". De bodde i Hultaberg. s. 7.

Kors i elden vid milan skyddar mot skogssnuan. s. 7.

Skogssnuan vaktade milan. Fick en korg kol. s. 8.

Hot att skjuta skogsfrun - s. 8.

J. F. G. H.

Acc: 4029

Skogsväsen

Nor, Vl.

Skogråa skrämmer hästar. s. 10

Skogråa på marknad i Karlstad förföljer Kot-Jan. Denne låser Fader vår – är sedan underlig. s. 10. 11.

Vilse – vränga ett plagg – s. 11.

Skogråa väckte kolaren. s. 12.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4029

Nor, Vl.

En man har flera barn ihop med skogsrå.
Han hör ut med dem på istelagd sjö, där
vargar äta upp dem. s. 12. 13.
Giftermål med skogsrå. Håkkson. s. 13.
Själv. s. 14.
Skogsrå kunde "sätta fast" hästen. s. 15.

J. F. G. H.
Acc: 4032

Skogsväsen

Sunne, Vl.

Skogrå ville låna smörkärnan, "fjuckedocka." s. 5.

J. F. G. H.
Acc: 4034

Steogsväsen

Träslöv, Hl.

Kvinna hånskrattar. Vållar sjuledom – s. 17.

J. F. G. H.

Acc: 4040

Skogsväsen

Örsås, Vg.

Själv. Järnbergafirma var en skogsfru. s. 5.
Åkan har utrotat sådant— s. 5.

J. F. G. H.

Acc: 4043

Skogsväsen

Varnhem, Vg.

Farligt att få smörgås som erbjöds en av skogsråt eller snuvan. s. 9

Hon kan förvandla sig till en stubbe - farligt för en man att sätta sig på den. s. 9.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4046

Skållerud, Dl.

Skogsrå på vit häst, flyttar då man spränger för Dalsland kanal. s. 2.

Förvillar folk medelst villogräs. s. 2.

Skogsrå förskapar sig till fjäder. Skjutes-blir en tvagestubbe. s. 3.

I. F. G. H
Acc: 4047

Skogsväsen

Långserud, Vl.

Skogråa väcker kolaren. s. 12
Skogråa är med på marknaden. Svans. s. 13
Löverske i träden. s. 14.
"Skogråa köllar" s. 15.

J. F. G. H.
Acc: 4047

Skogsväsen

Långserud, Vl.

Skogråa ropar ut en man. Han befrias genom att man skjuter över honom. s. 9. 10.
Vedhuggare sätter fast skogråa i spricka i huggkubben. Fullt med skogsrår hjälpa henne. s. 10.
Själv. s. 11.
Skogråa förrillar folk — s. 12.
Skogråa lillade vackert. s. 12.

J. F. G. H
Acc: 4049

Skogsväsen

Kansäter, Vl.

Skogråa i fästmöns gestalt. s. 8.
Skjuta över man som var i skogsråas våld. s. 9.
Hon hade hästsvans. s. 9, 13.
Förvänder syn. Trallar och sjunger. s. 10, 14.
Själv. s. 10, 11.
Ge tjuren Tjusbast, lebbsteck och hinnrot:" s. 12.
Skogråas hår långt, räckte ned på benen. s. 13.

J. F. G. H.

Acc: 4059

Skogsväsen

Häggesled, Vg.

Skogsrå heter sitt långa, gula hår. s. 6.
Skytt, som skjöt på skogsrå, blev förvillad. s. 6.

I. F. G. H.

Acc: 4068

Skogsväsen

Mosaka, Vg.

Skogsjungfrun vill göra två sovande lika länga.

s. 2.

I. F. G. H.
Acc: 4049

Skogsvösen

Beateberg, Vg.

Fröhnar besökte kolaren. Väckte honom, då det blivit något jel med milan. s. 27.
De hade köpa över hundet. s. 27.

I. F. G. H.

Acc: 4069

Skogsväsen

N. Ågelås, Vg.

Skogsråa väcker skolaren: "Kål på nilan."
Baktill som ett baketråg. s. 47.

J. F. G. H.
Acc: 4070

Skogsväsen

Bellefors, Vg.

Skogsfrua i gestalt av Matsa-Kersti. En man hälsar på henne. Hon försvinner.

Skratt från talltopparna. s. 2.

Hon varnade kolaren - väckte honom. s. 2

Skogsfrua vaktade sina kor. s. 3.

Förvillade sådana som letade efter sina kor. s. 3

Hon kunde bindas med stål-nål i kläderna. s. 3. 4.

J. F. G. H.
Acc: 4070

Skogsväsen

Kansberg, Vg.

Skogsfrua väcker kolaren: "Uld i milan, jonas!"

s. 28.

J. F. G. H.
Acc: 4073

Skogsväsen

Lerdala, Vg.

Skogsråt kastade brösten över axlarna s. 5.
Kunde skapa om sig till jager ungmö – s. 5.
Skapar om sig till en stubbe – farligt att öra
på stubben – man blev fästman åt skogsråt. s. 5, 6.
Hjälper jägaren att få byte. s. 6
Kunde skjutas med metall från kyrkan. s. 6.
Kunde åka med på lasset. Karl av skogsfolk. s. 6, 7

J. F. G. H.

Acc: 4073

Skogsväsen

Lerdala, Vg.

Den "karl av skogspolket" piskar skogsråt. Frågar sedan en bonde: "Piskade jag henne inte bra?" Svar: "Jo, piska henne mer, du!"

e. f.

J. F. G. H.
Acc: 4075

Skogsväsen

N. Finnskoga. Vl.

Skogsråt hindrar man att få igång hästen.
Han tittar genom betslet och får se henne. s. 4.

I. F. G. H.
Acc: 4077

Skogsväsen

S. Finnskoga. Vl.

Skogråa fick makt över en smed. De hade sina möten vid en sten. Sedan man skjutit över stenen, försvann mannens längtan dit. s. 10.

Skogsråa visar sig för en man – bäst att då inte tilltala henne – s. 11.

Skogsrå med grön schal över sig tvättar kläder. s. 12.

Man borde visa henne sin blottade bak. s. 14.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4077

S. Finnskoga, Vl.

Skogsrå.

Höll till hos en bolare. Denne glömmer en gång att knacka i trädet, då han återkommer efter besök i sitt hem- får se skogsrå som gammal kärring tvättande vatten med svansen. Får en trollkärring att stämma vargen på henne -

s. 12, 13.

J. F. G. H.

Acc: 4088

Skogsväsen

Hammarö, Vl.

Kolaren glömmer slå med vänstra skon i tallen, på se skogsrået gå vid midan och släcka elden med svansen. s. 8. 9.

Skogsrået på kälken som släpper på sjön vi- en flock vargar åt upp skogsrået. s. 9, 10.

Äktenskap med skogsrået. Hästskon. s. 10.

Själv. s. 12.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4092 N. Vånga, Vg.

"Hanka upp släpet!" s. 3.

Skogafrua urgröpt baketill. s. 5, 6

Hon ledde folk vilse — icke ha manfolk. s. 5, 6

J. F. G. H.

Acc: 4098

Skogsväsen

Bråbanda, Dl.

Skogsråt hade fått makt över en karl- s. 28.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4108

Gesäter, Hl.

Grankotte-Kari visar sig som ett tycke. s. 8, 9.
Klämningen bör vrängas som skydd mot skogsråa. s. 9.
Själv. s. 10.

J. F. G. H.

Acc: 4110

Skogsvåsen

Rölanda, Dl.

Skogsråa, klädd i grönt, förföljer en man. s. 6.

" har målet över man, vars namn hon känner. s. 7.

Man låt vargar äta upp skogsrået och ungarna. s. 8.

"Tasse, ta fot!" s. 9.

Själv. s. 10.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4113

Töftedal, Dl.

Skogråa – kunde förvilla folk – s. 5.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4115

Skövde landsf. Vg.

Skogsfru gjorde en dräng velig – s. 5.

J. F. G. H.

Acc: 4116

Skogsväsen

Frösve, Vg.

Skogsfrua förvillar en man. s. 2.
Var tom som en tomt skrov ibak. - s. 2.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4118

Leda, Vl.

Skogsråt har svans. s. 10.

En inspektor blev kvarhållen av skogsrätfick en hyss på händen av henne = ett sår, som ej läktes på lång tid. s. 11.

Hon skickade ut djur- sköt man ett sådant. blev det bara trasor. s. 11.

Vränga ett plagg- s. 11.

J. F. G. H.

Acc: 4191

Skogsväsen

Skällingsmark, Vl.

Skogråa – "Vasse, ta fot!" s. 36.

Själv – s. 37. 38.

Kunde göra sig till hare, fågel eller stubbe. s. 37.

Skogråa i framtvinnes gestalt. s. 39.

J. F. G. H

Skogsvåsen

Acc: 4124.

Kännelanda, Dl.

"Tasse, ta jot!" s. 5, 6.

Gran-Kari sjöng om natten. s. 7.

Själv. s. 8, 9

Det stora gapet. s. 8, 9.

J. F. G. H.
Acc: 4125

Skogsväsen

Torp, Dl.

"Gråben" förföljer en bergkäring. "Man, man, mota, och du ska aldrig bli fattigkarl."

s. 19.

"Tasse, ta fot"

s. 22.

J. fr. G. H.

Acc: 4126

Skogsväsen

Högerud, Vl.

Giftermål med ett skogsrå. Kåstskou. s. 4, 5.

"Skogsrå" i gestalt av en gumma, som plockar bär. s. 6.

J. fr. G. H.

Acc: 4127

Skogsväsen

N. Kyrketorp, Vg.

Sjäv. s. 5.

"Vakna i kärret". s. 14.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4128

Bedåsa, Vl.

Skogsråt underrättar kolaren om, att det är hålpå milan — s. 1.

J. f. G. H.

Acc: 4130

Skogsväsen

Undenäs, Vg.

Skogsrå - 3 meter lång kvinna - försvann vid en vägskäl - s. 8.

Villspors i kängorna skyddar mot vilse-gång. s. 8.

Det stora gapet: "Har du sett större glispa?" s. 8.

J. F. G. H

Acc: 4138

Skogsväsen

Gällared, Hl.

Valena i kärret -

p. 24.

J. F. G. H

Skogsvåsen

Acc: 4140

Husaby, Vg

Skogsnuva - baktin "urkälvader" - s. 1.
Fick makt över den som gick på hennes väg - s. 1.
Förvände synen. s. 1.

J. fr. G. H.

Acc: 4141

Skogsväsen

Källby, Vg.

"Värvsvel" – skogsfrun reste genom skogen. s. 44.

Offer till skogsrået på en stubbe – tur med jakt. s. 45.

Skogsfrun hade svans – s. 45.

Vända rocken eller klänning – s. 45.

Offra på lurö till sjöfrun. s. 45

Skogsnuva förvillar en karl – s. 47.

J. F. G. H.

Acc: 4141

Skogsväsen

Källby, Vg.

Skogsrået förvillar en man. s. 48.
"Vakna i kåret — s. 49.
Rået sjöng i skogen. s. 50.
Rået gick vakt i rågångar — s. 50.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4150

Björsäter, Vg.

Skogsnuva vållar vilsegång – s. 5

Skogsnuvan sänder ut en hop svarta jäglar – de försvinna då Jesu namn nämnes. s. 5.

Skogsråt till kolaren i dennes hustrus gestalt. s. 6.

Nålar skydda mot skogsråt – s. 6.

J. F. G. H.
Acc: 4151

Skogsväsen

Kinne Kleva, Vg.

Om man hade flera barn med skogsfrun. Väl vuxna fingo barnen trånsjuka och begåva sig till skogen – s. 37.

J. fr. G. H

Skogsväsen

Acc: 4153

Österplana, Vg.

"Skogsfrua - man skyddar sig mot kenne genom att vränga kläderesplagg - s. 24.
Skogsfrua gjorde sig lik sin fröken. s. 44.
Skogsfrua trodde ha tagit livet av karl. s. 44.

J. fr. G. H

Acc: 4154

Skogsvåsen

Fullösa, Vg.

"Skogsfrua" - baktill urgröpt. s. 2.

—"— hade svans. s. 2.

—"— fick makt över tearlar. s. 2.

J. fr. G. H.

Acc: 4155

Skogsväsen

Hogdal, B.

Skogsråa - "Själv brände mej." o. 3. 4.

Vilsegång - trampat på villestråå. o. 4.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4158

Lommeland, B.

Skogsraå hade svans – s. 3.

Själv. s. 3.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4160

Näsinge, B.

Skogsrået hade kosvans. s. 20.

Själv. s. 20, 21.

Visste hon en mans namn, hade hon makt över honom. s. 21, 22.

Trampa på villestrå - vränga ett plagg. s. 22.

J. F. G. H
Acc: 4161

Skogsväsen

Näsinge, B.

Skogsråa fick makt över den vars namn hon kände. s. 1.

Hon hade svans. s. 1.

Själv. s. 1.

J. F. G. H.

Acc: 4165

Skogsväsen

Varola, Vg.

Skogsfrun ville få en karl. Man skyddar denne genom att döpa om honom. s. 9.

Skogsfrun gav en karl ett slag, som gjorde honom konstig. s. 9.

Skogsrået hade samlag med en dräng — och ett barn med drängen. s. 9, 10.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4165

Varola, Vg.

En man nekar skogsråt samlag - får sedan frossa var gång han skall fälla skogen. s. 11.

Skogsråt värmer sig vid milan - sover sedan sönder denna. s. 11.

Skogsfrun narrar en man - ropar likt hans hustru. s. 11.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4165 Varola, Vg.

"Tibast och Vendelrot. Gud nåde den som lände dej bot!" s. 12.

Skogsfrun ått göra två sovande män lika länga. s. 12.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: H167 Fredsberg, Vg.

Skogsfrun hade dansat ihjäl en kvinna. p. 19.

J. F. G. H

Skogsvaktaren

Acc: 4168

Sventorp, Vg.

Skogsfrun - hur man skulle säga, om man satt milan i hennes väg - p. 21.

J. F. G. H.

Acc: 4171

Skogsvåsen

Sefstra, Hl.

" Valena i tårret. "

s. 10.

J. fr. G. H. Skogsväsen

Acc: 4172 Kållsjö, Hl.

Kan lämnade en nek till skogsfrun. s. 36

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4176

Ullared, Hl.

Samlag mellan en man och ett skogsrå.
- "narrat kristi blod." s. 4.
En man kastar eldbrand efter skogsfruen. s. 4.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4176

Årstad, Hl.

"Nu har jag ända" narrat kristet blod –"

s. 45.

J. F. G. H

Acc: H177

Skogsväsen

Kyrkefalla, Vg.

Skogsråt hjälper kolaren. Denne skall slå tre slag i ett träd, då kan kommer åter efter besök i kummet — s. 17.

Vargarna äta upp skogsråt och ungarna. s. 17, 18

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4185

Säve, B.

Skogsråå - pojkarna friade Till henne.
En pojke måste gå till henne var tvåll.
Han sköt henne till slut: såg tre men
siktade på den mellersta - p. 11.

J. F. G. H.

Acc: 4190

Skogsväsen

Gäsborn, Vl.

Skogsråa i vasta kläder och rutigt kläde. s. 22.
Skogsråa har varning med sig – olycka sker. s. 23.
Skogsråa har vans, långt hängande hår etc. s. 23
Själv. s. 23, 24.
Skogsråa lillade. Bäst byg sig kem då. s. 24.
Skogsråa kullrar och skrattar. s. 25.
"Jasse, ta jot!" s. 26.

J. F. G. H.

Acc: 4190

Skogsväsen

Gåsborn, Vl.

Skogsråå får makt över den man, vars namn hon känner. s. 26.

Skogsråå skrämdes bort medelst kniv. s. 27.28

Hon var som en granrot där bak. s. 27,29.

Mj berätta samma dag vad man hört. s. 27.

Hon varnar då det är galet med milan. s. 28.

Vållar vilsegång. s. 28.

J. F. G. H.

Acc: 4190

Skogsvåsen

Gåsborn, Vl.

Skogsråå som fin flicka dårar en man.
Förvillar honom. Får makt över honom. s. 29.30.
Inget skott bet på henne. s. 30.
Kolaren glömmer slå i tallen – hans syn. s. 31.32

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4195 Nordmark, Vl.

Ej bullra på kvällen – milan förstördes s. 3.
Två granna kvinnor förvilla en man och skratta åt honom. s. 4.
Skogsråa lilar. s. 42.
Förvillad av skogsråa vränger mössa e. d. s. 43

J. F. G. H
Acc: 4200

Skogsväsen

Hishult, Hl.

Skogsnuvan leder folk vilse – skrattar. s. 6
Vränga tröjan, rocken etc. s. 6
Skogsnuvan hånskrattar – bullrar. s. 7.
Skogsnuvan som grannklädd kvinna. s. 8.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4201 Forsby, Sg.

Två grannt klädda flickor besöka en mande äro baktill ihåliga. s. l.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 420 3

Töcksmark, Vl.

Skogråa hade hästsvans — s. 3.
Skogråa orvar kolaren; gapskrattar sedan. s. 3
En hop "fjärkanar" visa sig. Omöjligt att skjuta dem. Vränger man mössan, försvinner synen — s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 4305

Skogsväsen

Töcksmark, Vl.

Skogsråa tog gestalt av skrea. s. 6.
"Passe, ta fot!" s. 6.
Själv. s. 6, 7.
Skogsråa med hästovans besökte en
dräng på sätern. s. 8.
Har makt över den, vars namn hon känner. s. 8.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4207 Rådene, Vg.

Skogsrå, skogsfru, ensvan jagar manfolk.
Stål skyddar —

s. 23.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4208

Sjogerstad, Vg.

Giftermål med "grant fruntimmer" på skogen. Hästskon. s. 14.

Dräng var jästman åt skogsråt. s. 15.

Skogsfrua vill göra två sovande män lika långa s. 15.

J. fr. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4210

Töcksmark, Vl.

Vakna i kärret.

s. 16.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4212

By, Vl.

Skogråå förvillar folk. s. 7.

Läsa Fader vår, vränga ett plagg. s. 7.

J. F. G. H.
Acc: 4212

Skogsväsen

Gustav Adolf. Vl.

En man ser skogsråa i hustruns gestalt. s. 18.

Bäst att inte sätta milan på ny plats s. 19.

J. F. G. H.
Acc: 4216

Skogsväsen

Trankil, Vl.

Skogråå bultade på "kujdörren". s. 8.
Själv. s. 8.
Vållar vilsegång – vränga väst eller tröja och "smocka" den över huvudet. s. 9.
Tick makt över den, vars namn hon kände. s. 9
Lövjerska i träden – förde spektakel med folk. s. 38.
Ej med i Värmlandssägnen

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4219

Trankil, K.

Skogsaå vållar vilsegång – vränga kläder. Läsa Fader vår baklänges. Stål och "värme", yxa eller kniv skyddar. o. 33.

J. :r. G. K. Skogsväsen

Acc: 422 a Marbäck, Vg.

Skogsfrua hjälper söndagsjägare. s. 14.
Skogsfrua gudmor åt skolares son. Familjen
lever i välmåga till dess skolaren berättat för
sonen, vem som varit dennes gudmor. s. 15.
Skogsrå som vacker flicka dåras en yngling. s. 16. 17.
"Tibast och vendelrot." s. 18.
Skogsrå hvälar sig; förvillar en man. s. 19.

J. f. G. K.

Acc: 4222

Skogsväsen

Marbäck, Vg.

Skogsrå som ung, vacker kvinna förvillar två män. Hyser den hos sig över natten. Visar den sedan rätt väg hem. En av männen blev far till skogsråets barn. Till år senare försöka de råel. s. 20-22.

Skogsrån hade lång svans.

Man med kustrums vigselring i kläderna ser råel i dess verkliga gestalt. s. 22.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4295

Torup, Hl.

Skeusinnen "lägger sig hos en vallpojke. s. 4.
Vilsegång – vränga hatt och rock. s. 4,5.
Skogsfrun som vacker kvinna närmar
sig skogshuggare – kors med yxan skyddar. s. 5.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4226

Agnetorp, Vg.

Skogsfrun låter ej bonden hugga träd i hans egen skog. s. 4.

Lockade manjock. s. 4.

Gav örfilar – s. 4.

För vilse – rocken vränges. s. 5.

Skogsväsen hjälper kolare. s. 5.

Skogsväsen förvandlar sig till enebuske. s. 6

J. F. G. H.
Acc: 4226

Skogsväsen

Ryd, Vg.

Vacker fru, visade sig för sageskvinnan, som är, född 1845. s. 31.

Frun ropar snål piga vid namn — s. 31.

J. F. G. H
Acc: 4227

Skogsväsen

Sventorp. Vg.

"Pibast och vendelrot,
Tvi mej som lärde dej bot!" s. 5.
Skogsfrua hjälper kolaren. s. 9.
Skogsfrua varnar kolaren. s. 9.
Visar sig i skilda gestalter. s. 9.
Skogsfrua motar bort en man som
plockar lingon. s. 10.

J. F. G. H

Acc: 4239

Skogsväsen

Ånimskog, Dl.

Skogråa med hätt eller huvudduk. s. 10.
Hon hade blott en sida. s. 10.
Hade lång kästsvans. s. 10.
Hon förvillade folk; vränga ett plagg. s. 10.
Hon åkte med på lasset. s. 11.

J. F. G. H

Skogsväsen

Acc: 4943

Fröskog, Dl.

Skogråå väcker kolare, då milan brinner. s. 7.
Hon hade stor, svart svans. s. 7, 8.
Skogsarbetare bör vara lugna om kvällarna. s. 7.
Försvillar Jock - vränga ett plagg hjälper. s. 7.
Får makt över en man, vars namn hon vet. s. 8.
Skjuta över mannen - fria honom på skogråa. s. 8.
Förvandlar sig till stabbe eller ihålig gran. s. 8.

J. F. G. K

Acc: 4243

Skogsväsen

Fröskog, Dl.

"Lörjerska" - något ont i skogen. s. 42.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4357

Köings. Hl

Själv. Skogsfrun baktill ihålig som en skant.

s. 5,6

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4957 Ystby, Hl.

Skogsmans utseende. s. 13.
Vållar vilsegång. Vända ett plagg – s. 13, 16.
"Vakna i kärret." s. 14, 15.
Vinna: "skogsman bygger" – det blir regn. s. 17.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4259 Flistad, Vg.

Skogsfrua skriker som ett barn. Då man letar efter barnet, skrattar hon åt en. e. H.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4269

Foss, B.

"Skogroe" förvillade folk. Var iförd grön klänning. Hade svans.

s. 3.

J. F. G. H.

Acc: 4276

Skogsväsen

Glava, Vl.

Skogsråa vill göra två lika långa. s. 21

-"- vållar vilsegång. s. 22.

J. O. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4277

Långserud, Vl.

Skogråå vällade vilsegång. s. 1.

Särskilt farliga ställen, där man ofta gick vilse – s. 1.

J. F. G. H.

Acc: 4277

Skogsväsen

Stavnäs, Vl.

Skogsråå vållade vilsegång. s. 25.

" kunde förvandla sig till mångahanda. s. 26.

Skogsråå vallade granna kreatur. s. 26.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4278

Bjurtjärn, Vl.

Skogråa vill ha samlag med en kolare. Hon är iskall. Kolaren ropar: "I Jesu namn." Hon försvinner i gestalt av en "kokviga." — s. 2, 3.

Skogråa ropar kolarens namn. s. 3.

Vållar vilsegång. s. 3, 4

skogråa plockar bär. s 4.

J. F. G. H. Skogsrået

Acc: 4278 Varnum, Vl.

Skogråa hade soans. s. 34.
Hur hon slåkte elden åt skolaren. s. 32.
Kom man i hennes fotspår, så gick
man vilse. Hur man då borde göra. s. 32.

I. F. G. H.
Acc: 4279

Skogsväsen

Visnum, Vl.

Skogråa skjuten av Oden. s. 1.
Skogråa vid mälan; hon tål ej buller nattetid. s. 2.
Skogråa vill ha samlag med kolare, flyr då denne upptäckt hennes svans s. 2.
Förvillar folk; stål skyddar. s. 3.

J. F. G. H.

Acc: 4279

Skogsväsen

Väse, Vl.

Skogråa gjorde sig osynlig eller till torr stubbe. s. 19.
Hur skogråa i mänsklig gestalt dedde sig. s. 19.
Skogråa svarar på rop i skogen. s. 20.

I. F. G. H. Skogsrået

Acc: 4257

Lyse, B.

Skogsrå satt ork spann på en spinnrock.

s. 6.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4284 Lysekil, B.

Man ropar till skogsrå: "Goddag, fästmö!" – "Håll ord med det!" "Mannen håller ej ord; blir strypt av skogsrå". p. 5.

Själv. "Självgjort är välgjort." p. 6.

J. F. G. H.

Acc: 4287

Skogsväsen

Drängsered, Hl.

Skogsman besöker bolare. Denne visar av
henne — s. 10.
"Min man Hulte, arkeman brände — s. 10.
Skogsman förvillar en-dränga ett plagg. s. 10.
Min man Lonte, skogsman brände — s. 11.
Göra två lika långa. "Hämta min hackesspått." s. 11, 12.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4291 Krogsered, Hl.

Kolare kastar en eldbrand efter skogsrå. s. 5.

Vilsegång - vränga ett plagg. s. 5.

J. F. G. H.

Acc: 4293

Skogsväsen

Torup, Hl.

Några sädesstrån få ligga kvar för skogs-
snuvan.

s. 28.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4294 Färgaryd, Sm.

"Själv gjort gör själv ha't." p. 5.

I. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 4294 Långaryd. Sm.

"Skogsfruntimmer" säger till vedhuggare: "Smått, smått, muteregn." Svar: "Nej, åskadunder så jorden bävar!" s. 29.

Skogssnuvan skrämmes av Jesu namn. s. 29.

"Min man Hulte —" s. 29

J. F. G. H.

Acc: 4295

Skogsväsen

Berg, Vg.

Skogsråd förvillar folk.
Förorsakas, om man släpper vall på en helgdag –

s. 3.

I. F. G. H.

Skogsväsen.

Acc: 4299

Ryd. Vg.

Kolare och skogshuggare gifte sig ej –
de hade ihop med skogsfrua. s. 32.
Hon var fin som den finaste grevinna. s. 32.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4305

Frösve, Vg.

Ej sätta milan i skogsfruns väg. s. 21.
Kolarna borde vara lika långa. s. 21.
Skogsfruen fick barn med kolare. s. 21.
" jödde efter nio vechor. s. 21.
" : "Kapar du min skog, kapar jag din råg" s. 21.
Man skonar granar under vilka hon tros bo. s. 22.
Karl som haft samlag med skogsråt åtrår ej andra kv. s. 22

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 4306 Alster, Vl.

Skogsråå vållar vilsegång. s. 1, 2.
"Hanka upp slåget!" s. 1, 2.
Hon hade en kreaturshjord. s. 2.

J. F. G. H.

Acc: 4308

Skogsväsen

Fagered, Hl.

Skogsrå, skogsfru. bär katt under armen, skär svansen av den, uppenbarar för en bonde, var hans kreatur finnas. s. 25.

Skogsråt som fin fröken skrattar åt en man. s. 26.

I. F. G. H. Skogsväsen.

Acc: 4312 Dala, Vg.

"Oibast och vändelrot, tvi mej som lärde –" s. 3.

Kolare måste vara vän med skogsfrua. s. 6.

Hon varnar kolare då mitan remnar. s. 6.

Hur skogsfrun var klädd. s. 6.

Skogsfrun skrämde bort en karl, som plockade lingon på hennes hygge. s. 6.

J. F. G. H. Skogsrået

Acc: 4314 Karlskoga, Vl.

Skogsråa besökte man i kolkoja. Hon hade grön klänning. Själv. s. 10, 16.

Skogsråa väcker kolare då milan brinner — s. 11. 13.

Korsa vägen - så kan hon ej villa en. s. 11.

Skogsråa tog hand om kreatur på skogsbete. s. 11.

Skogsråa plockar bär. s. 12, 14.

Tall-Maja som fin mannell kallar — s. 13.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4314 Karlskoga, Vl.

Skogråå ville ha kaffekk. s. 14.

Vall-Maja hade kreatur. Lockade på dem. s. 14, 15.

Skogråå hade svans. s. 15.

den man som skogråå fått makt över. s. 15.

Skogråå - vill byta till sig en ko för fem getter. s. 16.

Stål skyddar mot skogråå. s. 16.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4314 Karlskoga, Vl.

Skogråa förvillade folk - Vränga rocken! s. 17, 18,
Vilsegång - s. 18
Skogråa Fog Creatur. s. 18.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 1325 Varnum, Vl.

Skogråa höll till vid kolbottnar. Hon vallade kor., bjällerklang hördes. s. 2.

Skogråa förvillar en; stål skyddar. s. 38.

Vränga rocken och be lyst hjälpa — s. 38.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4327

Lerdala, Vg.

Svartsjuk skogsråe vållade missfall. s. 14.
Hon vållar vilsegång. Ler. s. 14.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4332

Gåsborn, Vl.

Skogråa vållar vilsegång. s. 2.

Vränga rock, mössa etc. s. 2.

Stål skyddar mot – s. 2.

J. F. G. H.

Acc: 4340

Skogsväsen

Brattfors, Vl.

Skogsråa - stålredskap skydda mot henne. s. 47

Skogsråå vållar vilsegång. Bäst att sätta sig ner och läsa Fader vår. s. 47.

Yxa eller lie skyddar mot skogsrå. s. 47.

Det var "råstarket". s. 48.

I. F. G. H.

Acc: 4346

Skogsväsen

Gryteryd. Sm.

Skogsfrun. Meddelaren (× 1854) har sett henne och beskriver henne. s. 7.

Kyrkväktare hörde skogsfrun skratta. s. 7.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4347 Fagerod, Hl.

Bonde, som letar efter sina kreatur, möter en fin herre med en svart katt under armen. Denne lånar bondens kind, skärvkattens svans och meddelar sedan bonden, var kreaturen finnas. s. 1, 2.

Skogsjungfru vill förföra en man. Denne får se hennes rygg, nämner Guds namn; hon försvinner. s. 27.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4379 Drångsered, Hl.

Skogsfrun vill göra två sovande män lika långa. "Jag skall ta min hackebila – " s. 1,9.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4384 Undenäs, Vg.

Bär man ett plagg avigt, blir man ej vilsen. s. 5.

Vissa träd i skogen tillhörde skogsrätriskabelt att fälla dem. s. 5.

Hon tålde ej se en kort och lång vedkuggare tillsammans. s. 5.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4388

Fagerhult. Sk.

Skogsnuvan - fint fruntimmer - sågs ibland bland kreaturen på vången - s. 1.

J. F. G. H.
Acc: 4388

Skogsväsen

Tosjö, Sk.

Skogsnuvan - först liten, sedan allt större. Hon försvann i en mårgelgrav.

s. 10.

I. F. G. H.
Acc: 4390

Skogsväsen

Önum, Vg.

Skogsrål vill röka ur ryttmästarens bösspipa. Denne avfyrar ett skott i skogsråls mur. "Det var stark Tobak!" s. 3.

J. F. G. H.

Acc: 4391

Skogsväsen

Tekestorp, Vg.

Vibast och Vendelrot skydda mot skogsrå. s. 8.
Skogsrå vill göra två män lika långa. s. 8.
Skogsrå hjälpte folk som letade efter vilse-
komna kreatur. s. 9, 10.
Folk i Vived hade skogsfrun som vallhjon. s. 9.
Skogsrå ville ha älskare. s. 9.
Den som bolat med skogsfrun ville ej åt andra kvinnor. s. 9.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4391 Rekestorp, Vg

Genom en ring av granqvist såg man skogsfrun s. 10.
Tog man ned tråd, som skogsfrun ville behålla,
hämnades hon. p. 10.
Ville ej visa sin bak. s. 11.

I. F. G. H.
Acc: 4397

Skogsväsen

Gryteryd, Sm.

Giftermål med skogsrå. Mannen grälar ofta på hustrun. Bloddroppar på förstugutrappan – skogsråts mor gråter blod där. Hästskon. s. 1. 3.
Mannen blir snäll mot hustrun – finner sedan varje morgon en tvåkrona på trappan. s. 3.
Förvillad av skogsrå – vränga tröjan. s. 4.
Skogsråt skrattar. s. 5.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4400

Sibbarp, Hl

"Vakna i kärret". s. 2, 3.

Vibastsägnen: "Bövergäll, dyvelsträck och vitalök". s. 3.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4401

Gryteryd, Sm.

Skogsfrun förvillar pek — s. 1.
Skogsfrun sågs för 10 år sedan. Man såg
henne aldrig annat än från sidan. Gråklädd.
Härmade göken. s. 2.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4412 Burseryd, Sm.

Skogsfrun vill göra två mån lika långa. s. 1.
Själv.
"Hielteman, korlakarlarna ha bränt opp
kuntan min!" s. 1.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4412

Gryteryd, Sm.

Skogsfrun vållar vilsegång. Ex. s. 5.

En komma ser mitt i skogen en stor herregård. Hon vänder huvudduken och kände strax igen sig. s. 6.

Prästen hjälpte karl, som skogsfrun fått makt över. s. 7.

Skogsfrun visar sig som fin fru. s. 8.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4412

S. Hestra, Sm.

Grov röst ropar till bärplockande barn: "Lycka till: Plocka fort!" En höbåge hom trillande.

s. 12.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4416

Gryteryd, Sm.

Skogsfrun förvillade folk. Ex. s. 2.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4418

Nekeskog, Vg.

Tjäle.

e. H.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4426 Flo, Vg.

"Skogroa" lik urgröpt Forrgran. Ville för-
villa folk- s. 10.

J. F. G. H.

Acc: 4428

Skogsväsen

Tengene, Vg.

Skogsrå - förvillar folk. s. 4.

Skapade om sig Till ihålig gran. s. 4.

"Hanka upp slöpet!" s. 4.

Själv s. 5, 6.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4430 Trökörna, Vg.

Skogråa förvandlade sig till ihålig trädstam s. 7.
" förvillar folk. Bäst att vränga mös-
san eller rita ett kors på backen. s. 7.
Farligt för den man, vars namn hon känner. s. 8.
Skogråas Fjun betäcker folkets kor. s. 8.
Farligt att gå i skogsråets spår. s. 8.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4435 Tun. Vg.

Man kan se skogsfrun, om man tittar genom en hyndas framben. s. 12.

Ville ha samtag med kobare. s. 12.

Vackte kolaren — s. 12.

Döpa om den hon icke åt. s. 12.

Om man, som svurit på skogsfrun, vart mycket sjuk. s. 12, 13.

J. F. G. H.
Acc: 4435

Skogsväsen

Tun. Vg.

Skogsfrun sökte göra två män lika långa. s. 14.

"Har nu sett större glisma?" s. 17

J. F. G. H.
Acc: 4445

Skogsväsen

Urshult, Sm.

Skogssnuvan har hästfot. s. 4.
Hon skrattar. s. 4.
Själv. s. 4.
Vill göra två lika långa. "Jag skall gå efter min äntraklubba." s. 5.

J. F. G. H.

Acc: 4446

Skogsväsen

Smedstorp, Skr.

Skogsman. Min ferrelura Bränner.

s. 18.

J. F. G. H.

Skogsvåren

Acc: 4450

Hössna, Vg.

Skogsfrua förvillade folk. Man borde
tränga ett plagg.

s. l.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4452

Gärdslöv, Sk.

Skogssnuvan - baktill ihålig - vållar illa-
mående, skrattar. s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 4453

Skogsväsen

Åmål, Dl.

Skogråa – "dra in släpet" s. 6.
Skogråa gav spannmål som belöning. s. 6.
" vållar vilsegång. s. 6.
Skogråa hade hästsvans. s. 7.
Om man sköt skogråa, hade hyrksilver
och silver av tre vigselringar i skottet. s. 7.

I. F. G. H.

Acc: 4465

Skogsrisen

Hudiksvall, Sv.

Skogsråa vallar illamående - "nu
har råa varit över dej." s. 14.

J. F. G. H.

Acc: 4470

Skogsvården

Rättvik, Dal.

"Lövjässkor" bodde i trädens lövverk. s. 37.

I. F. G. H.
Acc: 4476

Skogsväsen

Grevbäck, Vg.

Farfar såg skogsrat. s. 5.
Hon väckte kolaren. s. 5.
Vållar vilsegång. s. 5.
Hon hade svans. s. 6.
Hon gjorde en man tokig. Farfar var med
och skot över honom. s. 6.
Kan skapa sig till en stubbe. s. 6.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4485

Ekley, Vg.

"Vakna i kärret." s. 3.

"Själv." s. 3.

Skogsrät förbjöd en bonde fälla träd i skogen. Han fällde ändå ett träd - då kom en virvelvind och svepte ner halva skogen. s. 4.

Skogsrät vållar vilsegång - bäst att vränga ett plagg. s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 4491

Skogsväsen

Östmark, Vl.

Skogsråa lockade Fill sig skogvaktare Wetterstrand. Hon bodde i en stor, gram gård. s. 11, 12.

Vakna i kärret. s. 12.

Skogsråa och Wetterstrand mötas Torsdagskvällar. s. 14.

Skogsråa straffade W., som ej kommit till avtalat möte. – Vilsegång. s. 14.

See getter – ett kovarke. s. 14, s. 15.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4495

Öglunda, Vg.

Skogsrå eller mara red en man. s. 5.

Skogsrå som fin fru sätt vid en källa och kammade sig. s. 35.

Hon ville träffa "vallarn" - herden. s. 35.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4497 Öxnevalla, Vg.

Vilsegång - man bör vränga ett plagg. s. 8.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4513

Vänersborg, Vg.

Skogråa hade röd klänning o.s.v. s. 3.

— " — " svans s. 3.

Själv. Skogråa ropade på sin mor. s. 3, 4.

Skogråa tålde ej att mannen svor. s. 4.

I. F. G. H. Skogsvåren

Acc: 4526 Torpa, Vg.

Vilsegång: vränga kläder tjälper. s. 12.

J. F. G. H.

Acc: 4541

Skogsväsen

Leksberg, Vg.

Skogsrået mäter längden på två sovande
män. "Nu hämtar jag min svänga tugga". s. 17.
Skogsrået i Lustens gestalt narrar man
i skogen att bege sig hem — s. 17.

J. F. G. H.

Acc: 4551

Skogsväsen

Trollhättan. Vg.

Skogråa i gestalt av vanlig bondgumma narrar en karl och skrattar sedan. s. 10.

Vill förvilla folk. Vränga kläder – s. 11.

Kunde göra sig till vilket fruntimmer som helst. Hade svans. s. 11.

"Själv har bränt mig." s. 11. 12.

J. F. G. H.
Acc: 4560

Skogsväsen

Högås, B.

En vacker kvinna uppvaktade en kolare i skogen. Denne hetsar sin hund på henne. Hon kommer aldrig åter.

s. 2.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4562

Edåsa, Vg.

Knekten Lod "hade sitt "shop" med skogsfrun. Hon gjorde honom konstig, så han slapp gå ut i finska kriget. Efter fredsslutet blev han kry. s. 3.

Skällde en kvinna på skogsfrun, fick hon sedan missfall. s. 3.

J. F. G. H.
Acc: 4564

Skogsvåsen

Utby, Vg.

Skogsrået var manfolksgalet. s. E.
"Vibast och vendelrot!" s. E.
Svedjare offrar till skogsrål. s. E.

I. F. G. H.

Acc: 4566

Skogsväsen

Borås, Vg.

Vilsegång. Vrånga rock eller tröja. s. 3.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4573

Ärtemark, De.

Skogråa förvillar jock. Bäst att läsa Fader vår då: s. 19.

Hon kom och tittade in i kolmilan. s. 19.

Själv. s. 20.

Vill göra två sovande män litea långa. s. 20.

Skogråa-framtill lik en människa. s. 20.

Hade hästsvans. s. 21, 24.

J. F. G. H.

Acc: 4573

Skogsväsen

Ångermanland, Dl.

Förvillad av skogsråa bör man byta skor. s. 22.
Skogsråa sjöng och lillade vackert. s. 23.
Hon tog hand om kreaturs. s. 23.
Måste ha hjälp av en människa över bäcken. s. 23.
Kom till skogshuggarna. s. 23
Skogshuggare satte fast hennes händer i ett träd. s. 24.
Hon lockade på korna. s. 25.

J. F. G. H.

Acc: 4573

Skogsväsen

Årtemark. M.

Skogsrå hade makt över den man, vars namn hon kände. s. 21, 23.

Hon försörde en brudgum, som sedan inte ville veta av sin brud. Han var underlig sen. s. 21

Hon lurade jägare att skjuta bort alla sina skott på orrar, som inte kunde fällas. s. 22.

Hon skrattade. s. 22.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4573

Ärtemark, Dl.

Skogråå kom fram till en stuga och lockade ut mannen julaftons kväll. s. 25.

Man sköt över henne - hon kom ej åter. s. 25.

Skogråå satt i en fin säng och stickade strumpor: "Lyster det trött man att vila?" s. 26.

Skogråå skrattade åt en man, som halkade. s. 27.

Skogråå vid fönstret ropar: "Olle och Tilda!" s. 27.

J. F. G. H.

Acc: 4573

Skogsråsen

Årtemark. M.

Skogsrå stod vid fönstret och tittade in på
pojken, som satt och åt julaftons kvall. s. 28.
Hon kom fram som väktare på ett
bröllop. Var vacker och klädd som en brud.
Ville locka bondgummen till sig. s. 29.
Hon hade hästsvans, stod som ett regel- s. 29.
Blev en stubbrot, ihåligt träd, rär. s. 30

J. F. G. H.

Acc: 4580

Skogsväsen

Breared, Hl.

Skogshuggare, som träffat skogssnuvan, rör med händerna i glöden på spisen, innan han talar om sin upplevelse. s. 9.

Springande skogssnuva med långa bröst. s. 9.

Skogssnuvan åkte med på lasset. s. 10.

"Hölte, han svedde min konte!" s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 4580

Skogsvåsen

Breared, Hl.

Själv. "Min man Hölte, kolamannen brände min kånta." s. 11,13.

Förvillad - vränga rocken. s. 11,12.

Skogssnuvan i gestalt av en tjäder. s. 12.

J. F. G. H.
Acc: 4583

Skogsväsen

Ränslöv, Hl.

Skogssnuva: "Man Hulte, de brände mej." s. 16.
Vakna i kärret. "Narsat Kristi blod." s. 16.
"Själver svedde mig på fiszemirran." s. 17.
Skogssnuvan skrämde en jägares hund-
kur hunden botas. s. 17.

J. F. G. H.

Acc: 4585

Skogsväsen

Tönnersjö, Hl.

Skogsenuvan – Själver. Självgjort är vål-
gjort.

s. H.

I. F. G. H.
Acc: 4593

Skogsväsen

Mårdaklev, Vg.

Skogsråt hos tjärbrännaren. Denne bostar en skopa tjära på hennes rygg — s. 15, 16.
Skogsråt kunde få makt med en karl — s. 16

I. F. G. H.
Acc: 4597

Skogsväsen

Ö. Frölunda, Vg.

Skogsråt förvillade folk. tex. Man bör vränga kläder – s. 11, 12.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4612

Finnerdja, Vg.

Skogsrå spann i kolarkojan. Väckte karlarna, om det blev något fel med milan. s. 1.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4615

Södra Fågelås, Vg.

Skogsfrun väcker kolaren: eld i mielan. s. 33.

J. F. G. H.

Acc: 4640

Skogsväsen

Högås, B.

Skogsrået smilade mot en skogstugga-
re. Denne hetsade sin hund på henne.
Hunden kom hem dyvåt.

s. 4.

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 4656 Kyrkefalla, Vg.

Skogsfrun kom in till jägaren, log ned hans
hösa och sade: "Den skall aldrig skada mina
pojkar (= vargarna) mer." s. 36.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4667

Örkened. Sk.

Bli skogstagen.

o. 3.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4670 Borgunda, Vg.

Skogsrået ropar till en jägare: "Svante, gå hem, för det dånar i kallarna och brusar i fallarna."

s. 7.

J. F. G. K.

Acc: H675

Skogsväsen

Säter, Vg.

Karlar hade barn med sin skogsra. s. 17.
Kvinnan gick alltid baklänges. s. 17.
Skogsfruns vita ko. s. 18.
Skogsfrun skötte mjölan. s. 18.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4715

Gällstad, Vg.

Skogskyparna voro Lucias (Adams första hustru) avkomma.

s. 28,29.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4717 Hjärtum, B.

Skogsmannen lockade folk ilse. s. 4, 5.
Skogsrå ropade folks namn lej svara. s. 5
" hjälper fiskare och jägare. s. 5.
" bad baktill en svans. s. 6.

J. F. G. H.

Acc: 4722

Skogsväsen

Sekestorp, Vg.

Skogsfrun hjälpte jägare. s. 14.

Skogsfrun besökte jägaren, då han låg på sitt yttersta. De hade två barn ihop. s. 14.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4727

Holmestad, Vg.

Skogspun har hästfötter men ej svans. s. 4.
Förvillar folk. krempel. Vränga kläder. s. 4.
Villegräs vållar vilsegång. s. 5.
Ett hus visade sig i skogen; försvann. s. 5.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4732

Molla, Vg.

Skogsråel. Den man visade bort kunne med formeln: Är du av Gud sänd så får du gå, men etc. s. l.

J. F. G. K.

Acc: 4733

Skogsväsen

Södra Ny, Vl.

Skogpåa kan ej förvilla den, som går bak-
länges. Vränga strumporna eller ta på skor-
na bakfram på.

s. 30.

I. F. G. H. Skogarnäsen

Acc: 4734 Norum, B.

Skogna vallade ko. Hon hade vallhund. s. 2.
Vilsegång vållas av skogna - man borde kasta
en kniv efter henne. s. 2.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4739

Ödenäs, Vg.

Skogsråa satte sig på åkdonen. s. 15.
Hon hade fått makt över en man. s. 15.
Hon hade hästsvans och var baktill ihålig. s. 15.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4741 Bottna, B.

Skogsrået – en fin dam som hade ett fint slott i skogen. Hon hade svans. s. l.

Vakna i kärret. s. l.

Kunde göra sig till stubbe eller sten. s. l.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4746 Fredsberg, Vg.

Skogråa - dubbelt så lång som en vanlig kvinna. Hade lång svans. s. 1.

Hon sprang ikapp med en hästskjuts. s. 1.

Hon freetade karlar - s. 4.

Baktill som ihålig trädstam - s. 4.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4750

Högsäter, De.

"Passe, ta fot!" s. E.

Inte ropa någons namn i skogen. s. E.

I. F. G. H.
Acc: 4763

Skogsväsen

Skallsjö, Vg.

Skogråa som ung kvinna – en man vill gå fatt henne men lyckas ej. s. 8.
Fel käring vaktade en Järahjord – s. 9.
Skogråa visade sig som en herrgårdsfröken. s. 9
Inte låta henne veta sitt namn – makt. s. 9.
Befria sig från skogsnåa – kasta stål. s. 9.
Hon kade kästsvans s. 9.

I. F. G. H.

Acc: 4764

Skogsväsen

Långelanda, B.

Skogråa skapade sig till ett klot och åkte med på lasset. s. 7.

Hon var ursvarvad i ryggen. s. 7.

Hon hade lång svans. s. 7.

J. F. G. H. Skogsråsen

Acc: 4787 ....

Magra, Vg.

Skogsrå sopar: "Med kol och kvista ska vi göra er alla vita".

s. 17.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4786 Råda, Vg.

Skogpåa vållar vilsegång. s. 37.

Att nämna Jesu namn hjälper. s. 37.

I. F. G. H. Skogsrået

Acc: 4789 Partille, Vg.

Skogsrået lockade på sina kreatur. s. 37.
Hon kunde skapa om sig – s. 37, 38.
Inte låta henne veta vad man heter. s. 38.
Kasta en kniv mot henne. s. 38.
Hon förtrollar folk. s. 38.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4795

Strängsered, Vg.

Skogsfrun förvillade folk. Ex. s. 19.
Skogsfrun fin och grann – hon vände
ryggen till; den var bar. s. 19.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4822

Trändefors, Dl.

Skogråa. "Vasse, ta fot"! s. 9.
Skogråa med på kvarnlasset. s. 10.
Skogråa hade en flock granna kor. s. 11.
Skogråa skickar finnskott - s. 11.
" baktill urgröpt. Karlgalen. s. 11, 12.

J. F. G. H.

Acc: 4833

Skogsvåsen

Istorp. Vg.

Skogsråa hindrade en jägare från att skjuta en orre. Med en 10-öring skötts orren likväl. s. 14.

J. F. G. H.

Acc: 4834

Skogsvåsen

Surteby, Vg.

Göra två lika långa. "Hade jag min buskasnärta - "

s. 41. 42.

Själver.

s. 41.

Vilsegången vränger nocken.

s. 42.

I. F. G. H.

Acc: 4839

Skogsvåsen

Såtila, Vg.

Skogsfrun vill göra två sovande män lika långa — s. 9.

"Har du nånsin sett en sådan glipa" — s. 9.

Själv. s. 9.

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 4851 Bellefors, Vg.

Skogsrået - en fin fru - väckte skolaren.
Hon vill aldrig visa ryggen. o. l.

J. F. G. H.

Acc: 4857

Skogsväsen

By, Vl.

Gumma förvillades av skogsrået. Fick se
ett fint slott mitt i skogen. Skratt. s. 15.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 4857

Kila, Vl.

Skogsrå red på en älg.

s. 23.

I. F. G. H.

Acc: 4857

Skogsväsen

Långserud, Vl.

Skogsrå sökte byta till sig en spådbarn mot en bild av trä. Västgötakonan lät kasta bilden in i ugnen och räddade barnet. s. 25.26.

Skogsrå fick makt över en man, vars namn hon fått veta. s. 27.

Skogsrå skrattar åt en mans misstöde. s. 28.

Skogsrå ledde två kor till bete. s. 29.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4863

Koille, B.

Skogsrå i Vrems skog; baktill ihålig

s. 5.

I. F. G. H.

Acc: 4871

Skogsråsen

Svenneby, B.

Skogsråa hade svans, var taktil utholkad. s. 6.
Förtrollade en man. Vrånga strumporna. s. 6.
Låsa Fader vår baklänges: s. 7.
Riskvistar i kors skydda — s. 7.

J. F. G. H.

Acc: 4897

Skogsväsen

Hemsjö, Vg.

Skogsrå som troddes vara en försvunnen
brud. Kallades Rydbokäringen. s. 1, 2, 3.
Själv. s. 3.
Botspå efter Rydbokäringen. s. 3.

J. F. G. H.
Acc: 4919

Skogsväsen

S. Ny, Vl.

Giftermål med ett skogsrå — s. 6.

J. F. G. H.

Acc: 4923

Skogsväsen

Kållands Råda, Vg.

Skogsrå bytte barn med fock. s. 38.
Skogsrå förtrollade en kvinna. kv. s. 38.
Hon var baktill ihålig. s. 38.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4928 Sankt Olof, Sk.

Skogsmaan och skogmannen. s. l.
Hon förvillade sig. s. l.
Hon väckte ägaren, då en leo gatt mer s. l.
sig.

J. F. G. H.

Acc: 4934

Skogsvåsen

Broddetorp, Vg.

Skogsrå - fin dam med svans. s. 4.
Förvillar en man. s. 4.
Be henne gå i Jesu namn. s. 5.

J. F. G. H.

Acc: 4936

Skogsväsen

Fägre, Vg.

Skogråa hjälpte tvolare med milan. Han hade lovat göra tre tvackanden på tvojdören, innan han kom ut. s. 2, 3.

Tjälver. s. 3

Skogråa vill göra två män lika långa".

"Om jag hade haft en sax och en fång o. s. v." s. 4.

"Tinnebast och vitlöksrot." s. 5.

Förvillad nämner tre gånger Jesu namn. s. 5.

I. F. G. H.

Acc: 4937

Skogsväsen

Heldsberga, Hl.

Skogsråa narrade folk vilse. de borde byta strumpor, sätta den vänstra på högra benet e.v.r. s. 3.

Låsa Fader vår. s. 3.

Hon hade grön klänning. s. 3.

Förvandlade sig till en stubbe. s. 3.

Giftermål med skogsrå. Mannen skall slå tre slag i en tall — s. 4.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4938 Västerlanda, B.

Lövjeska. s. 19.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4942 Holm, H.

Skogsrå äkte med. Hur man blev av med henne. Hon bänskrattade. s. 4.

Hon förvillade folk. s. 4.

I. F. G. K.

Acc: 4945

Skogsväsen

Kerstea. Vg.

Skogsfrun liknade en vanlig gumma
var var ihålig i ryggen. s. H.

J. F. G. K.

Skogsväsen

Acc: 4947

Hyssna, Vg.

Skogsfurn sjöng vackert. Såg ut som
en fin mamsell. Baktill ihålig. s. 3.

J. F. G. H. Skogsmåsen

Acc: 4949 Skö, Vg.

Själv. s. 3.

Skogsfruns rygg liknade ett bakstycke. s. 3.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4957 Kareby, B.

Skogrå orsakade vilsegång. s. 16.
Var vacker och fint klädd. s. 16.
Baktill som ett baktråg. s. 16.

I. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 4959 Tösse, Dr.

Skogsråa sjöng och lilade vackert. s. 7.
"Tasse, ta jot!" s. 7.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4970 Grava, Vl.

Jägare vränger strumporna att inte skogsrät må kunna förvilla honom. s. 1.

Skogsråa skickade ut trollkarar. s. 4.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4974 Värmskog, Vl.

Ren man tyckte sig sitta i en fin stuga
och såg i den ett grant kvinnfolk - skogsråa.

s. 1.

Brunskärrs-Kajsa var en släkting till
skogsråa. Hon spelar förbifarande spratt. s. 2.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 4976 Husic, Sk.

Skaumannen besökte en gård varje natt.
Skrämmes bort av "den stora kissen." s. 1-4.

I. F. G. K. Skogsråsen

Acc: 4979 Fredsberg, Vg.

Skogsråa som fin fru, baktill ihålig.
sjöng vackert. s. H.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 4982

Töreboda, Vg.

Skogsfrun - baktill ihålig. s. 17.
Själv. s. 17.
Skogsfrun vallade får. s. 18.
Lösa Fader vår skyddar mot skogsfrun. s. 18.

I. F. G. H. Skogsväsen.

Acc: 4991 Ekeskog, Vg.

Skogsråa förvillade folk. Visade sig som fin dam, som hastigt försvann.

Ståkan har utrotat skogsråa. s. 3.

J. F. G. H.

Acc: 4997

Skogsvåren

Forshälla, B.

Skogsrå i skog nära prästgården. Intresserad av manfolk. s. 10.

Gjorde f. d. förtman sjuk Till Döds. s. 10.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5005 Hömb. Vg.

Skogsråa förvillade jock. bl. s. 30.

J. F. G. H.

Acc: 5008

Skogsväsen

Sarv. Vg.

Skogsråå lockade på kreaturen. s. 15.
Farligt om kon fick veta ens namn. s. 15.
Vilsen - göra korstecken, läsa Fader vår. s. 15.
Förvandlade sig till en stubbe. s. 15.
Själv. s. 16.
Baktill ihålig. s. 16.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5009

Åsle, Vg.

Skydd mot skogsråa – levistav eller halmstrån i kors. s. 32.

Låsa fader vår, om hon fått makt med en – s. 32.

Baktill ihålig. s. 32.

J. F. G. H.

Acc: 5012

Skogsväsen

Naverstad, B.

Skogsrått förvillar folk. s. 6.
Söker förgöra ynglingar. s. 6.
Baktill ihålig. s. 6.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5020

Forshälla, B.

Vargarna jagade efter skogsrå. s. a.

I. F. G. H.

Acc: 5091

Skogsvåren

Forshälla, B.

Skogsråå låter jägare skjuta harar. Risk att komma i hennes våld.

s. 2.

J. F. G. H.
Acc: 5023

Skogsväsen

Baltak, Vg.

Skogråa - baktill ihålig. Själv. s. 2.

J. F. G. K.

Acc: 5025

Skogsväsen

Suntak, Vg.

Skogsrået förvillar folk. Vrånga- s. 28, 29.

" får makt över en karl,

vars namn hon känner. s. 28.

Baktill ihålig. s. 29.

Som ett kolot — s. 29.

J. F. G. K.

Acc: 5026

Skogsråsen

Valstad, Vg.

Skogsrå° - satt och kammade sig. s. 14.
" - baktill som ett baktråg. s. 14.
" förvillade folk. Be Gud om hjälp. s. 14.

I. F. G. H.

Acc: 5028

Skogsväsen

Velinge, Vg.

Skogsråå - stål skyddar mot henne. s. 16.
Vållar vilsegång. Läsa Fader vår hjälper. s. 16.
Själv. s. 17.
Baktill ihålig. s. 17.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5033

Fridene, Vg

Skogsråa baktill ihålig. s. 18.
Vållar vilsegång. Vända huvudbonaden. s. 18.
" Läsa Fader vår. s. 18.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5042

Daretorp, Vg.

Själv. s. 25.
Skogsråa väckte kolaren. s. 26.
Borde kallas frua, så blev hon vänlig. s. 26.
Bakttill som ett urgröpt baketråg. s. 26.

J. F. G. H.

Acc: 5058

Skogsväsen

Slöta, Vg.

En fröken, som plockade bär, visade sig vara
ihålig i ryggen: skogsrå. s. 23.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5064

Agnetorp, Vg.

Skjuta över en man, som skogsfrun fått makten över. s. 7.

Baktill som ett baktråg. s. 7.

Skogsfru ville hjälpa en man att klyva gårdsle - sätta händerna i sprickan. s. 7, 8.

Förvillade folk i skogen. s. 8.

Tog olika skapnader. s. 8.

J. F. G. H.

Acc: 5084

Skogsväsen

Lyrestad. Vg.

Skogsråå hade fått makt över en man — s. 4.
Sedan man skjutit över honom, stan-
nar han hemma. s. 4.
Vållade vilsegång. s. 4.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 5072

Dimbo. Vg.

Skogsfrua satte sig på vagnen. Skeåmdes bort genom en svordom.

s. 7.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 5092

Hassle, Vg.

Skogsrå vållar vilsegång. s. 5.
Hon sjöng. s. 5.
Själv. s. 5, 6.

I. F. G. H.

Acc: 5094

Skogsväsen

Hova, Vg.

Skogsrå i grön kjol och grönt hund-
kläde sågs på Hovamon. Drev kor. s. 3.
Förvandlar sig till en trädstam. s. 3.
Stål skyddar mot – s. 3.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5102

Leksberg, Vg.

Skogråa förvandlade sig till bondhust ru. Bäst att läsa fader vår. s. 3.

Skogråa vallade kor. s. 3.

Kvistar i kors över vägen hindrar henne. s. 4.

Vränga ett plagg. s. 4.

Baktill ihälig. s. 4.

Åskan har utrotat skogsråt o. hela Lucifers släkte. s. 4.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5105

S:1 Olof, Sk.

Skogmannen och skogsnuvan – den senare beskrives. Tvättade kläder och hängde dem till tork. s. 17.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5107

Strö, Vg.

Skogsrå Jörvillar folk - penning offras på en stubbe. s. 4.

J. F. G. H.

Skogsvåren

Acc: 5120

Trömnings. Hl.

Skogsmuvan beskrives.	s. 14, 15
Åkte med. Skallak.	s. 14
Vallade vilsegång. Vånga trojan!	s. 14, 15
Skogsjungfrun.	

J. F. G. K.

Skogsväsen

Acc: 5148

Bredsåter, Vg.

Skogsfrun, ej farligt att hon kom, om man hade hårt med sig i skogen — s. 1.

Skogsfrun förvillar en man. s. 1.

Vränga rock eller tröja. s. 4.

Inte nämna varandras riktiga namn i skogen. s. 4.

I. F. G. K.
Acc: 5148

Skogsväsen

Lerdala, Vg.

Skogråa baktill ihålig. s. 19.
Förvillade folk. Vända huvudbonaden. s. 19.

J. F. G. K.

Acc: 5149

Skogsråsen

Lugnås, Vg.

Skogsrå lockar på kreaturen. s. 6.
" förvillar folk. s. 6.
Klackjärn under skorna skydda mot — s. 6.
Skogsråd äkta med på lasset — s. 7.

J. F. G. H. Skogsråsen

Acc: 5155 Varnhem, Vg.

Skogsrået - Guds ord skyddar mot henne. s. 4
" saknade rygg. s. 4
Hon sjöng vackert - s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 5157

Skogsråsen

Björsäter, Vg.

Skogsråa gick ej över vatten. s. 3.
Förvånde sig s. 3.
Stift i kors under klackarna skydda — s. 3.
Baktill ihålig. s. 3.
Hon skickade fram trollorras. Skratt. s. 4.

I. F. G. H.

Acc: 5158

Skogsrået

Varnhem. Vg.

Skogsrået på Billingen hade en flock
kor.

s. 29.

I. F. G. H.

Acc: 5160

Skogsvåsen

Dimbo, Vg.

Skogsfrun - en vacker kvinna. Hon kom fram och betraktade arbetande bergsprängare.

s. G.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5171

Saleby, Vg.

Skogsfrun drev en flock kor.
Lockar folk vilse. Man bör läsa Fader vår.

s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 5172

Skogsväsen

Bjurum, Vg.

Skogsfru taktfik ihålig. Förvillar folk. s. 4.

I. F. G. H.
Acc: 5176

Skogsväsen

Vessige, Hl.

Skogssnuvan, baktill ihålig. s. 8.
" vållade vilsegång. br. s. 8, 9.
" -vränga rocken. s. 9.

I. F. G. H.

Acc: 5179

Skogsra.

Dimbo, Vg.

Skogsrået bytte till sig en mans skugga.

p. 1.

I. F. G. K.
Acc: 5184

Skogsväsen

Skara, Vg.

Skogsfrua - baktill som ett baktråg. s. 27.
" förvillade folk - man borde
sätta högra skon på vänstra foten - s. 27.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5185

Stenum, Vg.

Skogsfrun förvillade folk. s. 3.
Själv. s. 3.
Baktråg i ryggen - s. 4.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5187

Kvänum, Sg.

Skogsfrun kunde ej korsa en gårdsgård, gick utmed den. s. 1.

Hon förvillade en kalv. Man sköt över den. s. 1.

J. F. G. H.

Acc: 5194

Skogsvåsen

Vinköl, Vg.

Skogrå – baktill som urgröpt baktråg. s. 3.
Förvillade folk; skrattade – s. 3.

J. F. G. H.

Acc: 5197

Skogsrån

Saleby, Vg.

Ken gubbe i Saleby hade skogsråa som fästmö ett halvt år utan att veta om det. – Baktill ihålig.

s. 28.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5206 Marum, Vg.

Skogsråa drev gäck med en man. Hon
hade ingen rygg. s. 6.

J. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5208 Lindåsa, Vg.

Skogsfrun kunde ej gå över en väg. s. 43.
– som Fors trädetam. s. 43.

J. F. G. H.
Acc: 5216

Skogsväsen

Skänings Åsaka, Vg.

Själv. s. 4,5.

s. 4,5.

Skogråå sjöng vackert. Förvillar en man.

" Fader vår räddar honom s. 5

Skogråå fick makt över en man, tills man skjutit tre skott över honom. s. 6.

J. F. G. H.

Acc: 5220

Skogsråsen

Lysnerby, Vg.

Skogsråa. "Själver brände mej!" s. 7.
Skälig i ryggen. s. 8.
Förvilla folk - vränga en strumpa. s. 8

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5227

Hovby, Vg.

Skogsråa vållar vilsegång. Läsa Fader vår:s .20.
" kunde ej gå över en korsväg. r. 20.
Blad ur bibel eller psalmbok skyddar. r. 20.
Baktill som ett baktråg. r. 21.

J. F. G. H.

Acc: 5229

Skogsväsen

Härjevad, Vg.

Själv. s. 15

Förvillar jock. man bör vånga ett plagg. s. 16.

Baktill ihälig. s. 16.

J. F. G. H.
Acc: 5231

Skogsvåsen

N. Härene, Vg.

Skogsrå	åkte med - titta genom betslet.	s. 10.
"	baktill som ett baktråg.	s. 10.
"	förvillar folk.	s. 10.
"	förvandlade sig till en stubbe.	s. 11.

J. F. G. H.
Acc: 5233

Skogsväsen

Skåningsåsaka, Vg.

Skogsråa skrattade. Baktill ihålig.

s. 35.

J. F. G. H.
Acc: 5240

Skogsvåsen

Bolum, Vg.

Skogsråa – baktill ihålig. s. 4.
Vållar vilsegång. Stål skyddar. s. 4.

J. F. G. H.

Acc: 5944

Skogsråsen

Gunnaronäs, Dr.

Skogsråa lockade på sina kreatur. s. 28.
" talade med en man och or-
sakade, att han gick vilse. Stål skyddar. s. 29.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5254

Skållerud, Dr.

Skogsråa satte sig på lasset – hästen orkade ej dra – . Titta genom betslet – s. l.

Förvillar folk – s. l.

J. F. G. H.

Acc: 5256

Skogsrået

Vänersborg, Vg.

"Dasse, ta pot.'"

s. 14.

I. F. G. H.
Acc. 5261

Skogsväsen

Dalskog, De.

Skogsråa hade fått makt över en karl. s. 17
Mässingstift under störbarna hjälpte - s. 17.
Själv. s. 18.

I. F. G. H.
Acc: 5764

Skogsväsen

Ränneslöv, Kl.

Skogsnuan vacker- man hon vände alltid baksidan mot besökaren.' s. 1.

I. F. G. H.
Acc: 5266

Skogsväsen

Dalskog, Dl.

Skogsråa jint fruntimmer. Hade häst-
svans. "Hanka upp släpet!" s. 11.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5273

Gunnarsnäs, Dr.

Skogråa som stor fågel. En hop koskällor höras. Förvillar folk. Vränga rock e. dyl. – s. 1.
"Lyfta upp släpet" – hästsvansen – s. 2.
Fick makt över den, vars namn hon kände. s. 2.

J. F. G. H.
Acc: 5273

Skogsväsen

Ör, Dr.

Skogsråa vallade kor. Stickade strumpor. s. 16.
" förvillade en man. Vränga rocken. s. 16, 17.
" förvandlade sig till en stubbe. s. 17.

I. F. G. H.

Acc: 5275

Skogsvåsen

Gunnarsnäs, Dl.

Skogsa°. Själv. s. 14, 15.

Förnillade folk. s. 15.

J. F. G. H.
Acc: 5298

Skogsväsen

Gunnarsnäs, Dl.

Skogsråa gjorde vedbörda tung. s. 7
Inte nämna någons namn i skogen. s. 8.
Hade fått makt med en man. s. 8.
Koten som gjorde, att fjuren stannade hemma. s. 8, 9.

I. F. G. H. Skogsråsen

Acc: 5307

Landvetter, Vg.

Skogsfrua rökar. o. 4.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 5316

Ryssby, Sm.

"Pitast och vindlerot, det ska du ge din ko till bot."

s. 20.

J. F. G. K.

Acc: 5326

Skogsväsen²

Bg. Vl

Själv.

s. 17.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5327

Södra Ny, Vl.

Två skogsrår frågade om vägen till Jonas på K-
gjorde honom sjuk. De hade långt hår. s. 4.
En man gick vilse i skogen ibland - det
berodde på skogråa. s. 4.

I. F. G. K.

Acc: 5332

Skogsrået

Örby, Vg.

Skogsrå förvillar folk. Man borde vränga
sit klädesplagg.

s. 16.

J. F. G. H.

Acc: 5335

Skogsväsen

Bolstad, Dl.

Skogsråa förföljde en man. Hon kunde ej beträda plöjd åker. Baktill ihålig.

s. 2.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5336 Håbol, Dl.

"Ge honom salt och malt och sesslerot, för då à tjyrarnes bäste bot!"

s. 4.

Själv s. 4, 5.

Skogsråa har hästsvans. s. 5.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5336

Ånimskog, Dr.

Skogsråa flirtade med en man, som arbetade i skogen. Hon vållade, att hans hustru jöll och skadade sig. s. 20, 21.

J. F. G. H.
Acc: 5338

Skogsvösen

Bro. Vr.

Skogsrået vill göra två män lika långa.
« Bila hogge då långe ».

s. 10.

Kunde ej ta sig över en bäck. s. 11.

Var en stor "bardusa". Förföljdes av en flock vargar. s. 12.

J. F. G. K.

Acc: 5338

Skogsråsen

Södra Ny. Vs.

Skogsråa narrade en man. Denne tyckte sig gång på gång se en kärg med fisk på vägen.

s. 36.

Folk blev "jonnie", vilsna, på viss plats. s 37

J. F. G. K.

Acc: 5349

Skogsväsen

Kila, Vg.

Skogsås besökte en pojke natttid och hade "bolag" med honom. s. 28.

Förvillade folk. s. 28.

J. F. G. K.

Acc: 5349

Skogsväsen

Millesvik. Vl.

Själv. s. 37.

Skogråa kunde ej gå över vatten.

Drives bort genom att man låser fader vår. s. 38.

J. F. G. K.

Skogsväsen

Acc: 5363

Botilsäter, Vl.

Själv. s. 4.
Skogråa lade kullite kor i bete på
myren. Kasta stål över en sådan ko! s. 5.
Skogråa väckte kolaren. s. 6.
Skogråa släckte milan med sin svans. s. 6.
Dra in slåpet. s. 6.
Skrattar åt jägare som missar på hjäden. s. 8.

J. F. G. K.

Acc: 5363

Skogsväsen

Kila, Vg.

Skogråa förvandlade sig till en stubbe. s. 16.
" i grön tejor
Dra upp slåpet. s. 16.
Farligt om hon fick veta ens namn. s. 17.
Hade fått makt med en kvast. Skjuta över- s. 17.

J. F. G. K.

Skogsväsen

Acc: 5366

Östra, Vl.

"Tasse, ta fot!" s. 3

Skogsråa kunde ja' maka med troskap s. 21.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 5370

Dals Ed. Dl.

"Passe, ta fot!" s. 4.

Skogsrat förvandlar sig till människa-förvillar folk. Låsa Fader vår, vränga ett plagg. s. 4.

Möte med två lika klädda kvinnor, som försvann. s. 4, 5.

Hade klänning som liknade hjärter tio. s. 6.

J. F. G. H.

Acc: 5371

Skogsrået

Järbo, N.

Skogsrå besöket män vid milan. s. 25

"Ge honom salt å mald å senneps!" s. 25.

Själv.. s. 25, 26.

I. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5373

Skållerud, Dl.

Skogsrå ropade om kvällarna en karl namn — han måste ut till henne. s. 12.

Sedan bytte de namn på honom. s. 12.

I. F. G. H.
Acc: 5377

Skogsväsen

Ärtemark, Dl.

För fem år sen sågs en skogsrå på Billinga-skogen. Liknade framifrån jästmön – baktik var hon som en sophoast. s. 24.

J. F. G. H.
Acc: 5380

Skogsväsen

Ölsernd, Ve.

Själv. s. 24.
Skogråa sökte fördärva beckhoket. s. 24, 25.
Skapade om sig till en slubbe. s. 25.
Hade lång svans. s. 25.
Omöjligt att upphinna råa. Ex. s. 26.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 5385

Askilsäter. Vl.

Skogsrå fingrade på en bössa – med den bössan sköt ägaren sedan aldrig bom.

s. 24.

I. F. G. H.
Acc: 5389

Skogsväsen

Sundals Ryr, Dl.

Skogsrået förvillade folk. Fader vår hjälper. s. 27.
" vallade sina kor. Sjöng. s. 28.
Vrängt plagg skyddar mot skogsrået. s. 28.
Kunde förvandla sig till en trädstam. s. 28, 29.
Själv. s. 29.
Inte låta henne veta namnet. s. 28, 29.

I. F. G. H.
Acc: 5393

Skogsväsen

Brålanda, Dl.

Skogsrå med hästsvans. s. 5.
" som ihålig trädstam. s. 5.
" förvillade folk. - Läsa Fader vår. s. 5.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5406

Bokenäs, B.

Skogsa° hade hästsvans. Själv. s. 4.

J. F. G. K.

Acc: 5418

Skogsväsen

Romelanda, B.

Skogsrået förvillade folk. Silver eller
stål skyddar.

s. 40.

J. F. G. H.
Acc: 5421

Skogsväsen

Kila, Vl.

Skogråa åkte med – ett stort bytte rullade in i skogen. s. 6.

Hon förnillade folk. s. 7.

Man sköt över en karl, som skogråa fått makt med. s. 7.

J. F. G. H.

Acc: 5423

Skogsråsen

Södra Ny, Vl.

Skogsrå lär kunstru, vad hon skall ge
Fjuren, som inte kommer hem om kvällen

s. 14, 15.

Kolaren som skulle slå tre slag i ett
träd –

s. 16.

J. F. G. K.

Acc: 5424

Skogsväsen

Askilsåter, Ve

Skogrå försvann, när mannen åkallade de tre heliga namnen. Men hon händskrattade.

s. 13.

I. F. G. K.

Acc: 5425

Skogsväsen

Långserud, Vl.

Meddelaren har sett skogsråa sitta på en stubbe och kamma sig. Hon försvann plötsligt. Förvillar folk -- läsa Fader Vår bakläng-es.

s. B. B.

I. F. G. K.

Acc: 5427

Skogsrået

Kila, Vk

"Vasse, ta jord!"

s. l. å.

J. F. G. K.

Acc: 5430

Prästen och kyrkväsen

Frillesås, Hl.

Husförhörshistoria. s. 15.

Berättaren f. 1860 gick i skola en månad. s. 15

~~Konfirmation på Friedlicius 1885.~~ s. 15.

~~10 konfirmander 1885 - nu 1949 blott 2 kvar.~~ s. 15.

I. F. G. K.

Acc: 5434

Skogsråen

Bro, Vl.

Skydd mot skogsråa – byta skor. s. 4.

Inte nämna en persons namn. s. 4.

Vedhuggaren som satte fast skogsrådets händer i en kubb — s. 4, 5.

Skogsrået, klädd som en gammal gumma, försvann vid tilltal. s. 6.

Två skogsrån eller spöken hand i hand. s. 18.

J. F. G. H.
Acc: 5439

Skogsvásen

Ölsernd, Vl.

Gammal krokig gumma satt på en stubbe
– försvann plötsligt. Kobjällror hördes. s. 19.
Åskan har slagit ihjäl skogråa. s. 19
Förvände folks syn – s. 19, 20.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 5449

Herrestad, B.

Skogråa lockade folk vilse. Deljest ej mycket tal om henne.

s. 12.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5455

Torp, De.

Skogsråå förvillar folk. Ex. s. 3.
" som fin fröken. Sjöng vackert
" gift med en man. Hästskon. s. 3, 4, 5.

J. F. G. K.
Acc: 5486

Skogsvåsen

Lane Ryr. B.

Skogsrått som Jul gumma mötte vallpojke.
Hon förvillade folk. Bedja Fader vår! s. 9.
Fick makt över karl, vars namn hon kände. s. 10.
Göra korstecknet i skogen – skydd. s. 10

J. F. S. K.
Acc. 5491

Skogsväsen

Hedo, B.

Skogsrået som fin mansell gör sällskap med en man, som blir fri från henne genom att säga: "Var va du, när Kålsaren föddes?"

s. 2.

J. F. G. H.
Acc: 5504

Skogsväsen

Skredsvik. B.

Skogsrå i Hogstorps skog. Satte sig på lass. Skrattade. Vållade vilsegång. s. 10.

J. F. G. H.
Acc: 5504

Skogsväsen

Skredsvik. B

Skogsrå i Hogstorps skog. Åkte med. s. 10.
Hemskt skratt. Förvillade folk. s. 10.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc: 5506

Herrestad, B.

Vallpiga blev förvillad av skogråa. s. 2.
Skogråa lockade på sin boskap (hennes uttryckssätt återges ej). s. 2.

J. F. G. H.

Acc: 5509

Skogsväsen

Bäve, B.

"Själv har bränt mej." s. 4.

Förnillad av skogsrå s. 4, 3.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc: 5517

Bokenäs, B.

Skogsraet hade svans. Hon förvände synen på folk.

s. 3.

J. F. G. H.

Skogsväsen

Acc. 5518

Högsäter, Dl.

Skogsrå som fin flicka stickade strumpor.
Sjöng vackert. En dräng vart förälskad i henne.
Hästskon. s. 18, 19, 20.
Hon hade hästsvans. s. 20.
Som ful häring. s. 20.
Bli förvillad av skogsrået – lösa Fader
vår hjälper. s. 20.
Själv. s. 25.

J. F. G. H.

Acc. 5529

Skogsråen

Herrestad, B.

Skogråa höll till i Herrestadsfjället. Sen karl
var hos henne flera dagar. Förvillad. s. 21

I. F. G. H.
Acc: 5530

Skogsväsen

Torp, Dr.

Skogsrået förvillar en man. Att läsa Fader vår hjälper. s. 5, 6.

Hade svans. s. 6.

Hon mjölkade folks kor — s. 6.

I. U. G. K.

Acc. 5533

Skogsrået

Uddevalla, B.

Jägare möta skogsfrun, som uppmanar dem att skjuta på fria harar — dessa äro dock omöjliga att fälla.

s. 24.

J. F. S. K.

Acc. 5544

Skogsväsen

Corp. de.

"Själv."

s. 14.

J. F. G. H.
Acc: 5558

Skogsväsen

Varnum, Vo.

Skogrå förvillade folk. Läsa Fader vår bak-
länges tre gånger hjälper! s. 33.
Stygg käring sprang över vägen, skrattade
sedan länge. s. 33.

I. F. G. K.

Acc. 5564

Skogsväsen

Trändefors, Nr.

Kåring i grön klädning - skogsråa. s. 47.

Själv. s. 28.

I. F. G. H.

Acc: 5566

Skogsrået

Tånnö, Sm.

Skogsråa vållar vilsegång. Bäst att nämna "de tre heliga namnen."

s. 5.

I. F. G. H. Skogsvåsen

Acc: 5571

Assunga, Vg.

Skogsraet var ett troll så fint som en prinses-
sa framtill. s. 6.

J. F. G. H. Skogsvåsen

Acc. 5573 Karlskoga. Vl.

Skogråa spelar jägare spratt. bx. s. 23.
Lockar på korna! s. 23.
Får makt över karl, vars namn hon känner. s. 24.
"Ge tjuren vitlök och lebersteck!" s. 24.

J. F. G. H.

Acc: 5579

Skogsväsen

Sunnemo, Ve.

Skogråa hjälpte kolare med milan. s. 32.
" tålde ej buller på hvällarna. s. 32.
" hade kreaturshjord. Sjöng. s. 33.
" förvillar folk. Skyddsmedel. s. 33.

I. F. G. H.
Acc. 5585

Skogsvåsen

Sunne, Vl.

Inte vem som helst kunde se skogråa, men tettade man genom ett hvisthål — s. 8.

Sjöng vackert, lockade på kreatur. s. 8, 9.

Skogråa tog en kriga. Hur hon skrämdes att frige denna. s. 8.

Hon förvände synen på folk. s. 9.

J. F. G. H.

Skogsvásen

Acc. 5587

Sunnemo, Vl.

"Passe, ta fot!"

s. 3.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc: 5592 Grums, Vl.

"Giv tjuren bävergäll, lebersteck och huse, så stannar han hemma!" sa skogråa. s. 15, 16.

J. F. G. K.
Acc. 5601

Skogsvåsen

Ed. Dr.

Skogsråa ropar: "Vill du byte bo, gullfabbla på e ko?"

s. 8.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc. 5609

Vessige. Hl.

Skogssnuer narrade folk vilse. "Jag har narrat en kristen." s. 2.

Man borde vränga rocken – s. 2.

I. F. S. K.

Acc. 5611

Skogsrået

Lacarby, Dr.

Skogsråa narrade folke vilse s. 4.

Själv. s. 4,5.

I. F. G. H. Skogsrået.

Acc. 5614 Ottravad. Vg.

Skogsrå sägs komma springande från skogen — sätta sig att vila på en sten. Hon beskrives.

s. l.

J. F. G. H.

Skogsvösen

Acc: 5620

Fryele, Sm.

Skogssnuvan - baktill ihålig - visade för sig för två flickor.

s. 22.

J. F. G. H.
Acc: 5622

Skogsväsen

Gunnarskog, Vl.

Vargar förföljde en kvinna, som slängde brösten över axlarna. "Passe, ta fot!" s. 1, 2.
Själv. s. 2

J. F. G. H.
Acc. 5624

Skogsvåsen

Mangskog, Vl.

Skogsrået hjälper kolaren. r. 7
Slå tre slag i tallen — r. 7, 8.
Stäcker eld med svansen r. 7, 8.

J. F. G. H.
Acc. 5625

Skogsvåsen

Arvika landsf., Vl.

"Själv har bränt mig –" s. 3

Vållar vilsegång – man bör sätta sig på en sten och läsa Fader vår. s. 4.

Skogråas rygg var som en urgröpt trädstam. s. 4.

J. F. G. H.
Acc: 5627

Skogsvåsen

Sada, Vl.

Skogråa - många hade sett henne. s. 4.
Hon "lilade" vackert. s. 4
I grannmoras gestalt plockade hon hjortron.
Hon försvann plötsligt. Skrattade elakt. s. 5.

J. F. G. K.

Skogsvåsen

Acc: 5628

Långsernd, Vl.

Skogråa satt på lasset med grön schal över axlarna. s. 1.

I. F. G. K.

Acc. 5629

Skogsråsen

Älgå, Vl.

Skogsråa - ett så fint fruntimmer. Hade grönt kläde på kvällen. Skrämdes bort av att Guds namn nämndes.

s. 17.

I. F. G. H.
Acc: 5637

Skogsväsen

Nysund, Vl.

Skogråa ville hjälpa en man att klyva ski. Hon fick händerna fast i stocken. s. 2, 3.

Hon fick makt över en karl, som sedan sprang till skogs var kväll för att träffa Kari. s. 3

Inte nämna namn på i skogen arbetande. s. 3.

Gå vilse - vränga rocken. s. 3

J. F. G. H.

Acc: 5643

Skogsvåsen

Högerud, Vl.

Skogråa Far vilken människos gestalt, hon behagar. Hade svans. s. 16.

Förvände syn på skogsvandrare — sätt att se klart igen —. Lära Fader vår baklgs. s. 16, 17.

Kunde ej gå över korsvåg. s. 17.

J. F. G. H.
Acc: 5648

Skogsvåsen

Älgå, Vd.

Skogråa kan inte stoppa "frömse före, frömse efter och rönnespetor i plogen". s. 3.

J. F. G. H.
Acc. 5649

Skogsvåsen

Urshult, Sm.

Skogsnuva tika lång som granarna – narrade folk vilse. Försvann plötsligt.

s. 18.

I. F. S. K.
Acc. 5651

Skogsvåsen

Järnskog, Vl.

Skogsråa förvillar folk. Pall-Maja hade svans.
Ex. på förvillad bärplockerska.

s. 8. 9.

J. F. G. H.
Acc. 5653

Skogsvåsen

Älgå, Vl.

Skogsrået lockar på sina kor: "Nälla, Linda –" s. 1, 2.
Själv – "Vad gjorde du Dås, Kersti-Jläfette!" s. 3.

J. F. S. K.

Skogsvåsen

Acc. 5654

Mangskog, Vl.

Skogsråa förvillar folk. Skrämma bort henne med Fader vår. Läces baklänges tre gånger. s. 11.

Själv. s. 11, 12.

I. F. G. H.

Skogsvásen

Acc. 5672

Ucklum, B.

Skogsrå oroade folket i en stuga. "Har du sett ett vidare gap?" – "Har du känt varmare välling?" Själv. s. 5.

"Passe, ta fot!" s. 6.

Skogsrået bakbin urholkat. s. 6.

J. F. G. K.
Acc. 5677

Skogsvåsen

V. Fågelvik, Vl.

Skogsråa säger: "Gullevåne grannmora mi,
Får jag låne ficketua di o. s. v.

s. 7.

J. F. G. H.

Acc. 5678

Skogsvåsen

Forshålla, B.

Skogsrå – meddelaren har rett henne omkr. 1870.
Beskriver henne. s. 2.

J. F. S. K.

Acc. 5080

Skogsrået

Ljung, B.

En ung man räddade sig från skogsrån genom att gå över en plöjd åker. s. 16.

J. F. G. H.
Acc. 5691

Skogsväsen

Glava, Vl.

Skogråa väckte kolaren då milan var nära att brinna. s. l.

Hon kade långkärtsvans. s. l.

Drillade och sjöng-lockade på sin boskap. s. l.

I. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc. 5718

Ödenäs, Vg.

Skogsrået hade stora, brokiga kor. r. 29.

I. F. G. H.

Acc. 5742

Skogsväsen

Ramundeboda, Nke.

Råbock skjutes – förvandlas till skön kvinna.
Mannen glömde för kennes skull mitan, som
brann nyyr! Gångstigen hade växt igen! s. 27.
Skogråa väckte kolaren. s. 27.
Dräng hade iju barn med skogråa s. 28.

S. F. G. H.
Acc. 5787

Skogsväsen

Laxarby, Dr.

Skogsrået – satt på en tuva och stickade.
Urholkad i ryggen. s. 4.
"Själv har bränt mig." s. 4.
"Passe, da Jot!" s. 4,5.
Vilsegång – vränga rocken – s. 5.
Kolpuke – mila. s. 5.

I. F. G. H.
Acc. 5821

Skogsväsen

Ytterby, B.

Skogsfrua ville ej visa sin rygg. s. 8.
-"- förvillar folk. Vräng rocken! s. 8.

J. F. G. H.
Acc. 5839

Skogsvåsen

Amnehärad, Vg.

Skogråa agade sina barn rätt hårdhänt

s. 17

I. F. G. H.

Acc. 5843

Skogsvåsen

Holmedal, Vl.

Möte med kniobevåpnat (- hon skar vidjor) skogsrå - hon hade svans.

s. 3.

J. F. G. K.

Skogsväsen

Acc. 5853

Färslöv, Sk.

Skosnuan orsakade väldigt buller. Ex. s. 15.

Vällade bältros (?). Ex. s. 15

I. F. I. K.
Acc. 5878

Skogsväsen

Dalstorp, Vg.

Förväxling skogsrå – nattmaran. Den man fick bära henne – vägde så mycket som en tunna råg. Be Gud befria sej. s. S.

S. F. G. H.
Acc. 5879

Skogsväsen

Sjötofta, Sg.

Skogsfrun – ihålig, granbuske till stjärt. s. 6.
" förvandlade sig till räv eller buske – s. 6.
" förtrollade en bössa – den blev "dödskota" s. 6.
" vållar vilsegång. Kasta mössan upp i luften hjälper. s. 7.
Kolpuken vållade att kolmilan brann. s. 7.

I. F. D. K.
Acc. 5902

Skogsväsen

Sjöbofta, Sg.

Skogsfrua kom fram till en kolare. Hon ville ej visa sin ryggg, som liknade ett baketvång.

s. l.

I. F. 9. K.

Acc. 5904

Skogsråsen

Karlskoga, Vk.

"Skogsråa" räckte kolaren genom slag på kojans dörr. Kom ihåg mig, då kolaren dröjde!

s. 3.

Hur hon såg ut och var klädd — s. 4.

Själv. — s. 5.

I. F. G. K.
Acc. 5907

Skogsväsen

Gunnarp, Hl.

Berättaren blev förvillad av skogsfrua-
vrängde en vante och kom rätt. s. 3.

S. F. 9. K.
Acc. 5907

Skogsråsen

Älvsered, Vg

Skogsfrun till Fjärkrämmaren: "Säst du nånsin rackare fru?" – "Kändest du nånsin varmare beck?"

s. 17

N. F. G. K.

Acc. 5916

Skogsrået

Björkäng, Vg.

Den kvinna satt i en trädtopp och höggs med en glänsande yxa.

s. l.

I. F. G. K.
Acc. 5935

Skogsvåsen

Karlskoga, Vl.

Möte med en grann kvinna - skogsråa. Slå tre gånger i en tall nära milan — s. 1, 2.

I. F. G. H.
Acc. 5935

Skogsvåsen

Nysund, Vl.

Karl klubbade på brandpunkten i milans botten-försvann. s. 10.

Skogsvåsen gillade ej bullet efter solnedgång-en-kämnas genom att vässnas. s. 10.

Samlag med skogsråa, som var kall som en järnbit. Karlen blev velig. s. 11.

S. F. G. K.

Acc. 5935

Skogsvåsen

Hidinge, Närke.

Telle-skeja i skogen påträffades en man.

s. 18.

J. F. 9. K.
W Acc. 6043

Skogsrået

Markeryd. Sm.

Skogsrået beskrives. Lockar manfolk. Vållar ilsegång.

s. 18

I. F. D. K.

Elev. 6050

Skogsvåsen

Böja, Bj.

Skogsrå satt på en sten i skogen, flydde upp i träden, då en man kom – s. 9.

J. F. G. H.

Skogsvåsen

Acc. 6061

Gällared, Hl.

Skogsrå, baktill ihålig. Försökte tjusa till karlarna. Stål skyddar. s. 4.

Vilsegång - vränga rocken. s. 4.

I. F. S. K.
Acc. 6066

Skogsvåsen

Färgelanda, Dl.

Skogsrå väcker kolarna, då milan behöver ses om.

s. 4.

I. F. G. H. Skogsväsen

Acc. 6107 Krogsered, Ht.

Gå vilse – vränga rock, vantar, mössa – s. 15.

I. F. G. K.
Acc. 6110

Skogsvåsen

Ödeborg, Dr.

"Passe, ta pot!"

s. 8.

Själver och skogsrået.

Borås, Vgl.

IFGH 6351 s. 6.

Kitta gick vilse i skogen. Hon vände då bindemössan och fick se skogssnuvan, som lurat henne.

Slöinge, Hall.

IFGH 6521 s. 4, 5.

Dimma, som bildades över skogen en klar dag, kallades för skogsfruns kölna. Bådade regn.

Slöinge, Hall.

IFGH 6521 s. 62.

Skogsjungfrun.

Visade sig för upptecknaren.

Slöinge, Hall.

IFGH 6521 s. 62.

Skogssnuvan försvann genom ett hål i väggen.

Bonde vaknade och fick se henne.

Halland m. fl.

IFGH 6529 s. 4.

Rök det ur en mosse sa man:

- I dag bykar skogssnuvan, i morgon tvättar hon.

Halland, m. fl.

IFGH 6529 s. 4.

Skogssnuvan retade vargarna. Jägare knuffade henne, så de kom åt att äta upp henne.

Halland m. fl.

IFGH 6529 s. 4.

En gumma kom från skogen till en gård och lånade ull, som hon spann så fint att ingen kunde väva med det. Hon vävde då själv ett tyg. Så länge gården har kvar en bit av tyget kommer den inte att bli fattig.

Halland, Skåne, Småland.

IFGH 6529 s. 4.

Bröt man av en synål sattes den ovanför ytterdörren, som skydd mot skogssnuvan. Nålen kallades förargelsenålen.

Halland m. fl.

IFGH 6529 s. 4.

Om man gick vilse i skogen hade skogssnuvan lurat en. Vände man rocken eller mössan hittade man hem.

Halland m. fl.

IFGH 6529 s. 4, 5.